

**ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ - ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΕΙΟΝΟΜΙΑΣ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΝΟΜΙΑΣ
& ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑΣ.**

Π.Μ.Σ. "ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ."

**ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑΣ,
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΗΛΙΑΝΑΣ. ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΗΤΡΩΟΥ: (ΜΑΒΜ201811). ΜΕ
ΘΕΜΑ: "ΤΑ ΟΙΚΟΣΗΜΑ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ
ΚΕΡΚΥΡΑΣ. ΟΠΩΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΝΟΜΟΥ
ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ." ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ:
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ.**

ΚΕΡΚΥΡΑ 2020.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

- 1) ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ & ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.**
- 2) ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ & ΑΦΙΕΡΩΣΕΙΣ.**
- 3) ΠΡΟΛΟΓΟΣ.**
- 4) ΕΙΣΑΓΩΓΗ & ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ.**
- 5) ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΙΣΗ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΟΚΡΑΤΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ (1386-1797).**
- 6) ΑΝΑΦΟΡΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΘΕΣΜΩΝ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΕΠΙ ΒΕΝΕΤΟΚΡΑΤΙΑΣ.**
- 7) ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΟΙΚΟΣΗΜΩΝ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΟΠΩΣ ΦΥΛΑΣΣΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΑΡΧΕΙΑ.**
- 8) ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ.**
- 9) ΕΠΙΛΟΓΟΣ.**
- 10) ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ & ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ.**
- 11) ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ.**

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ & ΑΦΙΕΡΩΣΕΙΣ.

Με την παρούσα εργασία, θα ήθελα να ευχαριστήσω εκ βάθους καρδιάς, όλους τους διδάσκοντες του Π.Μ.Σ για τις γνώσεις και τις εμπειρίες που μοιραστήκαμε όλοι, διάμεσου της εκπαιδευτικής διαδικασίας με την αλληλεπίδραση καθηγητή - φοιτητή. Ανοίχτηκαν στον καθένα μας καινούργιοι δρόμοι για την επιστημονική ειδίκευση & κατάρτιση, ώστε στο τέλος ο καθένας να βρει την "προσωπική του Ιθάκη" και να απολαύσει το ταξίδι, μαζί με τους κινδύνους και τα εμπόδια που τυχόν υπάρξουν ώστε να είναι γεμάτο με εμπειρίες ζωής. Η διπλωματική εργασία αφιερώνεται καταρχάς στην οικογένεια μου, μαζί με αυτούς συμπεριλαμβάνονται οι αγαπημένοι & λατρεμένοι συμφοιτητές μου από το μεταπτυχιακό, που τους ευχαριστώ όλους για τις όμορφες στιγμές που περάσαμε όλοι μαζί, επιπλέον για τις γνώσεις & την αλληλεπίδραση που είχα από αυτούς.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Η Παρούσα διπλωματική έχει ως θέμα αμιγώς τοπικής ιστορίας που δεν είναι τόσο γνωστή στους συγχρόνους κερκυραίους (δυστυχώς και είναι μεγάλο κρίμα να μην γνωρίζουν οι επόμενες γενιές, την ιστορία του τόπου μας), πάρα μοναχά οι ερευνητές και οι ιστοριοδίφες που ασχολούνται με διαφορές πτυχές της τοπικής ιστορίας, που είναι άγνωστες προς το εύρη κοινό με σκοπό την προσωπική τους μελέτη ως γενικότερο επίτευγμα την μόρφωση των συμπολιτών μας, μέσω των διαλέξεων που γίνονται ανά τακτά χρονικά διαστήματα σε γνωστούς πολιτισμικούς χώρους, (π.χ. Αναγνωστική, Βιβλιοθήκη, Εταιρεία Κερκυραϊκών Σπουδών, Ιόνιος Ακαδημία). Η ιδέα για την εκπόνηση της διπλωματικής μου εργασίας, προϋπήρχε από το προηγούμενο εξάμηνο και με την εκπαιδευτική επίσκεψη στα αρχεία νομού Κέρκυρας στο πλαίσιο του μαθήματος “Μεθοδολογία της Επιστημονικής Έρευνας”, τότε βλέποντας την εξαιρετική πινακοθήκη των οικοδόμημων, που μας δίνει την ώθηση να αναπαραστήσουμε με το νου μας την ιστορική περίοδο, κατά την οποία έζησε η “τάδε” αριστοκρατική οικογένεια και να σκεφτούμε έτσι τα γνωστά ιστορικά πρόσωπα για τα οποία έχουμε διδαχτεί από το σχολείο, και μέσω αυτής της ανάμειξης, την δεδομένη ιστορική γνώση και σε συνδυασμό με τις δίκες μου γνώσεις και της αγάπης μου για αυτόν τον ευλογημένο τόπο, να δώσω και εγώ με την σειρά μου το έναυσμα στις νεότερες γενιές των ερευνητών, για περαιτέρω διερεύνηση στο επιστημονικό πεδίο της αρχαιονομίας, της εραλδικής, της τοπικής ιστορίας, συμπεριλαμβανομένου και του πολιτισμού μας. Ο όποιος μας περιβάλλει με τα θετικά στοιχεία του, από ιστορικής και αρχαιολογικής πλευράς ομιλώντας, πάντα που δυστυχώς δεν τα αναδεικνύουμε επαρκώς τα θετικά στοιχεία ώστε να προοδεύουμε και να επιτύχουμε καλύτερες μέρες για τον τόπο μας.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

Το θέμα της διπλωματικής εργασίας μου έχει άμεση σχέση με την ιστορία του τόπου μας, είναι άμεσα συνυφασμένο με όσα έχουμε διδαχτεί στο Π.Μ.Σ και είναι μια μίξη ιστορίας, αρχαιονομίας και της εραλδικής που είναι μια από τις γνώστες βοηθητικές ιστορικές επιστήμες, που είναι ευρέως διαδεδομένη κυρίως στο εξωτερικό ενώ στην χώρα μας γίνονται μικρά αλλά σταθερά βήματα για την διάδοση της. Μέσω της συνοπτικής παρουσίασης των οικόσημων των αριστοκρατικών οικογενειών της Κέρκυρας, που ανήκαν αυτοδικαίως στην χρυσή βίβλο των ευγενών ("λίμπρο ντόρο") και παρατηρώντας τι περιέχει ένα οικόσημο από την συλλογή των αρχείων της Κέρκυρας, ένας πιο έμπειρος και καταρτισμένος ερευνητής, μπορεί να διακρίνει τα σύμβολα που απεικονίζονται στα οικόσημα και να μπει στο βαθύτερο νόημα των αντιπροσωπευτικών σύμβολων και να κατανοήσει πλήρως την θέση της αριστοκρατικής οικογενείας, στην ιστορία και τη κοινωνία της βενετοκρατούμενης Κέρκυρας. Όστε να διακρίνουμε το κοινωνικό υπόβαθρο της κάθε οικογενείας και να μάθουμε περισσότερα πράγματα, για τους τρόπους κοινωνικής ανέλιξης των αριστοκρατών και για να δούμε επίσης τους τρόπους με τους οποίους, η διοίκηση αντάμειβε τους ευγενείς για τις υπηρεσίες τους, ως προς το κοινό καλό και την ευμάρεια της "κοινότητας" η μόνο για το προσωπικό τους συμφέρον και την οικονομική ενίσχυση που οδήγησε με αυτόν τον τρόπο στην κοινωνική καταπίεση και την οικονομική εξαχρέωση των κατώτατων κοινωνικών ομάδων, που με αυτούς τους εκβιαστικούς τρόπους αλληλοεξάρτονταν και υποχρεώνονταν (κοινωνικά και οικονομικά), μια ζωή από τους αριστοκράτες. Με την ονομασία "κοινότητα" η "κοινό" συνηθίζονταν να αποκαλείται η πολιτεία. Τώρα σχετικά με το πόσο ευεργετικές ήταν οι υπηρεσίες των αριστοκρατών η όχι, αυτό θα δείξει ο "πανδαμάτωρ χρόνος" και η ιστορική έρευνα, συμπεριλαμβανόμενων των νέων αποτελεσμάτων και των νέων δεδομένων που θα μας οδηγήσουν στα απαραίτητα συμπεράσματα, για την ακρίβεια και την εγκυρότητα της έρευνας.

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ.

Η ερευνά πάνω στην οποία διεξάγεται η διπλωματική εργασία, είναι ιστορική και αρχειακή ανάδειξη των οικοτήτων που υπάρχουν στα αρχεία Κέρκυρας, όπου μπορούμε να τα δούμε, στην φυσική τους θέση και έτος από την αρχειακή ερευνά να αναδείξουμε τον εκπαιδευτικό & ενημερωτικό ρόλο των τεχνολογιών του διαδικτύου, καθώς και των μεσών κοινωνικής δικτύωσης όπου υπάρχουν διαφορές ομάδες με ιστορικά και αρχειακά ενδιαφέροντα, με αυξημένες τάσεις συλλεκτισμού (π.χ. "εραλδική εταιρεία της Ελλάδος", "Αρχείων τάξις"). Ακόμα και ιδιώτες έχουν στα αρχεία τους, μικρούς θησαυρούς αρχειακής πολιτισμικής κληρονομίας. Οπου έτος από τις εκθέσεις που κάνει κατά καιρούς η εραλδική εταιρεία της Ελλάδος, ανεβάζει στην σελίδα της που βρίσκονται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, σημαντικά αρχειακά τεκμήρια όπως: φωτογραφίες, φυσικές & σκαναρισμένες από πάλαια τεκμήρια και επεξεργασμένες με συγχρόνους τρόπους που μας οδηγούν στην ιδανική αναπαράσταση. Αυτή η τεχνολογική εξέλιξη είναι πάρα πολύ σημαντική, γιατί αυξημένος αριθμός αρχειακών τεκμηρίων μεγάλης πολιτισμικής σημασίας, γίνονται προσιτά στο ευρύ κοινωνικό σύνολο όπου μπορούν να τα θαυμάσουν από την οθόνη του υπολογιστή τους, χωρίς να μετακινούνται προς τα αρχεία που είναι ο φυσικός χώρος των τεκμηρίων και προσπαθώ να αναδείξω τα θετικά και αρνητικά αποτελέσματα αυτής της τάσης. Τα λεγόμενα μου θα εμπλουτιστούν με αρχειακούς, ιστορικούς & εραλδικούς ορούς, αφού συνοδεύονται από τις αντίστοιχες φωτογραφίες των οικοτήτων και των ιστορικών πρόσωπων που προέρχονται από τις αριστοκρατικές οικογένειες της Κέρκυρας, ώστε να αποδείξω ότι τα τεκμήρια της τοπικής πολιτισμικής κληρονομίας, υπάρχουν και στο διαδίκτυο. Γιατί και εκεί υπάρχουν θησαυροί πολύτιμοι που γίνονται προσιτοί στο εύρη κοινό και όλα αυτά είναι συνυφασμένα με την άποψη, ότι τα πολιτισμικά τεκμήρια πρέπει να είναι προσιτά στο κοινό και δωρεάν ανεξαρτήτως κοινωνικής θέσεως & οικονομικής καταστάσεως.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΙΣΗ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΟΚΡΑΤΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Η κυρίως λατινοκρατία αρχίζει για τον ελληνικό χώρο από την Α' άλωση της Κων/πολης το 1204, κατά την διάρκεια της Δ' Σταυροφορίας που οι Δυτικοί με πρωτεργάτες τους Βενετούς χολωμένοι από την ζήλια τους, μη προσπαθώντας να κατανοήσουν το "βυζαντινό-ρωμαϊκό μεγαλείο" αποφάσισαν την αλλαγή του δρομολογίου αντί για τους αγίους τόπους να επιτεθούν στην Βασιλεύουσα (για να βοηθήσουν τον έκπτωτο βυζαντινό αυτοκράτορα Αλέξιο Άγγελο να ανακτήσει τον θρόνο από τον σφετεριστή Αλέξιο

Μουρτζουφλο, αυτό ήταν το πρόσχημα των Δυτικών). Αυτή η απόφαση πάρθηκε στην Κέρκυρα. Ηθικός υπαίτιος για αυτό το πολιτισμικό έγκλημα, ήταν ο Δόγης της Βενετίας Ερρίκος Δάνδολο. Το 1205 βάσει της συνθήκης διαμοιρασμού της βυζαντινής αυτοκρατορίας ("partitio imperium romaniae"). Η Κέρκυρα πέφτει στην Βενέτικη δικαιοδοσία (για πρώτη φορά), που θέτει την Κέρκυρα υπό την κυριαρχία της μέχρι το 1214 και κατά περιόδους το νησί δεχόταν επιδρομές Γενουατών πειρατών, στην συνέχεια η Κέρκυρα ανήκει στο Δεσποτάτο της Ηπείρου. Όπου ο Δεσπότης Μιχαήλ Άγγελος κάνει στο νησί σημαντικές βελτιώσεις, όπως ενισχύει την οχύρωση του φρουρίου Γαρδικι στον άγιο Ματθαίο και κτίζεται επί των ημερών του το Αγγελοκαστρο στην δυτική ακτή. Η όλη κατάσταση ισχύει μέχρι το 1261, όπου την σκυτάλη την παίρνουν οι Ανδηγαυοί από την Νάπολη, μέχρι το 1386 που περάσαμε στην κυριαρχία των Βένετων. Οι Ανδηγαυοί διοικητές της πόλης ονομάζονταν "καπιτανο" και είχαν χωρίσει την Κέρκυρα σε 4 γεωγραφικά διαμερίσματα, γνωστά από την τοπική ιστορία με την ονομασία "βαιλατα" και αυτά ήταν :

1) της μέσης. 2) του γύρου ("η αγυρου"). 3) του ορούς και τέλος της Λευκιμμης ("η αλευχιμον"). Όπου το κάθε ένα είχε την δίκη του γραφειοκρατική μηχανή (που στις αρχειακές πηγές αναφέρεται ως "καντσειλερια") για καλύτερευση και διευκόλυνση του έργου της πόλης. Από το 1386 και έπειτα μέχρι την ολοκληρωτική κατάλυση του Βενετικού κράτους από τους δημοκρατικούς Γάλλους του Βοναπάρτη δια της συνθήκης του Καμποφορμιο, όλο το διάστημα ήταν γεμάτο από γεγονότα για την Κέρκυρα.

Η δεύτερη περίοδος ξεκίνησε με την αποστολή πρεσβείας από την "κοινότητα των Κορυφών" στην Βενετία για την ολοκληρωτική υπαγωγή του νησιού σε αυτήν. Εκείνη την περίοδο δόγης στην Βενετία ήταν ο Αντώνιος Βενιερ. Κατά την εξεταζόμενη περίοδο το νησί πέρασε παρά πολύ δύσκολες καταστάσεις, όπως: τέσσερις πολιορκίες από τους Οθωμανούς Τούρκους (1537-71-73&1716), που αποκρούστηκαν όλες με επιτυχία και με την βοήθεια του Άγιου Σπυρίδωνος. Ακόμη το νησί πέρασε από επιδημίες: πανώλης, χολέρας και σιτοδείας πράγμα που ανάγκασε την διοίκηση να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για την καλύτερευση, της καθημερινότητας των κάτοικων: με την δημιουργία λοιμοκαθακτηρίου (το γνωστό σε όλους μας νησάκι "λαζαρετο"), επίσης την δημιουργία ενεχυροδανειστηρίου (με την γνωστή ονομασία από τις αρχειακές πηγές και την τοπική ιστορία "Μόντε ντι πιέτα" για την διευκόλυνση του δανεισμού και την ενίσχυση του εμπορίου) και κτηρίου αποθήκευσης για τα σιτηρά "(φοντεγο)", επίσης την χρονική εκείνη

περίοδο λειτούργησε στην πόλη σημείο απόθεσης, για τα νόθα παιδιά που μας είναι γνωστό στις αρχαικές και ιστορικές πηγές ως “Σπιτάλι των Μπαστάρδων”, που θεωρείται πρόγονος του σημερινού θεσμού του ορφανοτροφείου. Τότε δημιουργήθηκαν οι οχυρώσεις περιμετρικά και μέσα στην πόλη, (πύλες: Σπηλιάς, Αγίου Νικολάου, Πόρτα Ρεμουνδα στο Πλατύ Καντούνι και η “Βασιλική Πύλη”. οχυρώσεις: Σκαρπωνας και Σαραντάρης), ακόμα κτίστηκαν το Παλαιό και το Νέο Φρούριο, το θέατρο Σαν Τζιακομο, διευρύνθηκε η πλατεία Σπιαναδα σε μήκος και πλάτος με την κατεδάφιση των σπιτιών, ώστε να ενισχυθεί το πεδίο βολής των κανονιών από το Παλαιό Φρούριο. Με την πτώση της Κρήτης και του Μωριά, όλοι ήρθαν προσφυγές και οι εικονογράφοι ανέπτυξαν το είδος της επτανησιακής σχολής στην εκκλησιαστική ζωγραφική και από μουσικής πλευράς αναπτύχθηκε το πολυφωνικό παραδοσιακό είδος, που ακόμα το ακούμε στις εκκλησιές της Κέρκυρας και από τα παραδοσιακά συγκροτήματα της υπαίθρου που ακόμα κρατούν την παράδοση. Με το πέρασμα των χρόνων η Βενετία παρήκμασε και μεγάλη διαφθορά κατέκλυσε την διοίκηση με τις οικονομικές ατασθαλίες των αρχόντων και τα ήθη πήραν την κάτω βόλτα, τότε άρχισε να χάνει τις υπερπόντιες κτήσεις της (Κρήτη, Κύπρος, Μωριάς) και απέμειναν μόνο τα Επτάνησα. Τότε η Βενετία προστάτευσε την Κέρκυρα σαν κόρη οφθαλμού, γιατί βρισκόταν σε θέση κλειδί για το εμπόριο, επειδή βρισκόταν γεωγραφικά μεταξύ του στενού του Οτράντο, στην αρχή της Αδριατικής και πίστευαν πως άμα έχαναν την Κέρκυρα σαν κτήση, θα έφτανε το τέλος για την Βενετία. Το τέλος πράγματι ήρθε το 1797 όταν με την συνθήκη του Καμποφορμιο, οι δημοκρατικοί Γάλλοι κατέλυσαν την γαληνότετη δημοκρατία της Βενετίας και έκαψαν τον σκούφο του δόγη και την χρυσή βίβλο των ευγενών που ήταν όλοι γραμμένοι με τα οικόσημα τους, όπως θα αναφέρουμε στην συνέχεια και άλλα πράγματα αντιπροσωπευτικά του παλαιού καθεστώτος της Βενετίας. Καθώς και την οριστική κατάργηση των προνομίων όπως αποδεικνύεται από το διάταγμα του Βοναπάρτη “Περί κατάργησης των αριστοκρατικών αξιωμάτων και προνομίων”, γιατί συμφώνα με τις αρχές της Γαλλικής επανάστασης δεν ισχύει ο κοινωνικός διαχωρισμός μεταξύ αριστοκρατών και αστών, άλλα θεωρούνται όλοι ισοδύναμοι πολίτες. Αν και τέλειωσε ιστορικά η περίοδος της Ενετοκρατίας, τα πολιτισμικά κατάλοιπα της θετικά και αρνητικά, οι κερκυραίοι τα έχουμε στο γενετικό μας υλικό, όποτε δεν ξεχνιούνται, βρίσκονται στην νοοτροπία και στην καθημερινότητα μας.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΘΕΣΜΩΝ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΕΠΙ ΒΕΝΕΤΟΚΡΑΤΙΑΣ.

Η Κέρκυρα όπως και οι λοιπές υπερπόντιες κτήσεις της Βενετίας, διοικητικά άνηκαν στο “κράτος της θάλασσας” (*stato da mar*) όπως ονόμαζαν οι ενετοί διοικητικά τα νησιά, ενώ οι ηπειρώτικες κτήσεις αποτελούσαν το “κράτος της στεριάς” (*terraferma*). Οι κάτοικοι της πόλης αποτελούσαν την “κοινότητα η κοινό”, που εκπρόσωπος του δόγη ήταν ο γενικός προνόητης της θάλασσας η αλλιώς λέγονταν προβλεπτής η προνόητης της ανατολής. Ο οποίος είχε ενισχυμένη στρατιωτική και πολιτική εξουσία, ήταν υπόλογος στον δόγη, ακόμη υπήρχαν και άλλοι τίτλοι με αυξημένες αρμοδιότητες για ειδικά θέματα όπως: των οχυρώσεων, του εμπορίου, για την υγεία και την προστασία των κατοίκων της πόλης, ακόμη για τις κοντινές περιοχές που υπαγόταν στην Κέρκυρα (Πάργα, Βουθρωτό). Κυβερνούσε την πόλη με την συνεργασία του συμβουλίου των 10 και των 12, που στις αρχειακές πηγές αναφέρεται ως “μείζων συμβούλιο” και τα μέλη τους ήταν στην πλειοψηφία αριστοκράτες και οι συνεδριάσεις γινόνταν στο ειδικό κτήριο που βρισκόταν μέσα στο Παλαιό Φρούριο και ήταν κοντά στο παλάτι του προνοητή που βρισκόταν επίσης στον ίδιο χώρο. Μετά τον γενικό προνοητή, δεύτερος στην ιεραρχία, ήταν ο βαυλος αυτός διοικούσε τις 4 βαυλαρχίες που είχε χωριστεί το νησί όπως αναφέραμε πιο πάνω. Αυτός ο θεσμός ήταν κατάλοιπο από τον καιρό των Ανδεγαυών που είχαν υπό την κατοχή τους τη νότιο Ιταλία και τη Σικελία, ήταν υπολείμματα του βυζαντινού θεσμού του “καπιτανο” και διοικούσε το γεωγραφικό διαμέρισμα που είχε υπό την κατοχή του. Είχε υπό τις διαταγές του τους νοταρίους (*notarii*) ήταν γνωστοί από τις αρχειακές πηγές με την ονομασία “μνήμονες”, ήταν εγγράμματοι κληρικοί και τους συμβολαιογράφους που ήταν νομικοί και ονομάζονταν έτσι αφού περνούσαν από καθιερωμένες εξετάσεις για την επάρκεια των γνώσεων τους και το ακέραιο του χαρακτήρα τους κυρίως για το ήθος τους, βοηθούσαν τους αγράμματους φτωχούς χωρικούς να συντάξουν διοικητικές πράξεις όπως: διαθήκες, προικώα και συμφωνίες. Όλες οι εγγραφές πράξεις των νοταρίων και συμβολαιογραφών μας σώζονται ολόκληρες στα γενικά αρχεία της Κέρκυρας και μας βοηθούν να κατανοήσουμε το επίπεδο της φτώχειας, της ένδειας και της αγραματοσύνης των χωρικών. Για την διευκόλυνση του έργου της διοίκησης της “καντσειλερια” όπως γνωρίζουμε από τις πηγές, υπήρχαν διαφορές ειδικευμένες επιτροπές όπως: (δημοσιάς υγείας και σωτηρίας, παιδείας, κα). Ακόμη υπήρχαν οι ετήσιοι σύνδικοι “(*giudici annali*)” που όπως αναφέρει ο τίτλος τους, είχαν ετησία θητεία και άλλαζαν κάθε χρόνο, για να επιτευχθεί ισότιμη πρόσβαση των κατοίκων στα διοικητικά αξιώματα, οι ετήσιοι σύνδικοι ήταν συνήθως Έλληνες και καθολικοί.

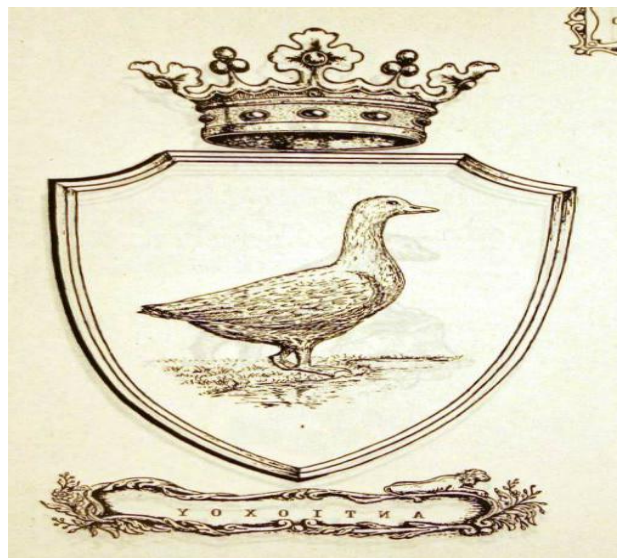
ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ. Για την διευκόλυνση του έργου της διοίκησης, χρησιμοποιούσαν 3 ειδή δίκαιων: 1) Το ισχύον εθιμικό δίκαιο των βυζαντινών αυτοκρατόρων. 2) Το βενέτικο δίκαιο γνωστό ως “(statuta veneta)” που ίσχυσε σε όλο το βενέτικο κράτος, συμπεριλαμβανόμενων των ηπειρώτικων και υπερπόντιων κτήσεων. Και τέλος 3) Η ισχύουσα νομοθεσία του δόγη, (εκείνη την περίοδο που συνέπεσε με την ενσωμάτωση της Κέρκυρας, δόγης της Βενετίας ήταν ο Αντώνιος Βενιερ), στην νομοθεσία υπήρχαν κατάλοιπα των Ασιζων. Σχετικά με την είσοδο των αριστοκρατικών οικογενειών της Κέρκυρας στο μεγάλο συμβούλιο “της κοινότητας των Κορυφών”, η είσοδος των αριστοκρατών ήταν με διαφορά κριτήρια όπως: το να ανήκει κάποιος από αριστοκρατική γενιά από την γέννηση του, η “ινβεστιτούρα” (περικοσμηση κάποιου με το ένδυμα του αριστοκράτη σαν ανταμοιβή μεγαλειωδών και θεάρεστων πράξεων) και αυτό συνοδευόταν από το αντίστοιχο δίπλωμα που επικυρωνόταν από τον δόγη ή τον αντιπρόσωπο του δηλαδή τον γενικό πρόνοητη. Τα μέλη του μεγάλου συμβουλίου της Κέρκυρας των 10 ή 12 αυξάνονταν ανά χρονικές περιόδους, ενώ κατά τις δύσκολες περιόδους των πολιορκιών επικρατούσε σχετική μείωση φυσικό ενδεχόμενο, ένεκα των απωλειών και τότε με απόφαση του δόγη άρχισαν να δέχονται στις τάξεις της αριστοκρατίας και του συμβουλίου απλούς πολίτες, άλλα και εμπόρους που είχαν πλουτίσει και μπορούσαν να πληρώσουν για να αποκτήσουν το αξίωμα του αριστοκράτη προς το τέλος της Ενετοκρατίας αποκτούσαν αυτό το αξίωμα οικογένειες μη κερκυραϊκής καταγωγής που κατέφυγαν από τις εμπόλεμες περιοχές για περισσότερη ασφάλεια. Οι πιο πολλές οικογένειες που αποτελούσαν το συμβούλιο, δεν ήταν κερκυραϊκής καταγωγής, όπως θα αναφέρουμε στην συνέχεια. Οι κοινωνικές ομάδες που υπήρχαν στην Βενετοκρατούμενη Κέρκυρα, ήταν 3 και χωρίζονταν στους: 1) Αυθεντικούς αριστοκράτες πολίτες από την καταγωγή τους, 2) τους πολίτες, 3) τους κάτοικους των προαστίων που είναι γνωστοί από τις αρχειακές πηγές με την ονομασία “μποργα”, που ήταν κυρίως έμποροι και είχαν μερικοί από αυτούς την οικονομική άνεση που τους επέτρεπε να ανέλθουν στις τάξεις της αριστοκρατίας και να είναι μέλη του μεγάλου συμβουλίου, όλα αυτά οδήγησαν στην εξέλιξη της μπουρζουαζίας τέλος ήταν οι απλοί φτωχοί και ταπεινοί πολίτες το “πόπολο”. Η χρυσή βίβλος των ευγενών ξεκίνησε από το 1574, που οι ευγενείς εγγράφονταν στους καταλόγους της με την σειρά της. Η κάθε οικογένεια αποκτούσε το οικόσημο της με τα σύμβολα που την απεικόνιζαν, η εικονογράφηση θα μας βοηθήσει να κατανοήσουμε την κοινωνική τους θέση αν ήταν κόντηδες, βαρόνοι, ιππότες και τους λογούς που χορηγούσαν τα διπλώματα από την πολιτεία ως ευγνωμοσύνη για θεάρεστες και ευγενικές πράξεις, για το κάλο του κοινού και με την χρονολογία θα μπορέσουμε να υπολογίσουμε την παλαιότητα της οικογενείας στην αριστοκρατία και τέλος να προσδιορίσουμε δημογραφικά τους απογόνους της κάθε οικογενείας, σε ποιο κλάδο ανήκαν και τι συνέβαινε ώστε να προσδιορίσουμε τα αίτια των ελλείψεων αρρενογονίας των οικογενειών, όλα τα παραπάνω θα διαφωτιστούν επαρκώς.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΟΙΚΟΣΗΜΩΝ ΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΟΠΩΣ ΦΥΛΛΑΣΟΝΤΑΙ ΣΤΑ
ΑΡΧΕΙΑ.

Πριν αρχίσουμε την λεπτομερή αναφορά και την περιγραφή της συλλογής των οικόσημων που βρίσκονται στα αρχεία νόμου Κέρκυρας. Θα σας αναφέρω κάποια εισαγωγικά στοιχεία για την επιστήμη της εραλδικής. Η εραλδική μαζί με την παλαιογραφία, την επιγραφική, την νομισματική, την σιγιλιογραφία (επιστήμη που μελέτα τις βυζαντινές σφραγίδες, κυρίως αυτοκρατορικά χρυσόβουλλα και διατάγματα). Όλες αυτές αποτελούν τις βοηθητικές επιστήμες της ιστορίας. Η εραλδική αναπτύχθηκε σαν επιστήμη τον μεσαίωνα από τον 11^ο - 12^ο αι. κυρίως που οι ιππότες και οι ευγενείς έπρεπε να δημιουργήσουν τα οικόσημα τους, που θα πιστοποιούσαν ότι ανήκαν στην τάξη των αριστοκρατών και κυρίως όταν οι ιππότες αγωνίζονταν στις κονταρομαχίες, που στις ιστορικές πηγές αναφέρονταν ως "τζιοστρες". Από τον 16^ο αι. και έξης η εραλδική πέρασε σε επιστημονικό επίπεδο και τότε άρχισαν να εκδίδονται στην Αγγλία και στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες κατάλογοι με οικόσημα από τις αριστοκρατικές οικογένειες, που στους καταλόγους αυτούς μπορούμε να διακρίνουμε: τα σύμβολα, το ρητό που είχε σαν σήμα κατατεθέν η οικογένεια και τα ιδιαιτέρως χαρακτηριστικά που είχε στο οικόσημο του κάθε μέλος π.χ. πρωτότοκος η δευτερότοκος γιος κ.τ.λ. Το οικόσημο αποτελείται από: 1) Το πρώτο φύλλο πάνω από το οικόσημο που μας δείχνει την χρονολογία, στην οποία η οικογένεια γράφτηκε στην χρυσή βίβλο των ευγενών. 2) Το δεύτερο φύλλο μας λέει με συντομογραφία την αιτιολογία χορήγησης του αριστοκρατικού αξιώματος (π.χ. "dei gratia" = ελέω θεού για θεάρεστη πράξη). 3) Τα στέμματα που είναι η βασικότερη απόδειξη για την βαθμίδα αξιосύννης, στην οποία κινούνταν οι αριστοκράτες και με βάση αυτές, είναι εύκολος ο προσδιορισμός του αξιώματος που είχε η κάθε οικογένεια. Οι βασιλιάδες είχαν ολόχρυση περικεφαλαία. Οι αυτοκράτορες στέμμα. Η περικεφαλαία με στέμμα για τους πρίγκιπες, η σκέτη για τους τιτλούχους και τους δούκες. Η περικεφαλαία με στέμμα για τους μαρκησίους, σκέτη για τους κόντηδες και τους υποκόμηδες για αυτούς κυρίως σύμβολο ήταν το στέμμα με τις πέρλες, ενώ για τους βαρόνους και τους μη ευγενείς είχαν απλό κάλυμμα. Τέλος οι ιππότες είχαν απλή περικεφαλαία και διάδημα, τα νόθα παιδιά των ευγενών όταν προγράφονταν στην βίβλο των ευγενών από την γέννηση τους, είχαν και αυτά σιδερένιες περικεφαλαίες. Στην συνέχεια ήταν το κυρίως οικόσημο με το βασικό χρώμα και τα σύμβολα, τα οποία διάλεγε η οικογένεια (τα σύμβολα ήταν αντιπροσωπευτικά της οικογενείας, αφού μας δείχνουν την καταγωγή της οικογενείας και τις επαγγελματικές δραστηριότητες, με τις οποίες ασχολούνταν) και διακρίνουμε 2 κατηγορίες συμβολών: τα απλά και τα έντονα σύμβολα που η επιστημονική τους ονομασία είναι "ομιλούντα" (parlante). Στο κάτω μέρος του οικόσημου εμφανίζονταν η ένδειξη "εκλιπούσα" που δηλώνει την μη ύπαρξη της, πλέον έλλειψη αρρενογονίας

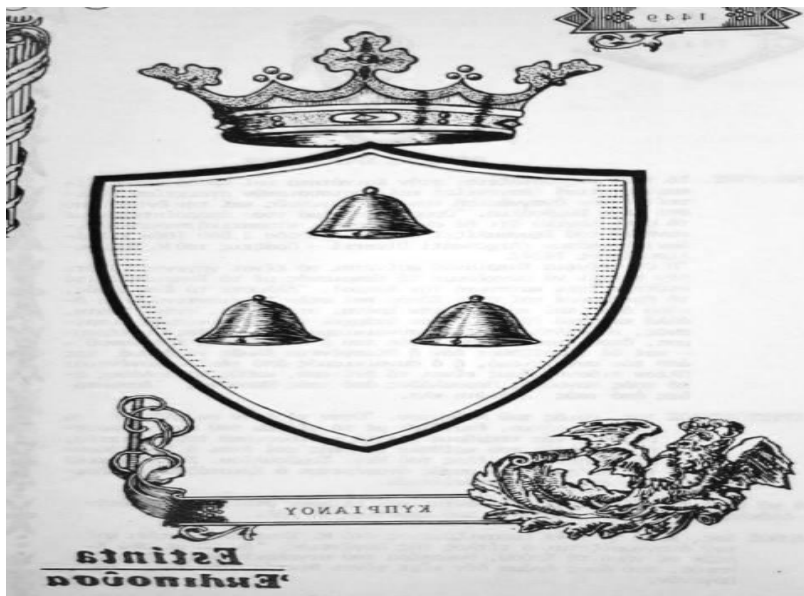
όταν τα μέλη είχαν σκοτωθεί σε μάχη ή πολιορκία. Αφού αναφέραμε τα βασικά στοιχεία για την εραλδική επιστήμη και τα χαρακτηριστικά των οικόσημων, θα περάσουμε στην λεπτομερή περιγραφή της συλλογής των οικόσημων των αριστοκρατικών οικογενειών Κέρκυρας, που φυλάσσονται στα αρχεία Νόμου Κέρκυρας.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

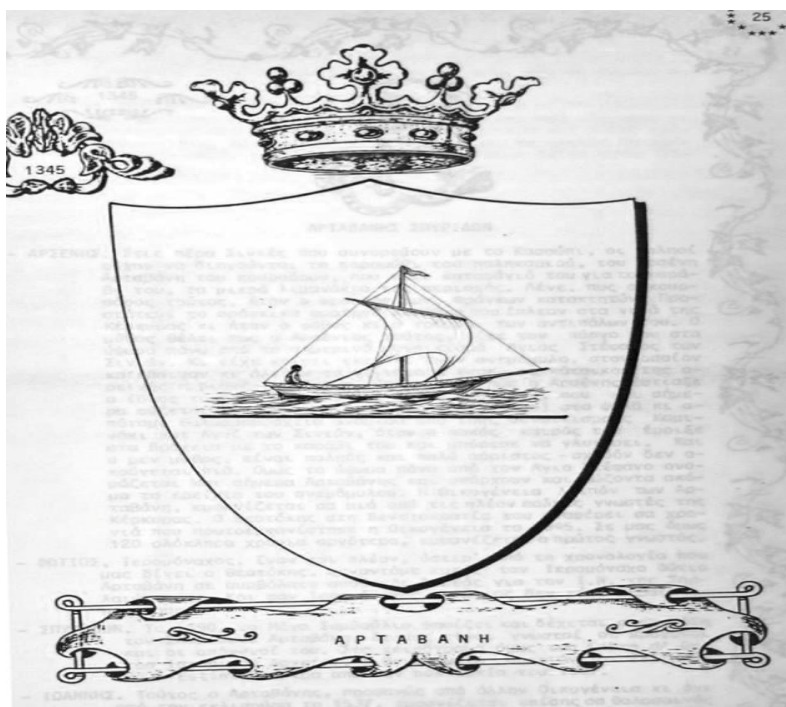
Η οικογένεια Αντιοχου εμφανίστηκε στην Κέρκυρα περί το 1350 και ένα παρακλάδι της έγινε δεκτό στην αριστοκρατία το 1440, όπως αναφέρει η χρονολογία έγγραφης τους στην βίβλο των ευγενών. Η οικογένεια αυτή είναι παξινής καταγωγής και δεν έλαβε τίτλο αριστοκρατικό, άλλα συνταγματικό τίτλο ευγένειας, αργότερα επί Επτανήσου Πολιτείας. Η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" επειδή σκοτώθηκαν τα μέλη της στην πολιορκία του 1537. Αλλά η οικογένεια υπάρχει σήμερα και είναι πολυπληθής. Το οικόσημο: σαν σύμβολο έχει την χήνα, που δείχνει τα αργά άλλα σταθερά βήματα της οικογενείας για την απόκτηση αξιώματος. Και το στέμμα στην κορυφή μας λέει ότι ήταν οικογένεια Βαρόνων, με κτήματα στους Παξούς.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ.

Η οικογένεια Κυπριανού εμφανίστηκε στην βίβλο της αριστοκρατίας το 1449, ήταν γηγενείς και τα πατρογονικά κτήματα τους βρισκόταν στο σημερινό χωριό Κυπριαναδες, στην βόρεια Κέρκυρα. Το οικόσημο: είχαν σαν σύμβολο 3 καμπάνες (προφανώς θα είχαν σχέση με την εκκλησία). Ήταν βαρόνοι και σαν οικογένεια ήταν “εκλιπούσα” λόγο έλλειψης αρρενογονίας και έγινε σύμπτυξη με άλλες πλουσιότερες οικογένειες (Παλατιανού, Κατσαιτη κ.α.) για την αναπλήρωση του δημογραφικού κενού. Έκτοτε ξέρουμε για την οικογένεια μόνο, από την ονομασία του χωριού προέλευσης τους.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΑΡΤΑΒΑΝΗ.

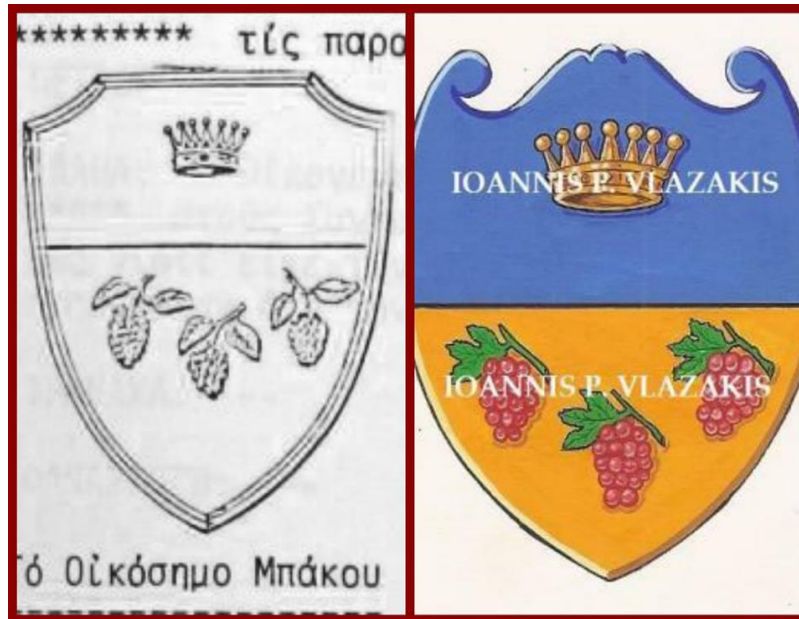
Η οικογένεια Αρταβανη εμφανίστηκε στην βίβλο της αριστοκρατίας το 1345, ήταν γηγενείς και η καταγωγή τους ήταν από την περιοχή Κασσιόπη της βόρειας Κέρκυρας, ήταν πειρατές και έμποροι όπως ήταν ο γενάρχης της οικογενείας Αρσένιος, που ήταν επαγγελματίας πειρατής και κούρσευε εμπορικά πλοία στο βόρειο στενό της Κέρκυρας. Τα κτήματα τους ήταν στην περιοχή και είχαν στην κατοχή τους, μια μικρή εκκλησία τον Άγιο Αρσένιο, που είναι κτητορική και υπάρχει μέχρι σήμερα. Το οικόσημο: Σαν σύμβολο είχαν ένα καράβι που αποδείκνυε ότι πλούτισαν με το εμπόριο και τις επιθέσεις σε πλοία. Οι απόγονοι της οικογενείας έγιναν δεκτοί στο μεγάλο συμβούλιο. Και σαν οικογένεια υφίσταται μέχρι σήμερα, Το στέμμα αποδεικνύει ότι άνηκαν στην τάξη των βαρονών.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ.

Η οικογένεια Παπαδάτου έχει το επώνυμο της σε διαφορές παραλλαγές, ανάλογα με τα μέρη της Ελλάδος όπου είχαν εγκατασταθεί. Η αρχική έννοια του επίθετου ήταν αμπελουργός, καθώς η λέξη είναι η Ελληνική μετάφραση, για την αντίστοιχη Λατινική λέξη. Εισήλθε στην βίβλο των ευγενών το 1555 και ήταν οικογένεια έμπορων, ενώ ο γενάρχης της Στυλιανός ήταν στρατιωτικός και το οικόσημο έχει σαν σύμβολα τον σταυρό, τον γαλατικό κρίνο και ένα πτηνό, όλα αυτά είναι κοινά εικονογραφικά μοτίβα για τα οικόσημα. Το οικόσημο: Στέμμα δεν εμφανίζεται επειδή η οικογένεια απέκτησε συνταγματικό τίτλο ευγένειας, αργότερα επί Επτανήσου Πολιτείας. Τελικά σαν οικογένεια υπάρχει ακόμη μέχρι σήμερα, μόνο που τα παλαιότερα χρονιά μελή αυτής της οικογενείας, είχαν παντρευτεί απογόνους αρχαιότερων και πλουσιότερων αριστοκρατικών οικογενειών της Κέρκυρας.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΠΑΚΟΥ.

Η οικογένεια Μπακού γράφτηκε στην βίβλο της αριστοκρατίας το 1519, ο γενάρχης της Χριστόδουλος ήταν ιερέας. Το επώνυμο της οικογενείας ήταν ετυμολογικά συγγενές με την αντίστοιχη λατινική λέξη, για τους αμπελουργούς. Η οικογένεια ήταν παξινης καταγωγής. Το οικόσημο: απεικονίζει ένα στέμμα με πέρλες που δηλώνει ότι ανήκαν στους κόντηδες κάτω από το στέμμα υπήρχαν 3 γεμάτες ρώγες από σταφύλι, πράγμα που τεκμηρίωνε την επαγγελματική απασχόληση της οικογενείας.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΟΥΝΤΖΗ Η' ΛΟΥΝΤΖΟ.

Η Οικογένεια Λουντζο είχαν καταγωγή από Πελ/νήσο και συγκεκριμένα από την Μεθώνη, ήταν οικογένεια στρατιωτικών που υπηρέτησαν τους Ανδραγαυούς και τους Βένετους αντίστοιχα. Ο γενάρχης τους Νικόλαος παντρεύτηκε απόγονο της οικογενείας Μιδεη και απέκτησε κτήματα. Η οικογένεια γράφτηκε στην βίβλο της αριστοκρατίας το 1443, αλλά δυστυχώς καταστεί "εκλιπούσα" λόγω έλλειψης αρρένων απογόνων. Το οικόσημο: δείχνει σαν κεντρικό θέμα την εστία του σπιτιού και είχαν απλό στέμμα που δηλώνει οικογένεια βαρονών.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΠΕΛΑΝΤΑ.

Η οικογένεια Μπελαντα γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1447, ήταν γηγενείς οικογένεια στρατιωτικών, όπως υποδηλώνει το επώνυμο που είναι συγγενές ετυμολογικά με την λατινική λέξη για τον πόλεμο και ο γενάρχης Νικολός ήταν καβαλάρης στην υπηρεσία της οικογενείας Δεληγοτη και είχε την εύθνη για την φύλαξη των κτημάτων της οικογενείας, που είχαν υποχρέωση οι τιμαριούχοι. Το οικόσημο: απεικονίζεται με το απλό στέμμα για τους βαρόνους και στο κάτω μέρος φαίνεται ένα αρματωμένο χέρι που κραδαίνει το σπαθί, σήμα κατατεθέν του οικογενειακού επαγγέλματος και στο δεύτερο μισό ένα ανασηκωμένο λιοντάρι σύμβολο γενναιότητας. Η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" για τους γνωστούς λόγους.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΟΥΚΑΝΗ.

Η οικογένεια Λουκανη ήταν ελληνικής καταγωγής από την περιοχή Βασιλικατα της Ιταλίας, που κατά την αρχαία εποχή ονομάζονταν Λευκανία γραφτήκαν στην βίβλο της αριστοκρατίας το 1443, άλλα το δίπλωμα είχε αναδρομική ισχύ από το 1367. Ο γενάρχης Έκτωρ Λουκανης ήταν στρατιωτικός και υπηρετούσε τους Ανδηγαυους και τους Βένετους αντίστοιχα.

Η οικογένεια αυτή είχε κοινά στοιχεία με την οικογένεια Μπελαντα. Το οικόσημο: αποτελείται από στέμμα ήταν βαρόνοι, στην συνέχεια δυο λεοντές περιπλέκουν τα πόδια τους γύρω από ένα σπαθί, χαρακτηριστικό του επαγγέλματος της οικογενείας. Στο κάτω μέρος απεικονίζεται ο Γαλατικός κρίνος, που θεωρείται αναγνωρισμένο διακοσμητικό μοτίβο για την εραλδική. Τέλος θα αναφέρουμε ότι η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" εξαιτίας της έλλειψης αρρενογονίας από τα τελευταία μελή.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΑΝΤΖΑ.

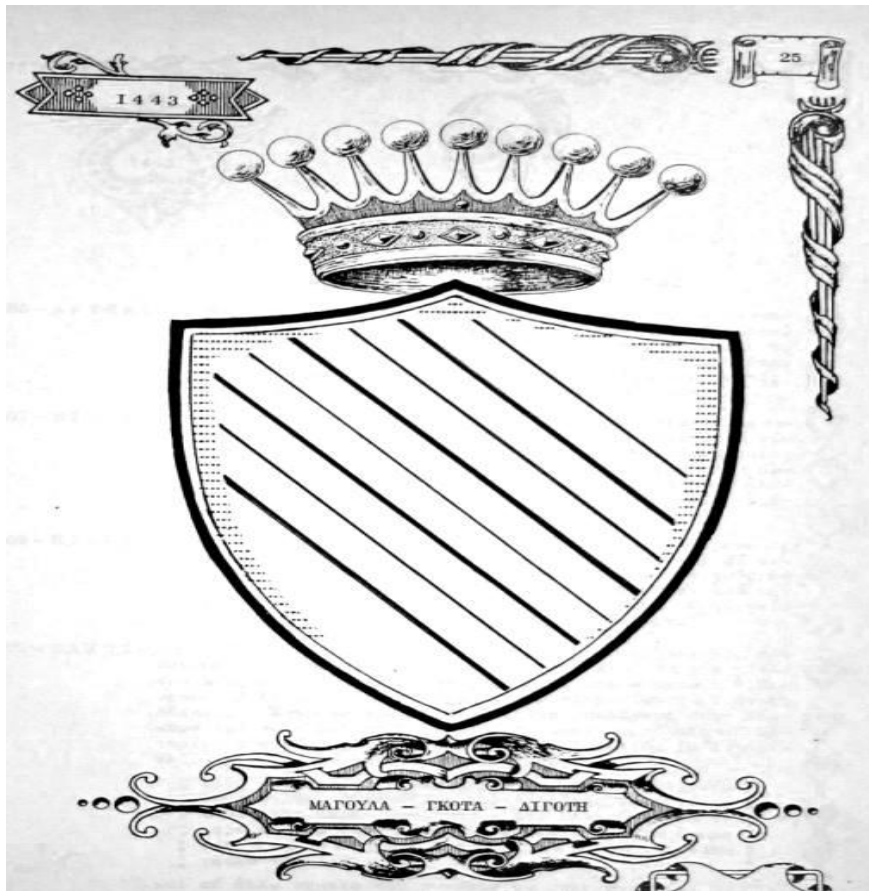
Η οικογένεια Λάντζα γράφτηκε στην βίβλο της αριστοκρατίας το 1477. Ο γενάρχης της Βενέδικτος ήταν στρατιωτικός, συγκεκριμένα λοχόφορος στον στρατό της αριστοκρατικής οικογενείας των Αλταβίλλα. Το οικόσημο: περιέχει απλό στέμμα ήταν βαρόνοι, στο κάτω μέρος του οικόσημου βλέπουμε ένα σιδηρόφρακτο χέρι να κραδαίνει μια λόγχη χαρακτηριστικό της οικογενείας που ήταν στρατιωτικοί κυρίως μισθοφόροι, που είχαν αναλάβει την φύλαξη των κτημάτων του τιμαριού της οικογενείας. Η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" εξαιτίας του γνωστού θέματος.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΑΡΓΥΡΟΥ.

Η οικογένεια Αργυρού δεν ήταν γηγενείς, προερχόμενοι από την Καππαδοκία, κατά τον 9^ο αι. μετοίκησαν στην Κων/πόλη. Από αυτή την οικογένεια προήλθαν σημαντικές προσωπικότητες για τους λογίους. Με την άλωση κατέφυγαν στην Κέρκυρα όπως έπραξαν οικογένειες βυζαντινής καταγωγής και το 1555, η οικογένεια γράφτηκε στην βίβλο της αριστοκρατίας. Το Οικόσημο: είχαν τον δικέφαλο αετό που μας προσδιορίζει την καταγωγή της οικογενείας και στο μέσον είναι σε μικρογραφία το οικόσημο της οικογενείας. Οι Αργυροί σαν οικογένεια υφίστανται ακόμα και άτομα υπάρχουν στους Παξούς, στην Κέρκυρα, αλλά η πλειοψηφία έχει κατοικήσει στα Διαποντια νησιά, στέμμα δεν υπάρχει επειδή η οικογένεια απέκτησε συνταγματικό τίτλο ευγενείας επί Επτανήσου πολιτείας.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΑΓΟΥΛΑ - ΓΚΟΤΑ - ΔΙΓΟΤΗ.

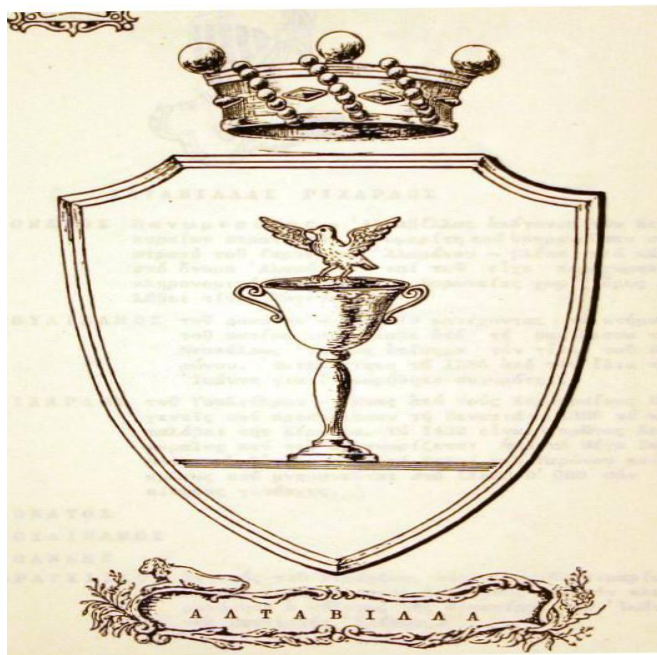
Η οικογένεια Μάγουλα - Γκοτα - Διγοτη κατάγονταν από την Κέρκυρα, ήταν στρατιωτικοί στην υπηρεσία των Ανδηγαυων που για την γενναιότητα του ο Κάρολος ο Ανδηγαυος, τον τίμησε με τον τίτλο του Ιππότη και είχε υπό την κατοχή του κτήματα στην περιοχή του Γύρου ειδικά στους Μαγουλάδες (χωρίο στην βόρεια Κέρκυρα), που ήταν τα πατρογονικά κτήματα. Γραφτήκαν στην βίβλο της αριστοκρατίας το 1443 με την ειδική διάταξη για τα διπλώματα "ελέω θεού" για πράξεις θεάρεστες η υπέρμετρης γενναιότητας. Το οικόσημο: Το στέμμα ήταν το χαρακτηριστικό των κόντηδων με τις πέρλες, η οικογένεια ανήκε στην τάξη των κόντηδων, οι γραμμές από κάτω μας συμβολίζουν τις γενιές της οικογενείας που ήταν 8. Η οικογένεια δεν υπάρχει πλέον αφού συγχωνεύτηκε με άλλες, αφού έγινε "εκλιπούσα" λόγω του γνωστού θέματος.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΟΛΟΒΟΥ.

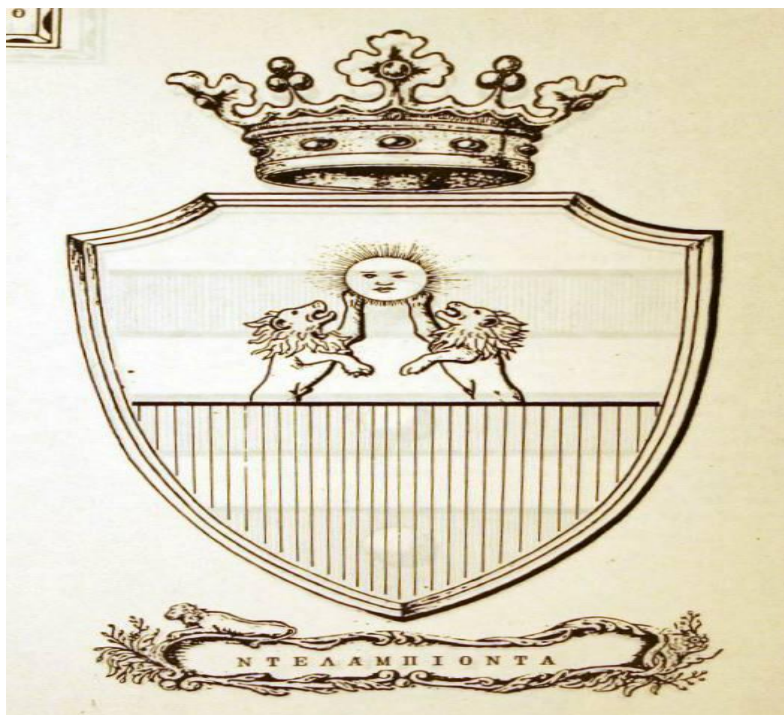
Η οικογένεια Κολοβού γράφτηκε στην βίβλο της αριστοκρατίας το 1490. Χρονιά που έγινε η επανασύσταση του μεγάλου συμβούλιου. Το οικόσημο: αποτελείται από ένα απλό στέμμα που δηλώνει βαρόνους και στο κάτω μέρος βλέπουμε να απεικονίζεται ένα λιοντάρι με κομμένη ούρα, χαρακτηριστικό της οικογενείας ανασηκωμένο πάνω σε βάρκα να κρατεί θριαμβευτικά μια σημαία (κολοβός = ακρωτηριασμένος). Η οικογένεια Κολοβού υφίσταται μέχρι σήμερα, ήταν στο επάγγελμα στρατιωτικοί που είχαν τραυματιστεί - ακρωτηριαστεί σε μάχη.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΑΛΤΑΒΙΛΛΑ.

Η οικογένεια Αλταβίλλα ήταν οικογένεια στρατιωτικών που υπηρετούσαν τους Ανδεγαυούς και τους Βένετους αντίστοιχα. Κύρια ασχολία τους ήταν η προστασία των κτημάτων, που τους είχαν αναθέσει. Το 1432 γράφτηκαν στην βίβλο της αριστοκρατίας, με αναδρομική ισχύ από το 1373 που έλαβε ο γενάρχης της οικογενείας Δονάτος. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι άνηκαν στην τάξη των βαρονών, στο κάτω μέρος μας δείχνει ένα μικρό πτηνό, πιθανόν σπουργίτι να στέκεται πάνω σε ένα ψήλο ποτήρι που ίσως είναι ένα δισκοπότηρο και το οικόσημο αυτό έχει υψηλή θρησκευτική σημασία, γιατί συμβολίζει την αναγέννηση της οικογενείας που από τα πάλαια μέλη προέρχονται τα ένδοξα καινούργια, που ένα μέλος της οικογενείας ήταν στην πρεσβεία του 1386 που έγινε η ένωση της Κέρκυρας με την Βενετία. Η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" λόγο του γνωστού θέματος.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΝΤΕΛΑΜΠΙΟΝΤΑ.

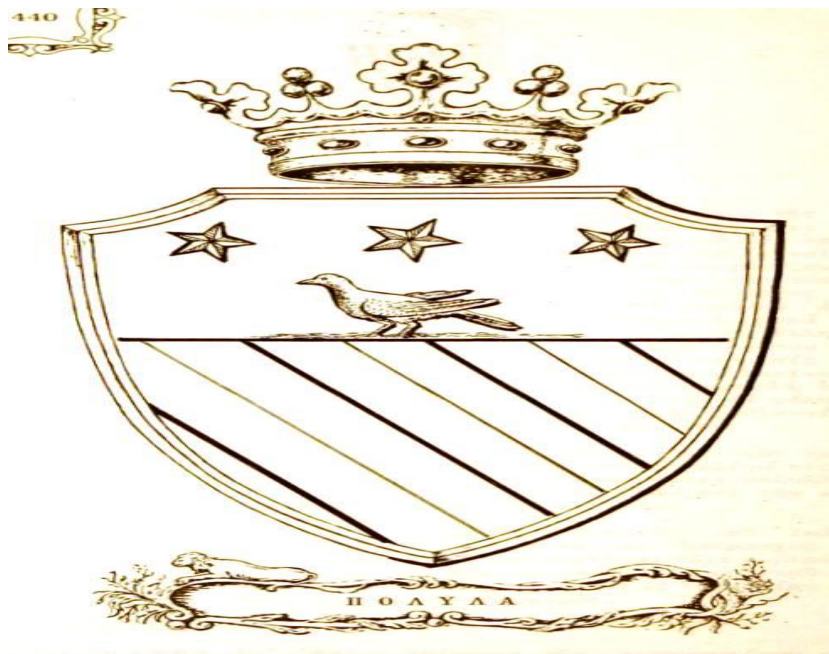
Η οικογένεια Ντελαμπιοντα γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1443, και το δίπλωμα της είχε αναδρομική ισχύ. Ήταν ιταλικής καταγωγής. Το οικόσημο: άνηκαν στην τάξη των βαρονών και στο κυρίως μέρος του οικόσημου απεικονίζονται δυο λιοντάρια σε λευκό φόντο να υποβαστάζουν από κοινού τον Ήλιο, που ήταν σημαντικό στοιχείο διακόσμησης για τα οικόσημα και ήταν σε μεγάλη και ευρεία χρήση την εποχή εκείνη. Η οικογένεια δυστυχώς καταστεί "εκλιπούσα" λόγο του αφανισμού των μελών της στην πολιορκία του 1572, οπού πολλοί κερκυραίοι σφαγιάστηκαν η πιάστηκαν αιχμάλωτοι και έγιναν σκλάβοι.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΔΕΛΑΔΕΤΣΙΜΑ.

Η οικογένεια Δελαδετσιμα προήλθε από την οικογένεια Παουλινη εκ Κεφαλληνίας, που γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1530 και το 1700 απέκτησαν τον τίτλο του κόμη. Το 1700 ο Τζωρτζης Δελαδετσιμα μετακόμισε από την Κεφαλονιά στην Κέρκυρα και τον τίτλο ευγένειας αρνήθηκαν να τον αναγνωρίσουν εδώ επικαλούμενοι διατάξεις του εραλδικού κώδικα, τα μέλη του μεγάλου συμβούλιου και η αναγνώριση επήλθε κατά το 1768 με αναδρομική ισχύ από το 1717. Σχετικά με το οικόσημο το οποίο είναι κοινό για Κέρκυρα και Κεφαλονιά αποτελείται: από το στέμμα με τις πέρλες ώστε να κατανοήσουμε ότι ήταν οικογένεια κόντηδων, το πάνω μέρος απεικονίζεται η πάνω μεριά από το σιτάρι, στην μέση οι τρεις σταυροί και στο κάτω μέρος ένα τσαμπί από σταφύλια και δεξιά - αριστερά δυο φύλλα συκιάς, που όλα αυτά μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η οικογένεια είχε στην κατοχή της πολλά κτήματα κυρίως εκτάσεις με σιτάρια και αμπελώνες, οι σταυροί μας αναφέρουν ότι ήταν ευσεβείς άνθρωποι. Τέλος η οικογένεια υπάρχει μέχρι σήμερα και κατά την περίοδο της Επτανήσου Πολιτείας απέκτησε συνταγματική ευγένεια.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΠΟΛΥΛΑ.

Η οικογένεια Πόλυλα γράφτηκε στην αριστοκρατική βίβλο το 1440, ήταν κερκυραϊκής καταγωγής και υπηρέτησαν τον ελληνισμό και την ορθοδοξία με αυταπάρνηση. Ο γενάρχης της Ιωάννης ήταν δημόσιος νοτάριος και βοηθούσε όποιον θεωρούσε αγράμματο που δεν ήταν σε θέση να συντάξει διοικητική πράξη ή συμβόλαιο. Απόγονοι της οικογενείας υπάρχουν μέχρι σήμερα, Χαρακτηριστικός αντιπρόσωπος ήταν ο ποιητής Ιάκωβος Πόλυλας, που πρωτοεπιμεληθηκε τα απάντα του Διονυσίου Σολωμού, ήταν ευρύτερα γνωστός για το ποιητικό και διηγηματικό έργο του, για την ενεργή συμμετοχή του στα κοινά της Κερκύρας και έπειτα της χώρας. Επιπλέον η οικογένεια Πόλυλα είχαν κτήματα και πύργο στην περιοχή της Κάτω Κορακιανας, έκτος από την Κάτω Κορακιανα είχαν εξοχικό αρχοντικό και κτήματα στην Παλιά Περιθεια της βόρειας Κερκύρας, όπου είναι γνωστό το αρχοντικό για το περίφημο "σαγράδα" που ήταν καταπακτή που έριχναν οι άρχοντες ενοχλητικά άτομα για να τους ξεφορτωθούν. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που τεκμηριώνει, ότι η οικογένεια, ανήκε στην τάξη των βαρονών και το πάνω μέρος απεικονίζει, τρία αστέρια και στο κάτω μέρος υπάρχει ένα πτηνό και κάτω από αυτό έχουμε ίσιες γραμμές σε λωρίδες, που πιθανώς συμβολίζουν τις γενιές της οικογενείας.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΟΡΕΛΛΟΥ.

Η οικογένεια Μορελλου γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1440. Ο γενάρχης της Γερολυμος ήταν νόθος υιός του Γεράρδου, αλλά ο Γερολυμος κράτησε το επώνυμο του πατέρα του, όμως για την έγγραφη του στο μεγάλο συμβούλιο υπήρξαν έντονες αντιδράσεις και από τότε απαγορεύτηκε αυστηρά, η ένταξη των νόθων γιων στις τάξεις της αριστοκρατίας. Παντρεύτηκε ένα μέλος της οικ. Ντοντη, που θεωρούνταν την εποχή εκείνη μια από τις πιο ισχυρές αριστοκρατικές οικογένειες της Κέρκυρας και με αυτόν τον τρόπο απέκτησε εξουσία και κτήματα, δυστυχώς η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" λόγω έλλειψης αρρενογονίας. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που μας αναφέρει ότι ήταν οικογένεια βαρονών, το οικόσημο αποτελείται από δυο παραστάσεις: στο πάνω μέρος έχουμε τον Ήλιο και τον γρύπα που ήταν κοινό διακοσμητικό στοιχείο και παραστάσεις γρυπών υπάρχουν σε πολλά οικόσημα. Στο κάτω μέρος του οικόσημου αφού χωρίζεται από το άνω μέρος, παριστάνεται ένα λιοντάρι όρθιο και με τα ποδιά του να ακούμπα τα σκαλοπάτια, δείγμα σταθερού πείσματος για άνοδο στα ανώτερα αξιώματα.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΑΥΡΟΥ.

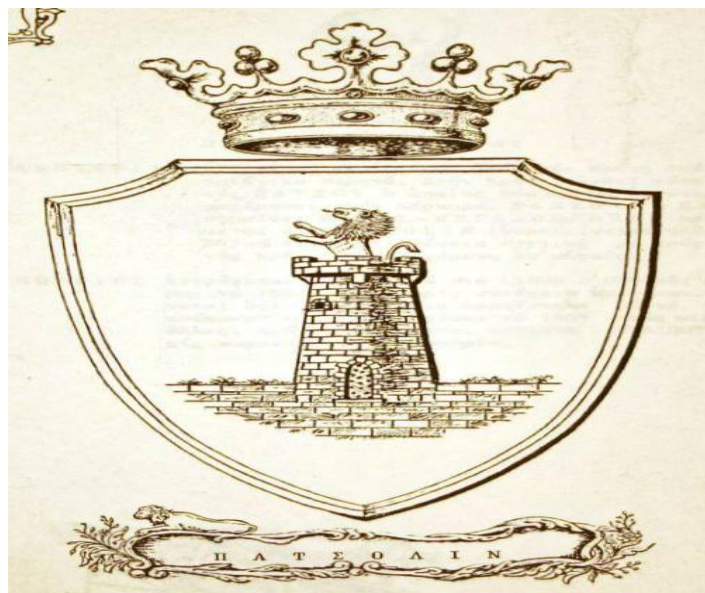
Η οικογένεια Μαύρου ήταν κερκυραϊκής καταγωγής, γραφτήκαν στην βίβλο των ευγενών το 1432. Ο γενάρχης της Πασχάλης πήγε στην Βενετία και υπηρέτησε ως λαϊκός -ιερέας το ιερατικό τάγμα του Αγίου Μαυρικού, λόγο αυτού του γεγονότος το επώνυμο της οικογένειας. Εξελληνίστηκε σε Μαύρου και ήταν ένας από τους πρώτους τιμαριούχους που έλαβαν γη από τους Ενετούς, όταν κατέλαβαν την Κέρκυρα. Το οικόσημο: αποτελείται από στέμμα που μας τεκμηριώνει ότι η οικογένεια ανήκε στην τάξη των βαρονών. Το κυρίως μέρος περιλαμβάνει τον Ήλιο, στο πάνω και στο κάτω έχουμε αναπαράσταση του γρύπα, που όπως αναφέραμε παραπάνω ήταν κοινό και ευρέως διαδεδομένο διακοσμητικό στοιχείο.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΑΡΚΟΥΔΗ.

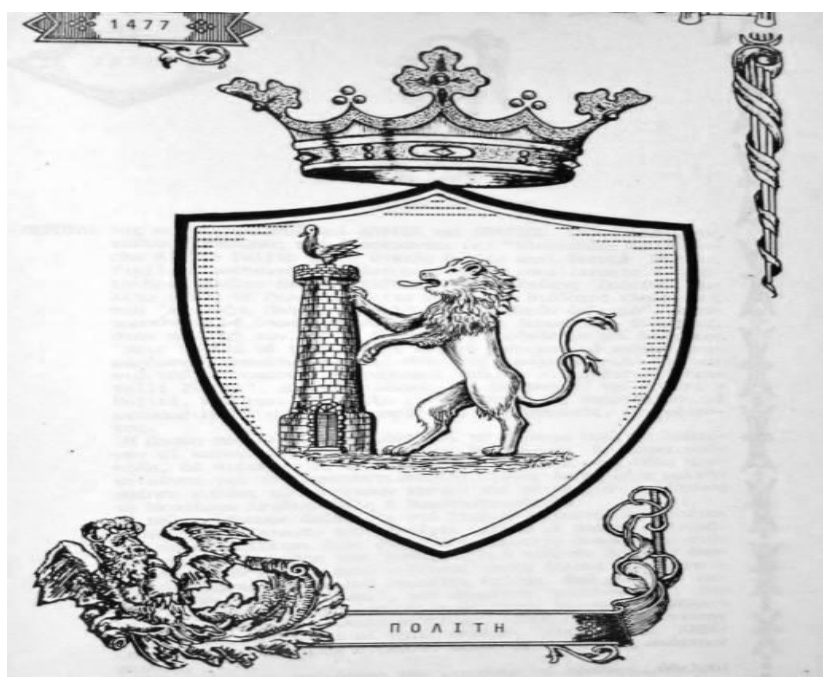
Η οικογένεια Αρκουδη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1440, χωρίς να έχουμε πληροφορίες για τον γενάρχη. Δυστυχώς η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" λόγο του γνωστού θέματος, αν και σήμερα η οικογένεια αυτή είναι πολυπληθέστατη και εγκατεστημένη στην κερκυραϊκή ύπαιθρο ιδιαίτερα στην περιοχή των Κυνοπιαστων. Το οικόσημο: αποτελείται από στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια. Ανήκει στην τάξη των υποκόμηδων και το κυρίως μέρος αποτελείται από μια αρκούδα, χαρακτηριστικό του επωνύμου της οικογενείας να στέκεται όρθια και τα δυο μπροστινά ποδιά, να είναι πάνω σε μια πετρά.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΠΑΤΣΟΛΙΝ.

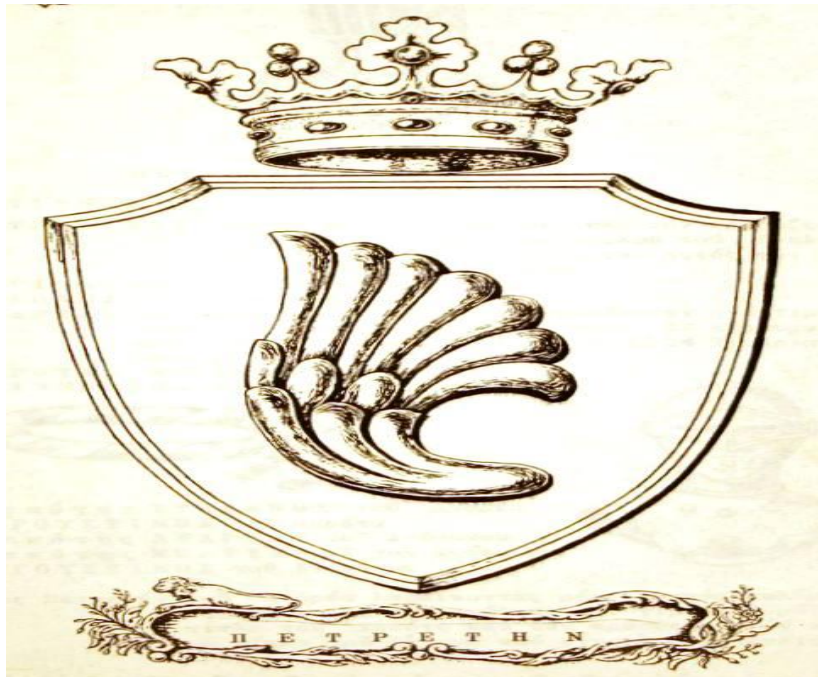
Η οικογένεια Πατσολιν γράφτηκε στην βίβλο της αριστοκρατίας το 1440. Ο γενάρχης της Τζεναρο (Ιανουάριος) ήταν επαγγελματίας στρατιωτικός στην υπηρεσία των Ενετών, είχαν καταγωγή από την Κρήτη. Ετυμολογικά το επώνυμο της οικογενείας σημαίνει μεγαλόπρεπης ή' ειρηνοποιός. Η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" λόγω της ολοκληρωτικής εξόντωσης των μελών της κατά την διάρκεια της πολιορκίας του 1547 και έλαβε αναδρομική αναγνώριση. Το οικόσημο: το στέμμα μας αναφέρει ότι η οικογένεια ανήκε στην τάξη των Μαρκησίων. Το κυρίως μέρος του οικόσημου αποτελείται από ένα λιοντάρι βρυχώμενο που υπερασπίζεται τον οικογενειακό πύργο, πράγμα που είναι συνυφασμένο με το στρατιωτικό επάγγελμα της οικογενείας και επιπλέον η μορφή του λιονταριού που είναι κοινό διακοσμητικό μοτίβο μας προΐδεάζει, για την γενναιότητα των μελών της οικογενείας.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΠΟΛΙΤΗ.

Η οικογένεια Πολίτη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1477. Οι γενάρχες της οικογενείας ήταν 4 αδέρφια που τα ονόματα τους, μας είναι γνωστά από τις αρχειακές πηγές (Περοτας, Αλέξανδρος, Αλβιζε και τελευταίος ο Οράτιος). Οι αδελφοί ήταν επαγγελματίες στρατιωτικοί που ήταν υπεύθυνοι για την φύλαξη των κτημάτων της Βαρονίας των Φιομαχων, που βρισκόταν στην ευρύτερη περιοχή του Γύρου. Η οικογένεια είχε καταγωγή από την Κων/πολη και αρκετοί απόγονοι της οικογενείας κατά τα νεότερα χρονιά είχαν αποκτήσει δημόσια αξιώματα στην τοπική αυτοδιοίκηση, εκκλησιαστική ιεραρχία και συνέβαλαν στην ένωση των Επτανήσων, απόγονοι της οικογενείας αυτής υπάρχουν μέχρι σήμερα. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που μας αναφέρει ότι η οικογένεια ανήκε στην τάξη των Μαρκησίων, το κυρίως μέρος του οικόσημου περιλαμβάνει, ένα λιοντάρι με σηκωμένα τα 2 μπροστινά πόδια να υπερασπίζεται και να στηρίζει τον οικογενειακό πύργο, που στην κορυφή του στέκεται ένα πουλί πιθανόν περιστέρι, σημάδι ειρήνης και ευημερίας για την οικογένεια.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΠΕΤΡΕΤΗΝ.

Η οικογένεια Πετρετην γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1432 και ο γενάρχης Βιτσέντζος παντρεύτηκε κόρη της οικογένειας Αλταβίλλα και ανέβηκε κοινωνικά, ήταν οικογένεια τιμαριούχων που οι Βενετοί έδωσαν γη στην Κέρκυρα. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα και κατ' εξαίρεση η οικογένεια, αυτή ανήκε στην τάξη των ιπποτών. Το κυρίως μέρος του οικόσημου αποτελείται από το επάνω μέρος ενός κοχυλιού που το κοχύλι για την εραλδική, ήταν κοινό εικονογραφικό μοτίβο και χρησιμοποιούνταν, συχνά για διακόσμηση, επιπλέον συμβόλιζε την ευημερία και τον πλούτο της οικογενείας.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΡΟΔΙΤΗ.

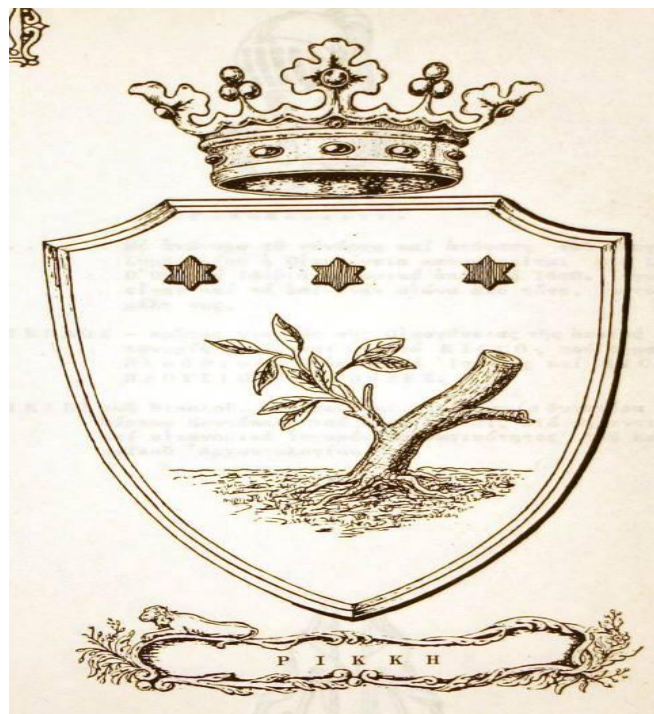
Η οικογένεια Ροδίτη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1440, με την ειδική διαδικασία που γίνεται για τις πλούσιες οικογένειες. Λοιπά στοιχεία για τους γενάρχες της οικογενείας δεν υπάρχουν και το μοναδικό πρόσωπο που γνωρίζουμε είναι ο Ζουανε, ο μόνος που επέζησε από την πολιορκία του 1537. Ο Ζουανε ήταν τιμαριούχος της περιοχής των Σφακερων του βορείου συγκροτήματος της Κερκύρας και η έκταση της περιοχής του έφτανε μέχρι το σημερινό χωρίο της Ρόδας. Η καταγωγή της οικογένειας, ήταν από την Ρόδο. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που πιστοποιεί ότι η οικ. ανήκε στην τάξη των Βαρονών. Το κυρίως μέρος του οικόσημου αποτελείται από ένα λιοντάρι που κρατεί στο ένα χέρι του ρόδο, που θεωρείται θρησκευτικό - μυστικιστικό σύμβολο κατά την εποχή εκείνη και μας δείχνει την απασχόληση της οικογενείας στα κτήματα του τιμαριού, που είχε και έχει ασκωμένο το ένα ποδαρι σκηνή επηρεασμένη, από τους μεσαιωνικούς ποιητές και τροβαδούρους που έδιναν το ρόδο στην αγαπημένη τους, σαν ένδειξη αιωνίας αγάπης και αφοσίωσης προς αυτές.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΠΑΘΑ.

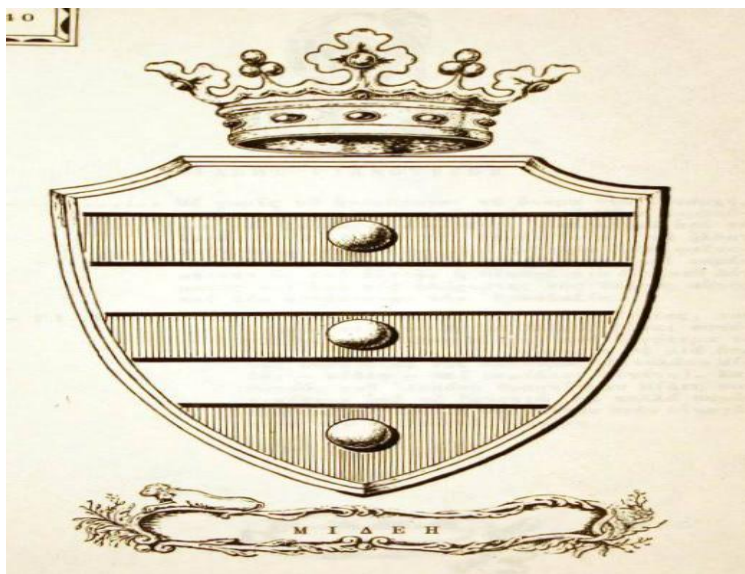
Η οικογένεια Σπάθα γράφτηκε στην βίβλο της αριστοκρατίας το 1440 και δεν υπάρχουν στοιχεία για τους γενάρχες και τυχόν απογόνους, είχαν καταγωγή από την αρχαϊκή κερκυραϊκή οικογένεια Μονομάχου, που λόγω της έλευσης των Ενετών άλλαξε το επώνυμο σε Σπάθα. Ο οίκος που μελετάμε το οικόσημο είναι παρακλάδι της οικογενείας στους Παξούς. Το παρακλάδι διατήρησε τους τίτλους Ευγενείας που είχε λάβει από την Κέρκυρα, και δεν έλαβε τίτλο συνταγματικής Ευγενείας επί Επτανήσου Πολιτείας γιατί απαγορεύθηκε. Το οικόσημο: το οικόσημο αποτελείται από το στέμμα που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια άνηκε στην τάξη των βαρονών, και το κυρίως μέρος του οικόσημου απεικονίζει ένα αρματωμένο χέρι που κρατεί ένα σπαθί, αυτό είναι ένα κοινό εικονογραφικό μοτίβο που έχει πολλά κοινά σημεία με το οικόσημο της οικογενείας Σπαταφορά, που είναι η κυρίως οικογένεια απόγονοι αυτής δεν υπάρχουν, καθώς η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" λόγω έλλειψης αρρενογονίας.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΡΙΚΚΗ.

Η οικογένεια Ρικκη ιταλικής καταγωγής από την Μπρεσια, γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1440 με αναδρομική ισχύ από το 1443, οι πρώτοι γενάρχες μας είναι άγνωστοι, αλλά ο πρώτος που μας αναφέρεται στις αρχειακές πηγές είναι ο Νικολός Ρικκο που άμα μεταφράσουμε το επώνυμο σημαίνει Νικόλας ο πλούσιος. Οι απόγονοι της οικογενείας παντρεύτηκαν αλλά μέλη ισχυρών κερκυραϊκών αριστοκρατικών οικογενειών και απέκτησαν μεγάλη περιουσία και σπίτια μέσα στην πόλη, οι ιστορικές πηγές μας αναφέρουν ότι είχαν υπό την ιδιοκτησία τους στην περιοχή της “Πόρτα Ρεμουνδα”, ένα πολύ μεγάλο αρχοντικό σπίτι με μαρμάρινες προσόψεις κεφάλων από την μπροστινή μεριά του σπιτιού που αργότερα πέρασε στην ιδιοκτησία της οικογενείας Μιδεη. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που μας αναφέρει ότι η οικογένεια άνηκε στην τάξη των βαρονών. Το κυρίως μέρος του απεικονίζει ένα ανθισμένο κλαδί, να ξεπροβάλλει από ένα ξεραμένο κορμό και οι ρίζες του στέκουν γερά στο έδαφος και το όλο σκηνικό εμπλουτίζεται με 3 αστέρια το ανθισμένο κλαρί, είναι ένα κοινό εικονογραφικό μοτίβο και συμβολίζει την αφθονία και τον οικονομικό πλούτο και την ευμάρεια της οικογενείας που έχει τέτοιο οικόσημο, τέλος τα αστέρια σε ένα οικόσημο συμβολίζουν την καλοτυχία και την εύνοια της τύχης, για την οικογένεια και είναι κοινό εικονογραφικό μοτίβο για την εραλδική.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΙΔΕΗ.

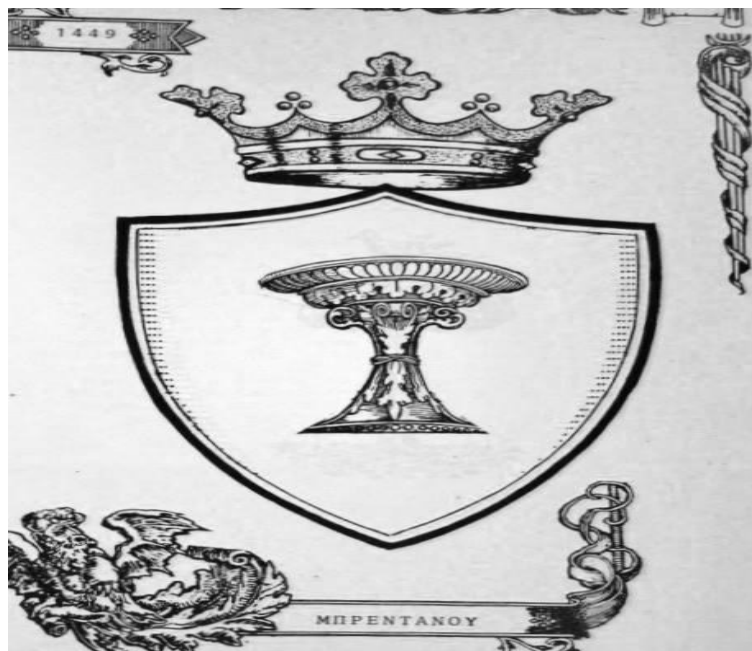
Η οικογένεια Μιδεη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1443, με αναδρομική ισχύ από το 1440. Για τους γενάρχες δεν έχουμε επαρκή στοιχεία, αλλά ο πρώτος και γνωστός της οικογενείας ήταν ο Γιαννουτσος Μιδεης ήταν από οικογένεια Καθολικών της Βενετίας. Οι απόγονοι της οικογενείας απέκτησαν μεγάλο πλούτο και κτήματα στην ενδοχώρα της Κερκύρας, όπου δημιουργήθηκε μετέπειτα η γνώστη από τις αρχαιακές-ιστορικές πηγές Βαρονία Μιδεη, όπου το επίκεντρο της ήταν το χωρίο Πέλεκας. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που πιστοποιείται, ότι η οικογένεια άνηκε στην τάξη των ιπποτών. Το κυρίως μέρος του οικόσημου διακόπτεται από καθετές ευθείες γραμμές, επιχρωματισμένες που στο κέντρο είναι τοποθετημένοι 3 στρογγυλοί βόλοι, όπως γνωρίζουμε οι βόλοι αποτελούν κοινό εικονογραφικό μοτίβο, για την διακόσμηση των οικοσήμων και συμβολίζουν τον πλούτο και την αφθονία που έχει η οικογένεια λόγο του οικόσημου.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΠΕΤΣΙΕΡ.

Η οικογένεια Σπετσειερ γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1478, με ειδική απόφαση του μεγάλου συμβούλιου που επέτρεπε να εισέλθουν στις τάξεις του και οικογένειες κερκυραϊκές η μη που δεν άνηκαν στα ευρύτερα στρώματα της αριστοκρατίας. Η οικογένεια αυτή άλλαξε το επώνυμο της σε Σπιτιερη που υπάρχουν σήμερα πολλές οικογένειες στην Κέρκυρα αλλά είναι καθολικού δόγματος, τότε κατά τα πρώτα χρονιά η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" λόγο ελλείψεως απογόνων. Το οικόσημο: το στέμμα αναφέρει ότι η οικογένεια άνηκε στην τάξη των Βαρονών. Το κυρίως μέρος του οικόσημου αποτελείται από 2 λεοντές ετοιμούς να επιτεθούν ο ένας στον άλλον, που είναι κοινό εικονογραφικό μοτίβο και τα λιοντάρια συμβολίζουν την γενναιότητα της οικογενείας και από κάτω είναι ένας φανοστάτης που είναι ένα εικονογραφικό μοτίβο και εξάλλου συμβολίζει την λαμπρότητα της οικογενείας προς τον κόσμο.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΠΡΕΝΤΑΝΟΥ.

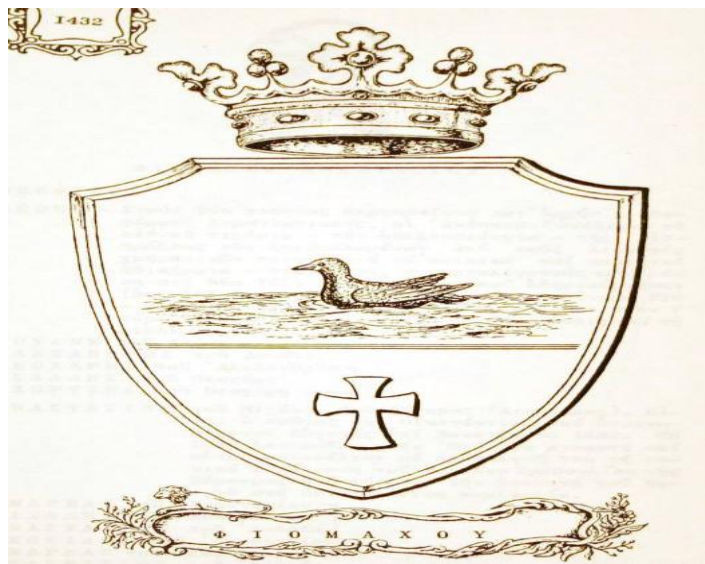
Η οικογένεια Μπρεντανου γράφτηκε στην βίβλο της αριστοκρατίας το 1449, ήταν κερκυραϊκής καταγωγής, αλλά η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" λόγω έλλειψης αρρενογονίας, αλλά σημερινό παρακλάδι της οικογενείας υπάρχει και είναι πολυπληθές και κατοικεί στην ύπαιθρο της Κερκύρας. Δυστυχώς δεν υπάρχουν επαρκείς πληροφορίες για αυτήν την οικογένεια, από τις αρχειακές πηγές και ο γενάρχης είναι ανώνυμος. Το οικόσημο: αποτελείται από στέμμα που μας γνωστοποιεί ότι η οικογένεια άνηκε στην τάξη των βαρονών, στο κυρίως οικόσημο απεικονίζεται ένας φανοστάτης που θεωρείται κοινό εικονογραφικό μοτίβο των οικοσήμεν και επίσης σαν σύμβολο μας δείχνει την λάμψη που έβγαζε, η οικογένεια προς το εύρη κοινωνικό σύνολο.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΕΠΕΝΙΩΤΗ.

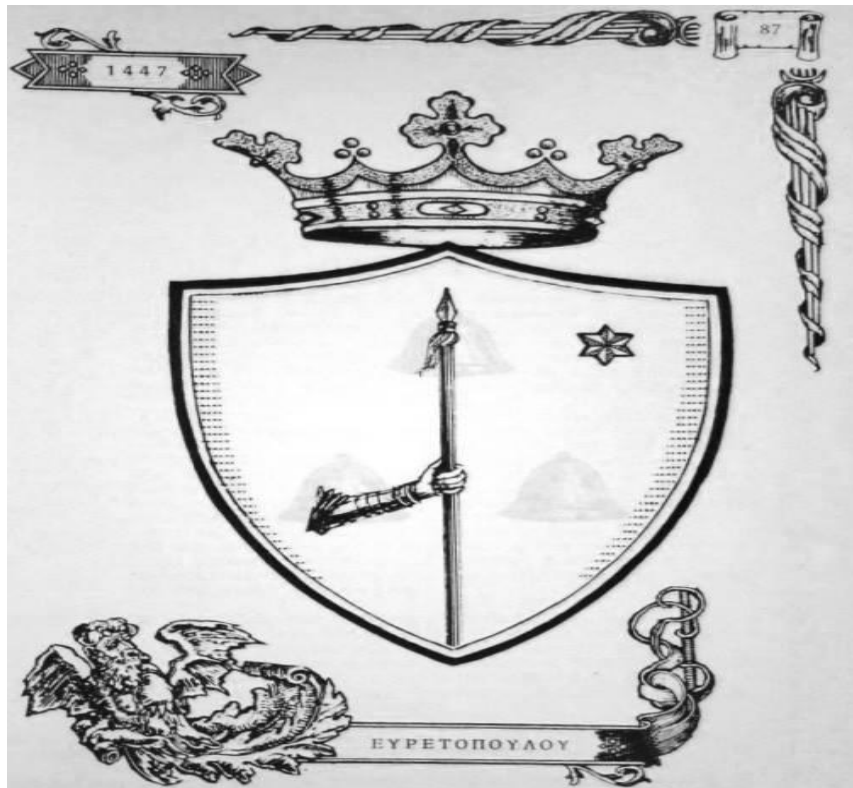
Η οικογένεια Λεπενιωτη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1447, η οικογένεια δεν είναι αμιγώς κερκυραϊκής καταγωγής, αλλά από στερεά Ελλάδα θα βρήκαν καταφύγιο. Ο γενάρχης της Νικόλαος ήταν στρατιωτικός στο επάγγελμα, αλλά οι δυο κλάδοι της οικογενείας γραφτήκαν στις τάξεις του μεγάλου συμβούλιου, δυστυχώς η οικογένεια καταστεί “εκλιπούσα” λόγω του γνωστού θέματος. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια άνηκε στην τάξη των βαρονών, στο κυρίως μέρος βλέπουμε ένα λιοντάρι να επιτίθεται στον οικογενειακό πύργο και ένα σιδηρόφρακτο χέρι που κρατεί σπαθί, ετοιμάζεται να αποκρούσει την επίθεση όλα αυτά είναι κοινά εικονογραφικά μοτίβα και είναι συνηθισμένα στα οικόσημα οικογενειών που έχουν σχέση με το στρατιωτικό επάγγελμα.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΦΙΟΜΑΧΟΥ.

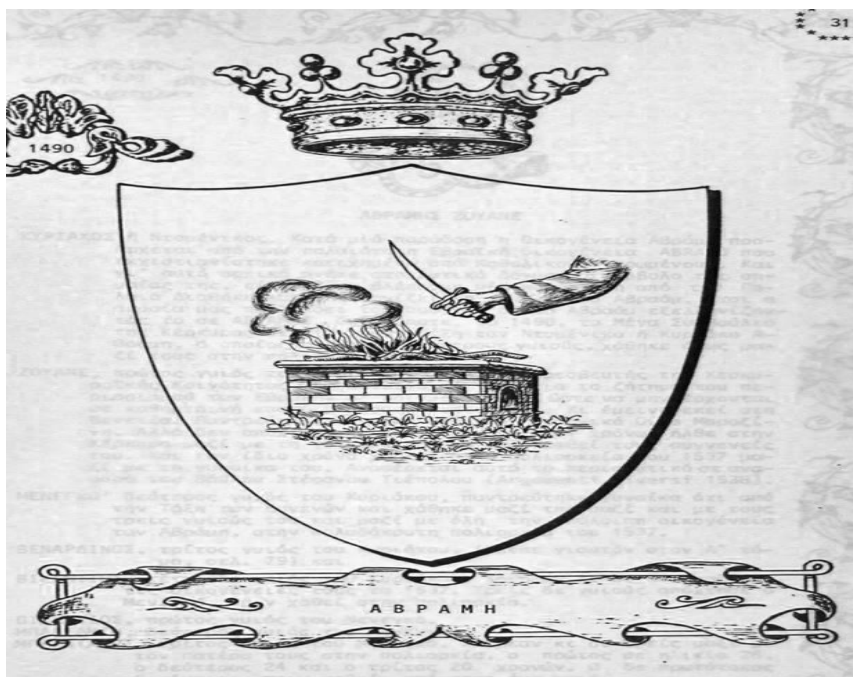
Η οικογένεια Φιομαχου γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1432, με την ειδική διάταξη που μεγάλου συμβούλιου για ανταμοιβή των ευγενών για θεάρεστες πράξεις. Οι γενάρχες της οικογενείας Θεόφιλος και Λέονε, ήταν μισθοφόροι στρατιωτικοί και υπηρετήσαν επί Ανδηγαυων, που για ανταμοιβή τους παραχώρησαν ειδικό τιμάριο με αυξημένες δικαστικές εξουσίες και δικαίωμα είσπραξης χρημάτων από οφειλέτες. Διατέλεσαν ακόμη ως ενιαύσιοι δικαστές στην ενετική διοίκηση του νησιού. Η οικογένεια δεν υπάρχει πλέον γιατί τα τελευταία μέλη της πέθαναν το 1700. Για αυτήν την οικογένεια μας έχει αναφερθεί στο έργο του "Οι Σκλάβοι στα δεσμά τους" ο Ντίνος Θεοτόκης. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που μας αναφέρει ότι η οικογένεια αυτή άνηκε στην τάξη των βαρονών. Το κυρίως μέρος του οικοσήμου χωρίζεται σε 2 σημεία, στο πάνω μέρος βλέπουμε να επιπλέει ένα πτηνό, που συμβολίζει την σταθερή πλευση της οικογενείας προς τις τάξεις της αριστοκρατίας και στο κάτω μέρος υπάρχει ένας σταυρός που δείχνει την θρησκευτικότητα της οικογενείας και είναι κοινό εικονογραφικό μοτίβο.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΕΥΡΕΤΟΠΟΥΛΟΥ.

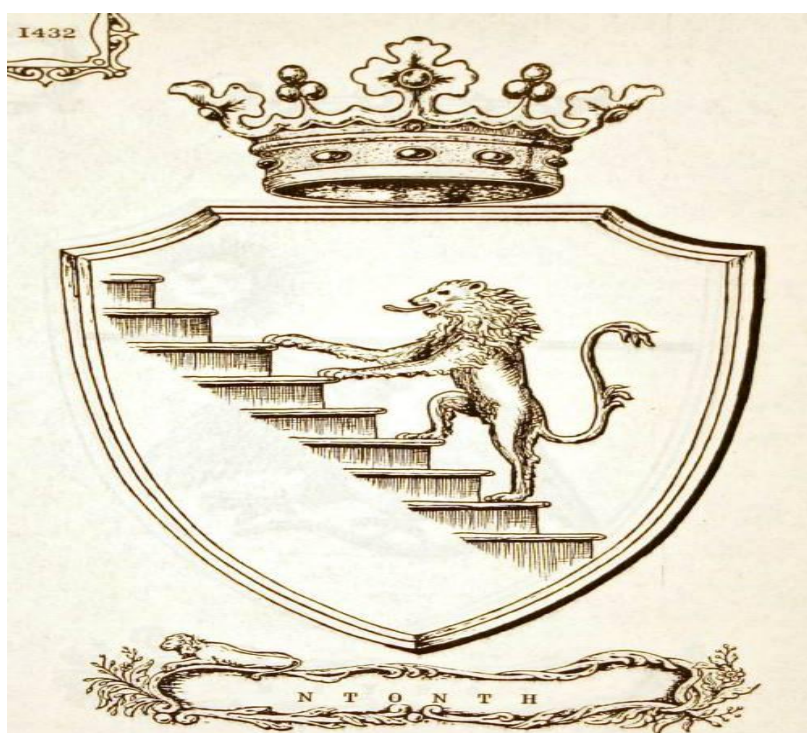
Η οικογένεια Ευρετοπουλου γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1447. Είχε καταγωγή από την Κέρκυρα, αλλά δυστυχώς δεν έχουμε πληροφορίες για τα μέλη και τους γενάρχες. Η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" λόγο του γνωστού θέματος. Το οικόσημο: αποτελείται από στέμμα που πιστοποιεί ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρονών, στο κάτω μέρος του οικοσήμου, αποτελείται από ένα σιδηρόφρακτο χέρι να κρατεί μια λόγχη και δίπλα ένα αστέρι, που όπως αναφέραμε παραπάνω οι απεικονίσεις στρατιωτικών οπλών και προσωποποιημένων ζώων που έχουν άμεση σχέση με τις πολεμικές αρετές, είναι κοινά σε οικόσημα στρατιωτικών οικογενειών επιφορτισμένων με την φύλαξη κτημάτων.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΑΒΡΑΜΗ.

Η Οικογένεια Αβραμη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1490. Ήταν εβραϊκής καταγωγής, προέρχονταν από την οικογένεια Αβραμο που θεωρούνταν η παλαιότερη εβραϊκή οικογένεια που εκχριστιανίστηκε από τους καθολικούς.

Ο γενάρχης της ονομάζονταν Κυριάκος η' Ντομενικος που απέκτησε 4 παιδιά και ο γιος του Ζουανε ήταν ο πρώτος πρεσβευτής από την "κοινότητα των Κορυφών" στην Βενετία που ασχολήθηκε αποκλειστικά με τα ζητήματα της Ιουδαϊκής κοινότητας και τα κτήματα της οικογενείας εκτείνονταν από την περιοχή του Σαροκου και έφταναν μέχρι την αρχή του Μαντουκιου. Η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" επειδή όλα τα μέλη της σκοτώθηκαν στην πολιορκία του 1537 και με τους μετέπειτα διωγμούς κατά των Εβραίων, η οικογένεια Αβραμη κατέφυγε στα Διαποντια νησιά. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια άνηκε στην τάξη των βαρονών και το κυρίως μέρος του οικοσήμου απεικονίζει την χαρακτηριστική σκηνή για την εβραϊκή θρησκεία, "Η Θυσία του Αβραάμ" αφού υπάρχει ένας πέτρινος βωμός με ξύλα και φωτιά και από πάνω παριστάνεται το χέρι που κρατεί το μαχαίρι έτοιμο για την θυσία, που όπως γνωρίζουμε στην εραλδική, υπήρχαν ως εικονογραφικά μοτίβα και θρησκευτικές παραστάσεις.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΝΤΟΝΤΗ.

Η οικογένεια Ντοντε γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1432 και δεν γνωρίζουμε πολλά για τον γενάρχη Πίερο Ντοντε, που στα ιταλικά το επώνυμο σημαίνει πατρίκιος - αριστοκράτης. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια άνηκε στην τάξη των βαρονών, το κυρίως μέρος περιλαμβάνει ένα λιοντάρι με ορθάνοικτα χέρια και πόδια να ακουμπούν σε σκαλιά, κοινό εικονογραφικό μοτίβο που το συναντάμε και σε άλλα οικόσημα και συμβολίζει την έντονη επιθυμία της οικογενείας, για άνοδο στα ανώτατα αξιώματα της αριστοκρατίας.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΥΡΙΩΤΗ Η' ΣΚΥΡΙΩΤΗ.

Η οικογένεια Συριωτη η' Σκυριωτη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1449, δυστυχώς δεν υπάρχουν επαρκείς πληροφορίες για την οικογένεια, αλλά αναφέρει ο Θεοτόκης στο έργο του "Ενετοκρατία" κάποια στοιχεία. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια αυτή άνηκε στην τάξη των βαρονών και στο κυρίως μέρος του οικοσήμου απεικονίζονται 3 καθετές ζωγραφισμένες γραμμές και στο δεύτερο μισό πολλές ίσιες ευθείες γραμμές, που αυτό είναι κοινό εικονογραφικό μοτίβο.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΡΤΑΝΟΥ.

Η οικογένεια Καρτανου γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1440, η προέλευση της ανάγεται στην πάλαια κερκυραϊκή αρχοντική οικογένεια των Κουαρτανων, που εξελληνίστηκε το επώνυμο της σε Καρτανο που ετυμολογικά σημαίνει ένδοξη γενιά που όπως θα δούμε παρακάτω. Ο γενάρχης της Αντώνιος Καρτανος και τα παιδιά του απέκτησαν σημαντικά αξιώματα (πρεσβευτές της κοινότητας στην Βενετία, λόγιοι και μέλος της “ακαδημίας των εξασφαλισμένων” της Βενετίας, υπότες). Ένας απόγονος αυτής της οικογενείας είχε πιαστεί αιχμάλωτος μαζί με την σύζυγο, τα παιδιά και την κόρη του κατά την πολιορκία του 1537 μπήκε στο χαρέμι του σουλτάνου και παντρεύτηκε τον σουλτάνο Σελίμ, γιο του Σουλεϊμάν του μεγαλοπρεπούς και απέκτησε την ονομασία Νουρ Μπανου (φωτολαμπης γυναίκα) και η απαγωγή έγινε στην περιοχή Ασώματος του Ποντη όπου υπήρχε κατοικία και κτήματα της οικογενείας, Επίσης η οικογένεια είχε χωριστεί σε κλάδους: όπως της Υ.Θ. Παναγιοπουλας, της Υ.Θ. Πλατυτέρας και τέλος τον κλάδο Καρτανου - Οδηγιτριανου Σαραντάρη. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρονών και το κυρίως μέρος του οικοσήμου περιλαμβάνει ένα χέρι να κρατεί ένα ρόδο, ένα μάτσο από στάχια, και ένα γεμάτο τσαμπί από σταφύλια, που όλα αυτά είναι κοινά εικονογραφικά μοτίβα και δείχνουν το επάγγελμα με το οποίο ασχολείται η οικογένεια που καλλιεργούσαν στα κτήματα τους, αυτά τα 3

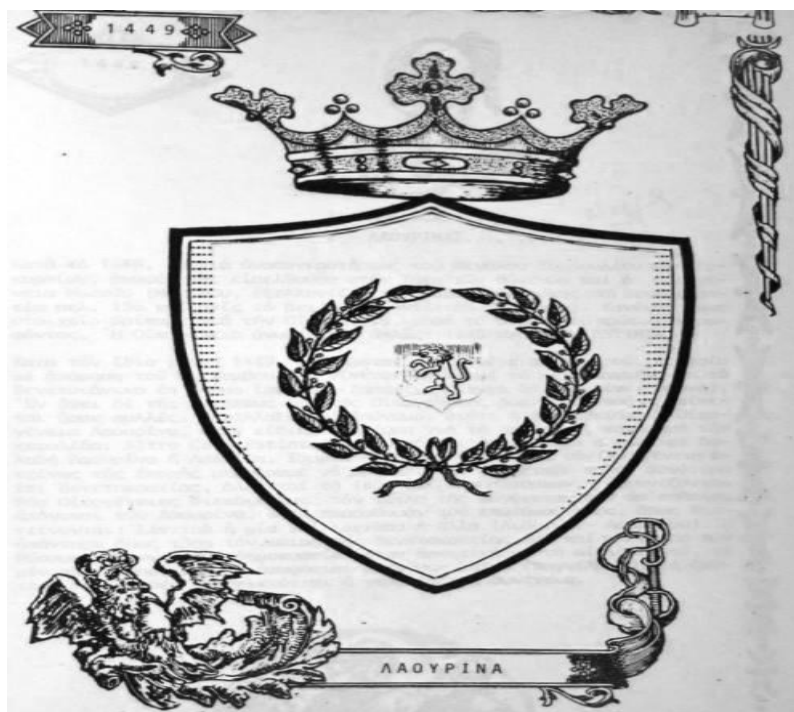
ειδή (ρόδο, σιτάρι, σταφύλι) και απέδιδαν στον ιδιοκτήτη το 4% από την σοδειά.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΥ Η' ΜΑΤΣΕΝΤΟ.

Η οικογένεια Μακεδου η' Ματσειντο γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1449 χρονιά ανασυγκρότησης του μεγάλου συμβούλιου, δυστυχώς υπάρχουν ελάχιστες πληροφορίες για αυτήν την οικογένεια και ότι γνωρίζουμε μόνο από τον Θεοτόκη και δεν γνωρίζουμε τίποτα για τον γενάρχη της οικογενείας, που καταστεί "εκλιπούσα" λόγο του γνωστού θέματος. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια άνηκε στην τάξη των βαρονών, το κυρίως μέρος βρίσκεται ένας δικέφαλος αετός που στην μέση βρίσκεται σε μικρογραφία το οικόσημο της οικογενείας, ο δικέφαλος αετός είναι κοινό εικονογραφικό μοτίβο και εμφανίζεται και σε αλλά οικόσημα όπως θα αναφέρουμε παρακάτω.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΑΟΥΡΙΝΑ.

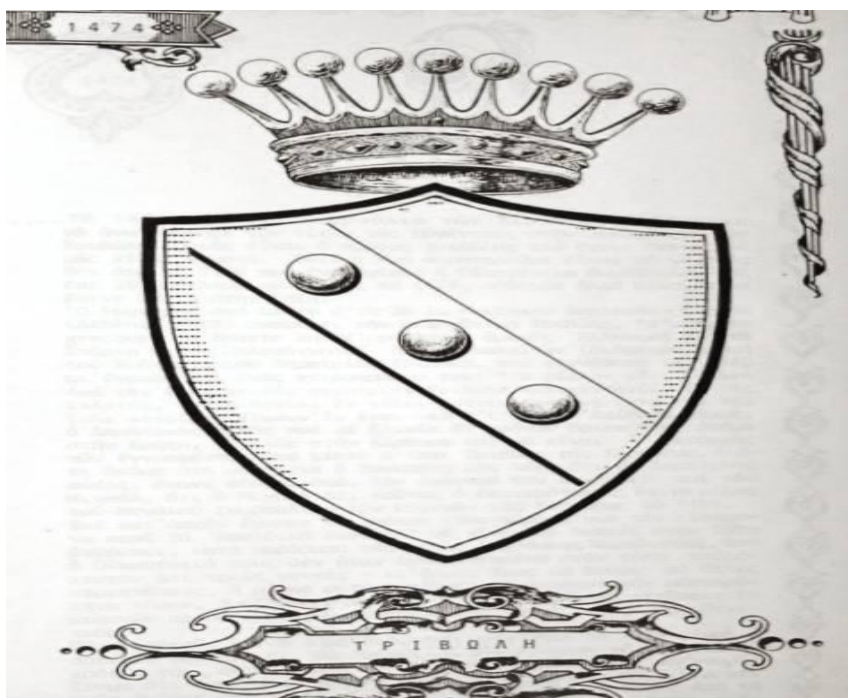
Η οικογένεια Δαφνερου γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1449, ακριβώς την ίδια χρονιά με τους Ματσηντο που με απόφαση του μεγάλου συμβούλιου άλλαξαν το επώνυμο σε Λαουρινα, επειδή υπήρχαν αρκετές οικογένειες με το επίθετο Δαφνερου. Δυστυχώς δεν υπάρχουν άλλες πληροφορίες για αυτήν την οικογένεια αλλά τα επόμενα χρονιά είχαν γίνει αντιδικίες διεκδίκησης του αριστοκρατικού αξιώματος, από άλλες οικογένειες που συγγένευαν με τους Λαουρινα. Η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" λόγω του γνωστού θέματος. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια άνηκε στην τάξη των βαρονών, το κυρίως μέρος περιλαμβάνει ένα δάφνινο στεφάνι, χαρακτηριστικό του επωνύμου της οικογενείας και στην μέση βρίσκεται το οικόσημο της οικογενείας, ένα λιοντάρι με ορθάνοικτα χέρια και πόδια σε μικρογραφία.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΠΑΔΟΒΑ.

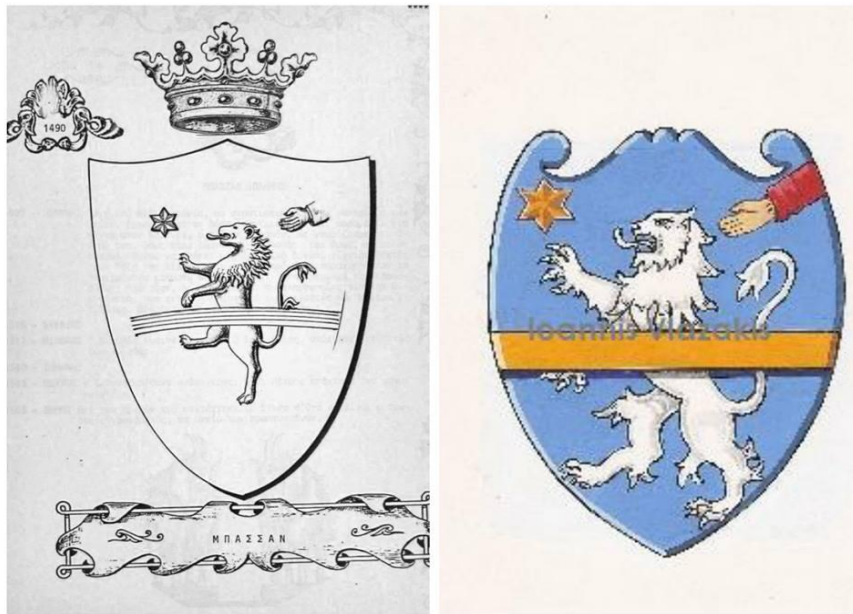
Η οικογένεια Πάδοβα γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1440, η οικογένεια αυτή ήταν γνώστη με το επώνυμο Παντοβαν, αλλά εξελληνίστηκε σε Παντοβα, ήταν ορθόδοξου δόγματος δυστυχώς οι γνώσεις για τους γενάρχες και την οικογένεια είναι πάρα πολύ λίγες, ήταν εβραϊκής καταγωγής και το όνομα του πρώτου γενάρχη ήταν Αντώνιος, όπου η οικογένεια αυτή είναι πολυπληθής και υπάρχει μέχρι σήμερα. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρονών. Το κυρίως οικόσημο απεικονίζεται ένας κόκορας να είναι όρθιος και στην πλάτη του στέκεται ένα πτηνό. Η ζωγραφική απεικόνιση κατοικίδιων ζώων, είναι συχνή στα οικόσημα.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΡΙΒΩΛΗ.

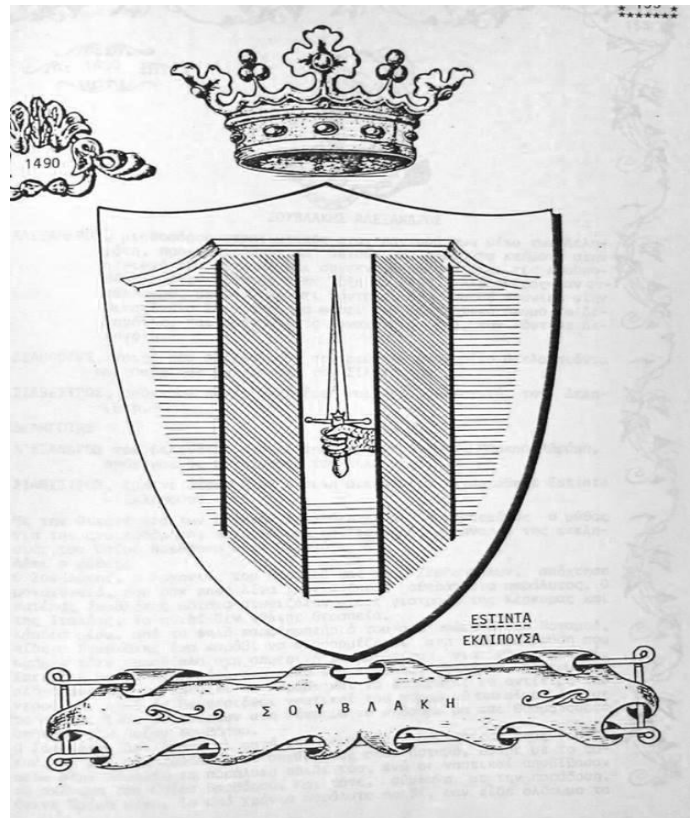
Η οικογένεια Τριβωλη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1474. Ο γενάρχης της οικογενείας Δημήτριος, η καταγωγή του ήταν από την Σπαρτή, (αλλά με βάση άλλους συγγραφείς όπως ο Ιπποβατς στο έργο τού "Κέρκυρα αρχαία και μοντέρνα", υποστηρίζει ότι η καταγωγή τους δεν είναι ελληνική αλλά ιταλική και συγκεκριμένα κατάγονταν από την Γένοβα). αλλά ζούσε στην Κρήτη και η ένταξη του στις τάξεις του μεγάλου συμβούλιου συνοδεύτηκε από αντιδράσεις, ότι η οικογένεια πρέπει να είναι εγκατεστημένη σε ένα τόπο επί τρεις γενιές και όχι να γίνεται αριστοκράτης σε μια γενιά, πράγμα που τηρήθηκε με μεγάλη αυστηρότητα, ώστε να διατηρείται η συνοχή του συμβούλιου. Οι απόγονοι του Δημήτριου από την πλευρά του Μιχαήλ ήταν σπουδαίες προσωπικότητες (λόγιοι, συγγραφείς, δικηγόροι). Επιπλέον ήταν στρατιωτικοί αφού το επώνυμο Τριβωλη, προέρχεται από το φοβερό αμυντικό όπλο της εποχής των ιπποτών τον κεφαλοθραυστη. Η οικογένεια Τριβωλη υπάρχει μέχρι σήμερα επιπλέον είχαν αποκτήσει αξιώματα στην διοίκηση. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που είναι αυτό με τις πέρλες που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των κόντηδων και στο κυρίως μέρος του οικοσήμου στο ενδιάμεσο από τις ευθείες γραμμές υπάρχουν τρεις βώλοι, χαρακτηριστικό του οικογενειακού επωνύμου, καθώς όπως γνωρίζουμε στα οικόσημα οικογενειών στρατιωτικών, εμφανίζονται "ομιλούντα" χαρακτηριστικά από στρατιωτικά όπλα.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΠΑΣΣΑΝ.

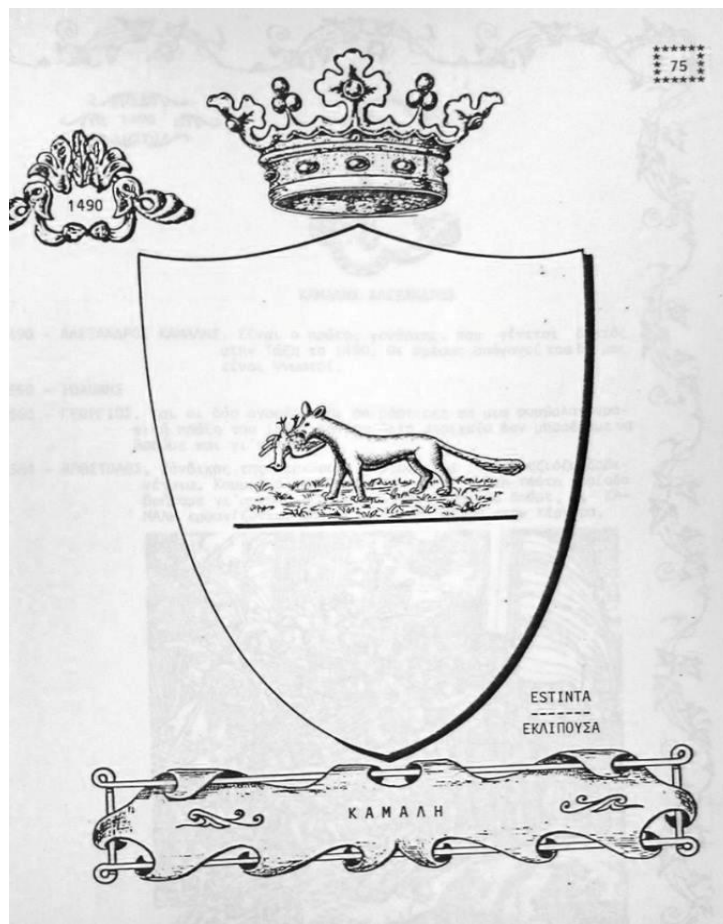
Η οικογένεια Μπάσσαν γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1490. Ο γενάρχης τους Ιωάννης ήταν στρατιωτικός στην υπηρεσία της οικογενείας Γκοτι, για την φύλαξη κτημάτων και σαν ανταμοιβή του δόθηκαν εκτάσεις γης στην περιοχή των Καρουσαδων. Άλλες πληροφορίες για αυτή την οικογένεια δεν υπάρχουν καθώς ελάχιστα μελή επιβίωσαν. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια άνηκε στην τάξη των βαρονών και το κυρίως μέρος περιέχει ένα λιοντάρι που στέκεται ολόρθο, που στην μέση το χωρίζει μια ευθεία γραμμή και με τα νύχια του προσπαθεί να αρπάξει το αστέρι και από πάνω βλέπουμε ένα χέρι που προσπαθεί να το βοηθήσει. Οι αναπαραστάσεις ζώων στα οικόσημα είναι αρκετά συχνή και αυτό το οικόσημο, ανήκει στην κατηγορία των "ομιλούντων" οικοσήμων.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΟΥΒΛΑΚΗ.

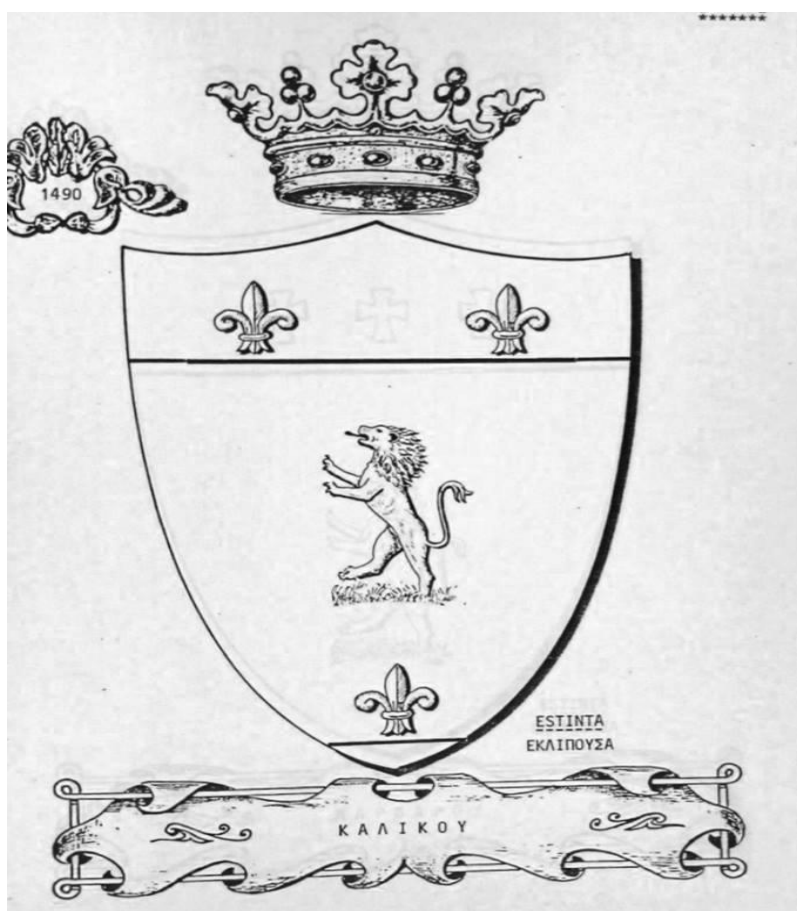
Η οικογένεια Σουβλακη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1490. Ο γενάρχης της Αλέξανδρος ήταν στρατιωτικός στην υπηρεσία της οικογενείας Δεληγοτη που του έδωσαν εκτάσεις γης στο χωρίο Πόταμος, με την οικογένεια αυτή συνδέεται ο θρύλος της ανέγερσης του ναού του αγίου Βαρβάρου στο ομώνυμο χωρίο λόγο, του θαύματος του αγίου που θεραπευσε τον γιο του άρχοντα Σουβλακη, από παράλυση και το θαύμα αυτό γιορτάζεται με μεγάλη λαμπρότητα στο χωρίο. Η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" λόγο του γνωστού θέματος. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που πιστοποιεί ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρονών, το κυρίως μέρος αποτελείται από ένα σιδηρόφρακτο χέρι να κρατεί ένα σπαθί ήταν το λεγόμενο "σπαθί της ευσπλαχνίας" οπού έδιναν την χαριστική βολή μυτερό σαν σουβλί, που είναι αντιπροσωπευτικό για το επάγγελμα και το επώνυμο της οικογενείας και το σπαθί βρίσκεται ανάμεσα από την πόρτα που δηλώνει φύλαξη του οικογενειακού πύργου.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΜΑΛΗ.

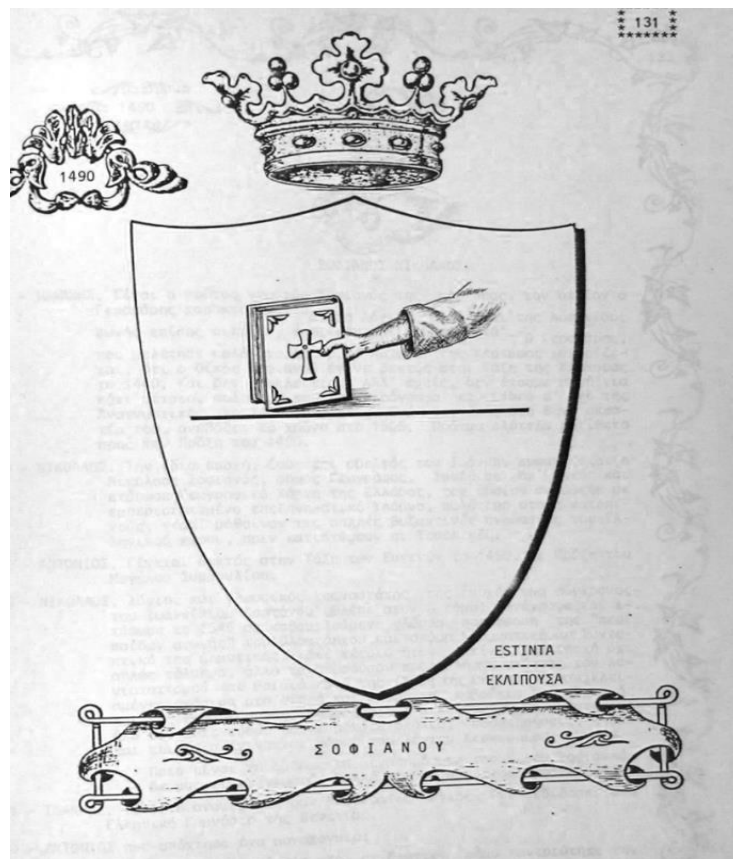
Η οικογένεια Καμαλη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1490. Ο γενάρχης Αλέξανδρος μας είναι γνωστός από την οικογένεια, άλλες πληροφορίες για τους απογόνους δεν γνωρίζουμε, αργότερα η οικογένεια έγινε ισχυρός αριστοκρατικός οίκος της Κερκύρας. Η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" για τους γνωστούς λογούς. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια άνηκε στην τάξη των βαρονών, στο κυρίως μέρος του οικοσήμου βλέπουμε ένα κυνηγητικό σκυλί να έχει πιάσει ένα πτηνό πιθανολογείται μπεκάτσα, πέρδικα, η τρυγόνι και τέτοιες σκηνές κυνηγιού είναι συνηθισμένες στην εραλδική, γιατί το κυνήγι θεωρούνταν το ευγενές άθλημα των αρχόντων.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΛΙΚΟΥ.

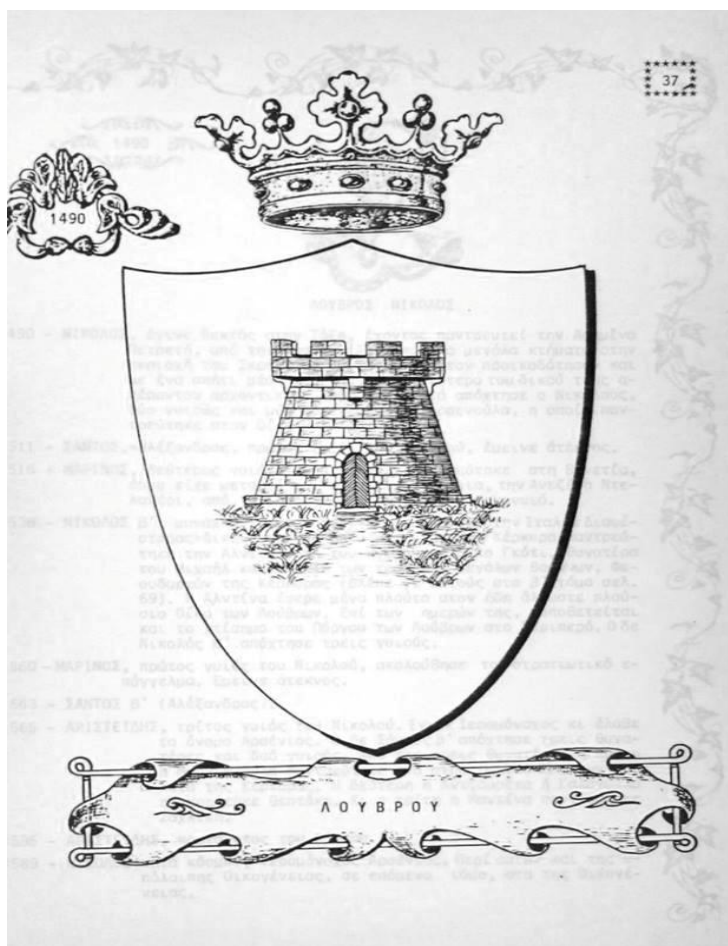
Η οικογένεια Καλικου γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1490, με απόφαση του μεγάλου συμβούλιου, ώστε να ανανεωθούν τα μελή με εντολή του βαυλου Πιζανη. Ο γενάρχης της οικογενείας Αντώνιος Καλικος ήταν στρατιωτικός και καταγόταν από οικογένεια με κτήματα στην περιοχή του Γύρου. Η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" για τους γνωστούς λόγους. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που προσδιορίζει ότι ανήκουν στην τάξη των βαρονών, το κυρίως μέρος αποτελείται από ένα λιοντάρι όρθιο που είναι κοινό εικονογραφικό μοτίβο και από πάνω - κάτω είναι εμπλουτισμένο με γαλατικούς κρίνους, που όπως αναφέραμε πιο πάνω ακόλουθι το ίδιο πλαίσιο.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΟΦΙΑΝΟΥ.

Η οικογένεια Σοφιανού γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1490, ο γενάρχης της Ιωάννης ήταν λόγιος και η οικογένεια αυτή ήταν κατεξοχήν οικογένεια λογίων, χαρακτηριστικός αντιπρόσωπος ήταν ο Νικόλαος Σοφιανός ο συγγραφέας της πρώτης γραμματικής της ομιλούμενης τότε ελληνικής γλωσσάς και του πρώτου τότε ελληνικού γεωγραφικού χάρτη, άλλος της οικογενείας δίδασκε στο ελληνικό σχολείο της Βενετίας, η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" για τους γνωστούς λογούς. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια άνηκε στην τάξη των βαρονών, το κυρίως μέρος περιλαμβάνει ένα χέρι να κρατεί το ιερό ευαγγέλιο πράγμα που δηλώνει ότι η οικογένεια που έχει τέτοιο οικόσημο, θεωρούνταν ότι είναι της εκκλησίας η' ευσεβείς και άλλη ερμηνεία ότι πρόκειται για οικογένεια λογίων.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΟΥΒΡΟΥ.

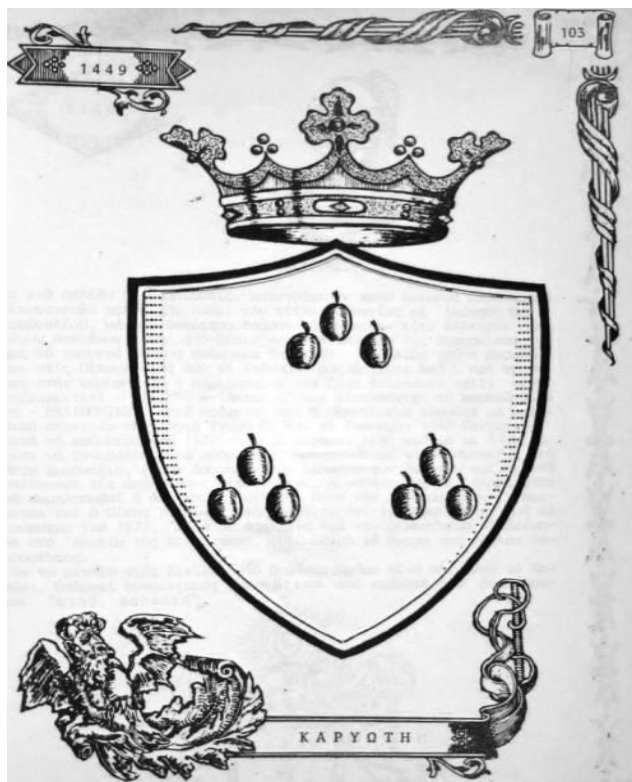
Η οικογένεια Λούβρου γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1490. Ο γενάρχης της Νικόλαος παντρεύτηκε απόγονο της οικογενείας Πετρετην και σαν προίκα απέκτησαν εκτάσεις γης στην περιοχή του Σκριπερου. Οι απόγονοι του Νικολάου παντρεύτηκαν κόρες σημαντικών αριστοκρατικών οικογενειών Πόλυλα, Σαχλικη, Γκοτι, Θεοτόκη, που αυτοί οι γάμοι αύξησαν την περιούσια τους και έκτισαν τον οικογενειακό πύργο στο Σκριπερο. Η οικογένεια αυτή υπάρχει μέχρι σήμερα και είναι πολυπληθής. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρονών, το κυρίως μέρος παριστάνεται ο οικογενειακός πύργος με την είσοδο του, αναπαραστάσεις οικογενειακών πύργων εμφανίζονται συχνά στα οικόσημα, οπού αυτό είναι σημαντικό εργαλείο για τους ερευνητές γιατί μας βοηθά να αναπαραστήσουμε νοητά.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΠΑΓΚΑΛΗ.

Η οικογένεια Πάγκαλη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1477. Ο γενάρχης Κων/νος ήταν ιερέας που ανήκε στο ιερατικό τάγμα των 33^{ων} παπάδων, που όλοι μαζί εξέλεξαν τον μεγάλο πρωτόπαπα της Κέρκυρας, ανάλογα με τον αριθμό των ιερέων που αντιπροσώπευαν τις βαυλαρχίες του νησιού. Ο αριθμός αυτός ήταν ιδιαίτερα σημαντικός για την ορθοδοξία, γιατί 33 ήταν τα χρονιά του Χριστού. Δυστυχώς άλλες πληροφορίες για την οικογένεια δεν υπάρχουν, η οικογένεια Πάγκαλη υπάρχει μέχρι σήμερα και είναι πολυπληθής. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρονών. Το κυρίως μέρος του οικοσήμου είναι χρωματιστές καθετές γραμμές, που διακόπτονται από ένα άσπρο χωριστικό που περιέχει 3 αστέρια και αυτό το εικονογραφικό μοτίβο στην εραλδική, είναι αντιπροσωπευτικό και πιστοποιεί ότι η "τάδε" οικογένεια που το κατέχει ανήκει στο ιερατικό αξίωμα.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΡΥΩΤΗ.

Η οικογένεια Καρυωτη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1449. Αυτή η οικογένεια είχε εισέλθει στις τάξεις του μεγάλου συμβούλιου, αλλά είχαν καταστεί "εκλιπούσες". Δυστυχώς δεν έχουμε αρκετά στοιχεία για αυτήν την οικογένεια, αλλά μονάχα για τα κτήματα που είχε στην περιοχή Συνιες της βόρειας Κέρκυρας, που είναι γνώστη η ονομασία της περιοχής "Καρυωτικο". Η οικογένεια δυστυχώς καταστεί "εκλιπούσα" λόγο του αφανισμού των μελών της στην πολιορκία του 1537. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια ανήκε στην τάξη των βαρονών, στο κυρίως μέρος του οικοσήμου παριστάνονται ανά τριάδες φρούτα από τα κτήματα της οικογενείας, η καρποί όπου στα οικόσημα είναι συχνές οι αναπαραστάσεις φρούτων η καρπών.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΟΚΙΝΗ.

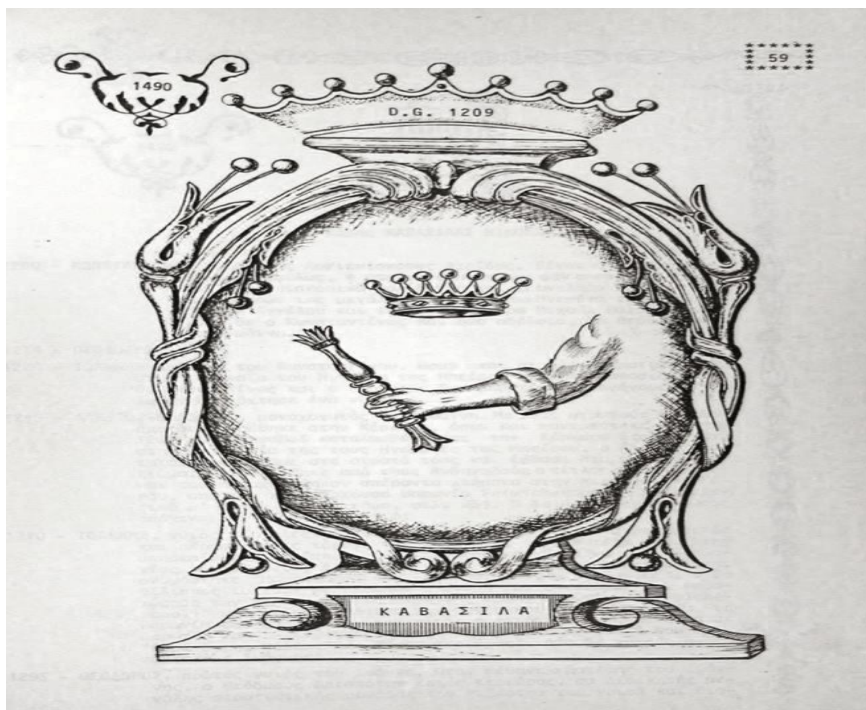
Η οικογένεια Κοκινη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1449. Δυστυχώς δεν γνωρίζουμε και πολλά για τους γενάρχες αλλά ο πρώτος που γνωρίζουμε είναι ο Νικόλαος Κοκινης, πατέρας του Γεωργίου Κοκινη που ανδραγάθησε στην ναυμαχία της Ναυπάκτου το 1571 ως κυβερνήτης γαλέρας που με τους άλλους 3 κερκυραίους ιδιοκτήτες γαλέρας Κοντοκαλης, Μπουας, Χαλικιοπουλος, σαν αμοιβή έλαβε κτήματα στην ομώνυμη περιοχή στο Κοκκινι και έστησε το αρχοντικό του σπίτι στην περιοχή του Καμπιελου, οπού βρίσκεται το ομώνυμο βολτο. Ήταν κερκυραϊκής καταγωγής. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που επεξηγεί ότι η οικογένεια ανήκε στην τάξη των ιπποτών τιμής ένεκεν για την δόξα που έλαβαν στην ναυμαχία, το κάτω μέρος περιέχει ένα δέντρο με έντονη φυλλωσιά και από πάνω να στέκεται ένα πτηνό που αυτό το οικόσημο μας εξηγεί ότι αυτή η οικογένεια, έχει κτήματα στην εξοχή και τέτοιες παραστάσεις της φύσης εμφανίζονται συχνά σε οικόσημα.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ.

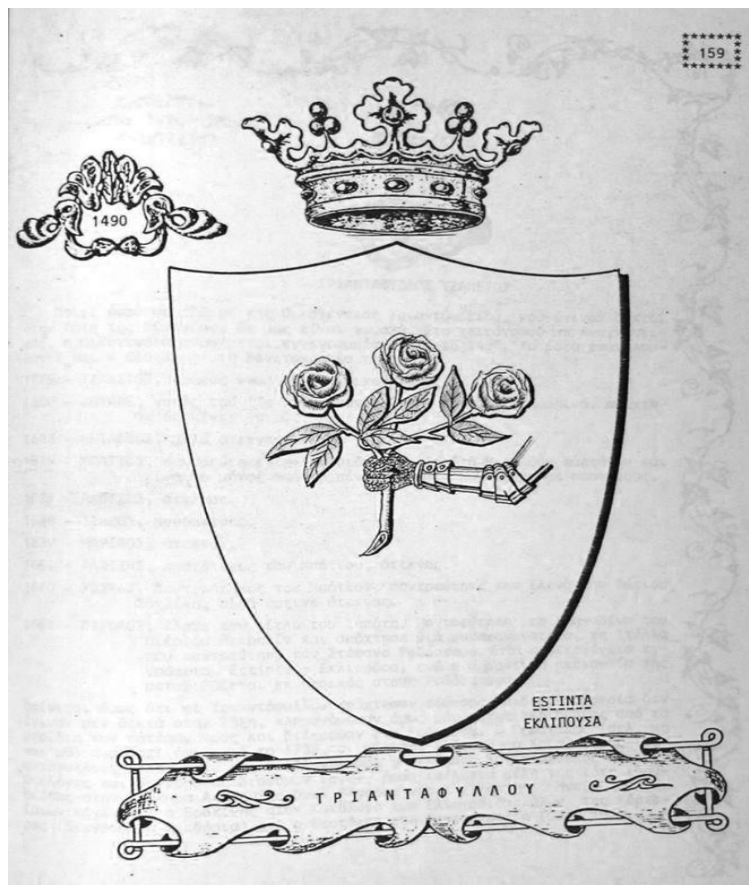
Η οικογένεια Θωμόπουλου γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1449. Δυστυχώς δεν γνωρίζουμε πολλά για τον πρώτο γενάρχη, αλλά ο μοναδικός που ξέρουμε είναι ο Νικόλαος, ο οποίος αργότερα έγινε ιδιόκτητης της βαρονίας Μιδεη. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια ανήκε στην τάξη των βαρονών, το πάνω μέρος περιλαμβάνει ένα αστέρι και διακόπτεται με μια κάθετη γραμμή και το δεύτερο μισό συμπληρώνεται με έναν αετό, οπού ο αετός και το αστέρι είναι κοινά εικονογραφικά μοτίβα.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΒΑΣΙΛΑ.

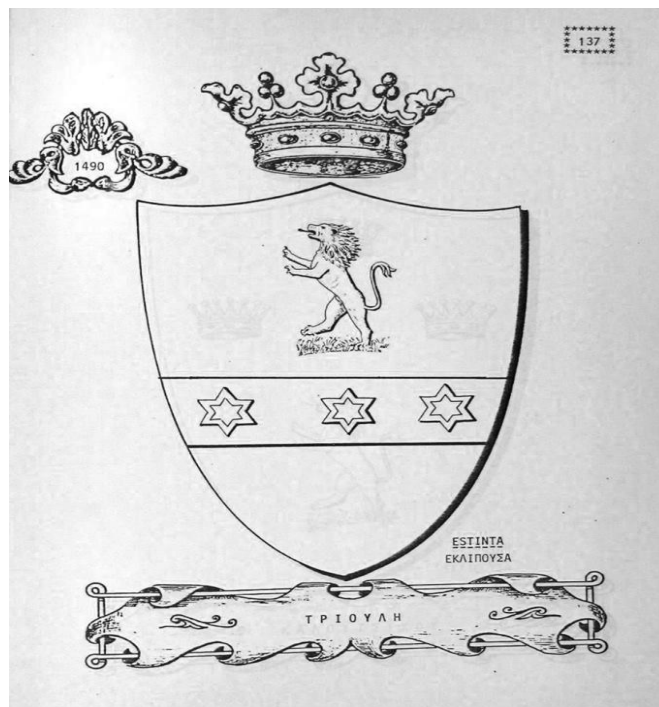
Η οικογένεια Καβάσιλα γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1490, αλλά το δίπλωμα δόθηκε με την ειδική διαδικασία "ελέω θεού" για θεάρεστες πράξεις με αναδρομική ισχύ από το 1209. Ο γενάρχης Κων/νος ήταν ο πρώτος γνωστός Καβασιλας που διατέλεσε αρχιεπίσκοπος Αχρίδας, αλλά διώχτηκε από τον δεσπότη της Ηπείρου Μιχαήλ Άγγελο. Οι απόγονοι του ήταν στρατιωτικοί που υπηρετήσαν σαν μισθοφόροι τους στρατούς του δεσποτάτου και των Ανδηγαυων που τους αντάμειψαν με κτήματα και άνοδο στα ανώτερα αξιώματα και ίδρυσαν την γνώστη από τις ιστορικές -αρχειακές πηγές βαρονία Καβάσιλα μετέπειτα Τρων, οι απόγονοι της οικογενείας είχαν ποικίλα αξιώματα και διέπρεψαν στην πολιτική ζωή της Κέρκυρας. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια ανήκε στην τάξη των κόντηδων, επειδή το αναγνωρίζουμε από αυτό με τις πέρλες, ο περίγυρος από το οικόσημο είναι άνθη κρίνου και στο κυρίως μέρος είναι σε μικρογραφία το στέμμα των κόντηδων και στην μέση ένα χέρι να κρατεί την ράβδο του αξιώματος του "Μαρεσιαλου" που ισοδυναμεί με το σημερινό αξίωμα του στρατάρχη.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ.

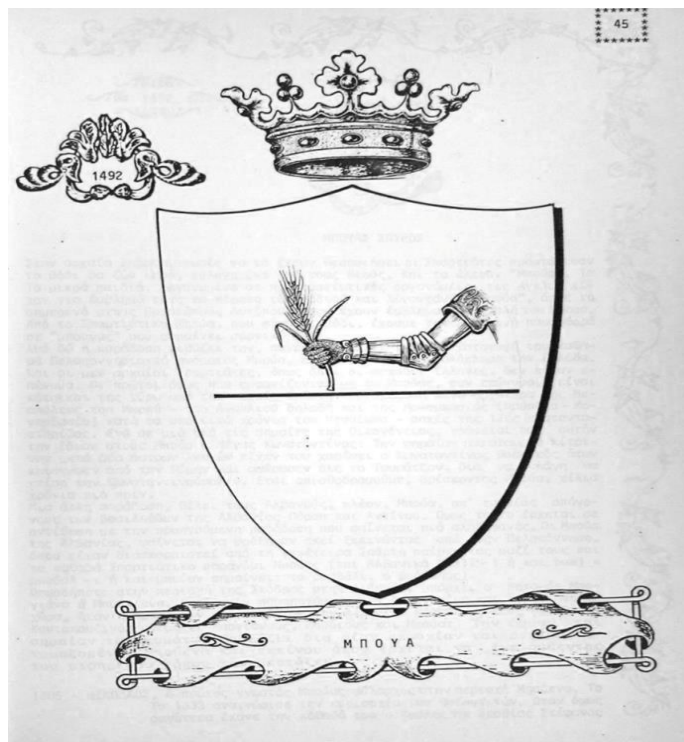
Η οικογένεια Τριαντάφυλλου γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1490. Δυστυχώς δεν ξέρουμε τους πρώτους της οικογενείας, αλλά ότι ξέρουμε το γνωρίζουμε από το έργο του Θεοτόκη. Ο μόνος γνωστός είναι ο Τζανετος που οι απόγονοι του παντρευτήκαν κόρες πλούσιων οικογενειών και τα παιδιά τους εξελιχτήκαν σε αξιόλογους λόγιους. Η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" για τους γνωστούς λόγους. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δείχνει ότι η οικογένεια ανήκε στην τάξη των ιπποτών, στο κυρίως μέρος βλέπουμε ένα σιδηρόφρακτο χέρι να κρατά ένα μπουκέτο από 3 τριαντάφυλλα, χαρακτηριστικό του επωνύμου της οικογενείας και ίδια ακριβώς αναπαράσταση, είχαμε αναφέρει και σε προηγούμενα οικόσημα.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΡΙΟΥΛΗ.

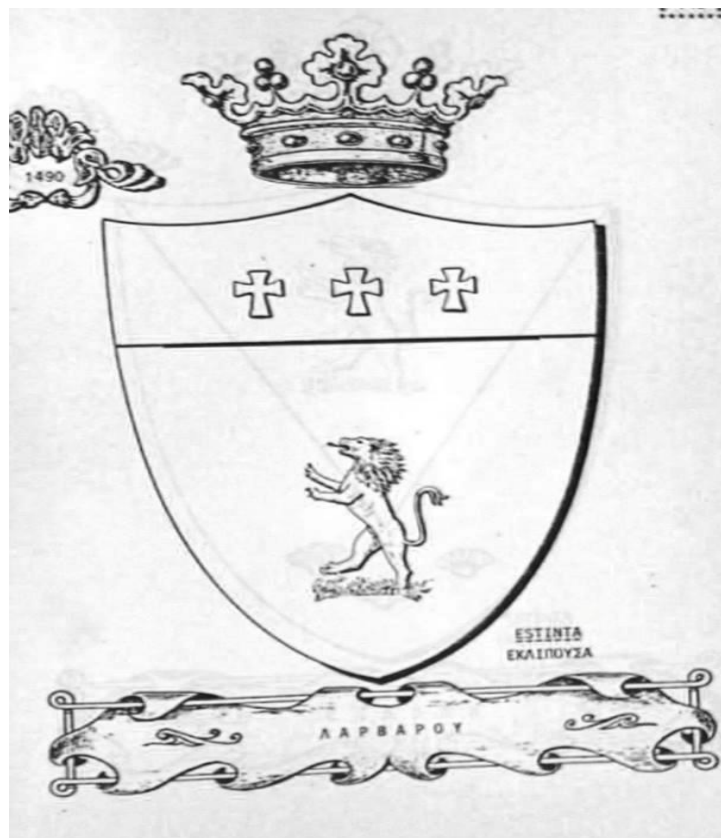
Η οικογένεια Τριουλη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1490, την ίδια ακριβώς περίοδο που εισήλθαν στις τάξεις της αριστοκρατίας η οικογένεια Καλικού. Ο γενάρχης της Βικέντιος Τριουλης ήταν στρατιωτικός που σαν αμοιβή για τις υπηρεσίες του, είχε αποκτήσει κτήματα στην περιοχή του Γύρου. Η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" λόγω του γνωστού θέματος. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που πιστοποιεί ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρονών, το κυρίως μέρος αποτελείται από ένα λιοντάρι που στέκεται όρθιο αλλά διακόπτεται από τα 3 αστέρια που βρίσκονται στην μέση σε ένα άσπρο πλαίσιο, όπως έχουμε αναφέρει ότι αυτό είναι κοινό εικονογραφικό μοτίβο, που συναντιέται και σε άλλα οικόσημα.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΠΟΥΑ.

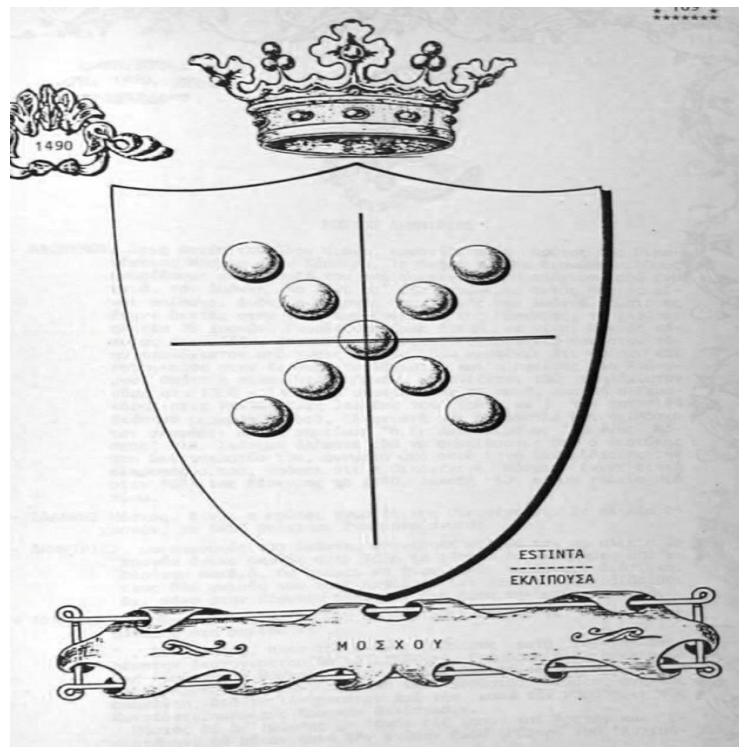
Η οικογένεια Μπουά γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1492. Η καταγωγή τους δεν ήταν από την Κέρκυρα, αλλά από την Αλβανία και συγκεκριμένα από την περιοχή της Σκοδρας, ήταν στο επάγγελμα κυρίως στρατιωτικοί, αλλά υπήρχαν και λόγιοι πρεσβευτές, αλλά ο πιο γνωστός Μπουά ήταν ο Πέτρος Μπουας, ο οποίος δοξάστηκε στην ναυμαχία της Ναυπάκτου μαζί με τους άλλους κερκυραίους ιδιοκτήτες γαλέρας Κοντοκαλης, Χαλικιοπουλος , Κοκινης και κατά τα επόμενα χρόνια οι οικογένειες Μπουά μετακινήθηκαν μαζί με τις Αλβανικές οικογένειες των Λιόσια - Σπάτα και εγκαταστάθηκαν στην ομώνυμη περιοχή των Αθηνών. Η οικογένεια είναι πολυπληθής και υπάρχει μέχρι σήμερα. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια ανήκε στην τάξη των ιπποτών τιμής ένεκεν, στο κυρίως μέρος βλέπουμε ένα σιδηρόφρακτο χέρι να κρατεί ένα μάτσο στάχυα ή χλωρά αγκάθια που για την ερμηνεία του οικοσήμου οι απόψεις μεταξύ των ερευνητών δίστανται, αν και αυτό το εικονογραφικό μοτίβο με το αρματωμένο χέρι και τα στάχυα έχει συναντηθεί και αλλού.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΑΡΒΑΡΟΥ.

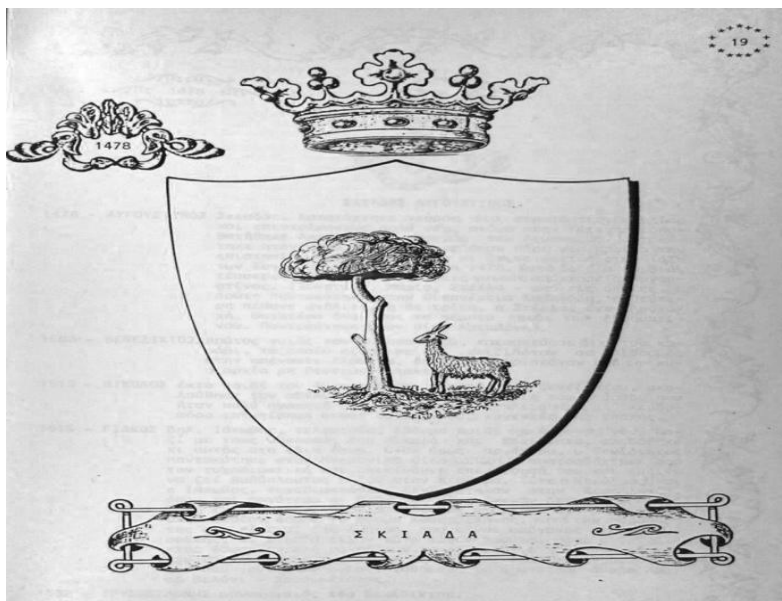
Η οικογένεια Λαρβαρου γράφτηκε στην βίβλο των Ευγενών το 1490, χρονιά που εισήρθαν στις τάξεις του συμβούλιου οι ακόλουθες οικογένειες: Τριουλη, Καλικου, Καλτσινα, που ήταν οικογένειες στρατιωτικών με κτήματα στην περιοχή του Γύρου. Ο γενάρχης της οικογενείας Νικόλαος ήταν στρατιωτικός. Η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" λόγο του γνωστού θέματος. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια ανήκε στην τάξη των βαρονών, το κυρίως οικόσημο περιλαμβάνει στο πάνω μέρος 3 σταυρούς, κοινό εικονογραφικό θέμα και το κάτω μέρος χωρίζεται από το στρατιωτικό λιοντάρι της Βενετίας, που στέκεται όρθιο χαρακτηριστικό κοινό εικονογραφικό μοτίβο των 7 οικογενειών.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΟΣΧΟΥ.

Η οικογένεια Μόσχου γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1490. Δυστυχώς δεν υπάρχουν αρκετές πληροφορίες για τον γενάρχη και οι απόψεις διίστανται μεταξύ των ερευνητών σχετικά με την καταγωγή της οικογενείας και για την χρονιά εισδοχής στο μεγάλο συμβούλιο. Ο γνωστός Μόσχος λεγόταν Ιωάννης και θεωρούνταν ως ένας από τους σημαντικότερους λόγιους και ελληνιστές της εποχής εκείνης μαζί με τον Νικόλαο Σοφιανό, σχεδόν όλα τα μέλη της οικογενείας ήταν λόγιοι και διέπρεψαν στα γράμματα. Η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" λόγο του γνωστού θέματος. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια ανήκε στην τάξη των βαρονών. Το κυρίως οικόσημο περιέχει 4x4 βόλους που συναντιούνται ακριβώς στην μέση σχηματίζοντας το γράμμα Χ που χωρίζονται στην μέση, σχηματίζοντας τα διαστήματα που περιέχουν όλα τα οικόσημα και είναι κοινό εικονογραφικό μοτίβο.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΚΙΑΔΑ.

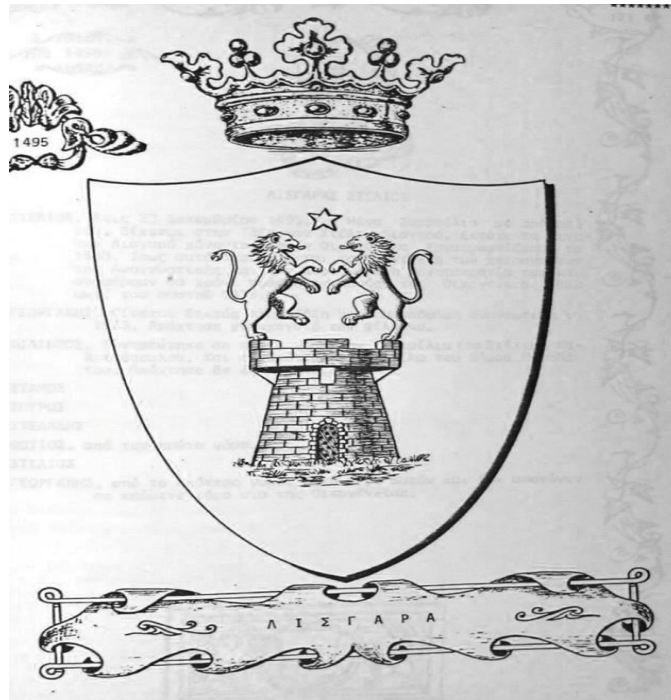
Η οικογένεια Σκιάδα γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1478. Ο γενάρχης Αυγουστίνος ήταν στρατιωτικός στους Ενετούς, καλοπαντρεύτηκε στην οικογένεια Πετρετην και έλαβε κτήματα από την προίκα, απέκτησε πολλά παιδιά στο σύνολο 7 τα παιδιά του επιδίδονταν στο κούρσεμα καραβιών κυρίως εμπορικών, δραστηριότητα που έκαναν οι ευγενείς για την απόκτηση εύκολου και γρήγορου πλούτου, από αυτή την οικογένεια αναδείχτηκαν δικηγόροι, στρατιωτικοί και τυχοδιώκτες. Η οικογένεια αυτή υπάρχει μέχρι σήμερα και είναι πολυπληθής. Το οικοσήμο: αποτελείται από το στέμμα που αποδεικνύει ότι η οικογένεια ανήκε στην τάξη των βαρονών, το κυρίως μέρος του οικοσήμου δείχνει ένα ελάφι να ξεκουράζεται κάτω από την σκιά του δέντρου που, αυτό είναι το χαρακτηριστικό του επωνύμου της οικογενείας.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΡΙΖΙΚΑΡΗ.

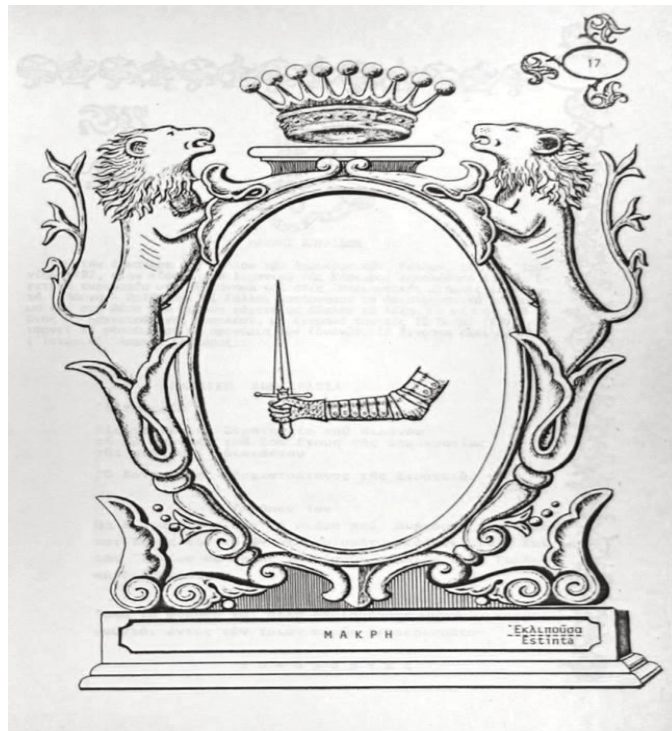
Η οικογένεια Ριζικάρη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1449. Ο γενάρχης της οικογενείας Εμμανουήλ ήταν θαλασσοπόρος που είχε δικό του σκάφος και κούρσευε εμπορικά πλοία, παντρεύτηκε απόγονο της οικογενείας Αλταβίλλα και με τα κτήματα που έλαβε σαν προίκα, έγινε δεκτός στην τάξη των ευγενών. Οι απόγονοι της οικογενείας ακλούθησαν είτε το επάγγελμα του πατέρα, είτε επέλεξαν να ακολουθούσουν το ιερατικό αξίωμα, η οικογένεια αυτή υπάρχει μέχρι σήμερα και είναι πολυπληθής. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δείχνει ότι η οικογένεια ανήκε στην τάξη των βαρονών. Το κυρίως μέρος του οικοσήμου είναι κοινό με αυτό της οικογενείας Αρταβανη δηλαδή, πλοίο που με τις επιδρομές πλούτησαν και ανεβήκαν κοινωνικά.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΙΣΓΑΡΑ.

Η οικογένεια Λισγαρά γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1495. Ο γενάρχης της Στέλιος είναι ο μόνος γνωστός της οικογενείας , οι ιστορικοί όπως ο Θεοτόκης έχουν διαφορετικές απόψεις σχετικά με την τύχη της οικογενείας, ένα μέλος της οικογενείας παντρεύτηκε απόγονο της οικογενείας Χαλικιοπουλου, σαν οικογένεια είναι πολυπληθής, υπάρχουν μέχρι και σήμερα. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που μας δηλώνει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρονών. Το κυρίως μέρος περιλαμβάνει έναν πύργο που προφανώς είναι της οικογενείας και στην κορυφή του βρίσκονται δυο λιοντάρια έτοιμα να αλληλοεξοντωθούν και στην κορυφή βρίσκεται ένα αστέρι. Το οικόσημο ανήκει στην κατηγορία των "ομιλούντων" οικοσήμων, καθώς με τέτοια σύμβολα φαίνονται τα χαρακτηριστικά της οικογενείας.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΑΚΡΗ.

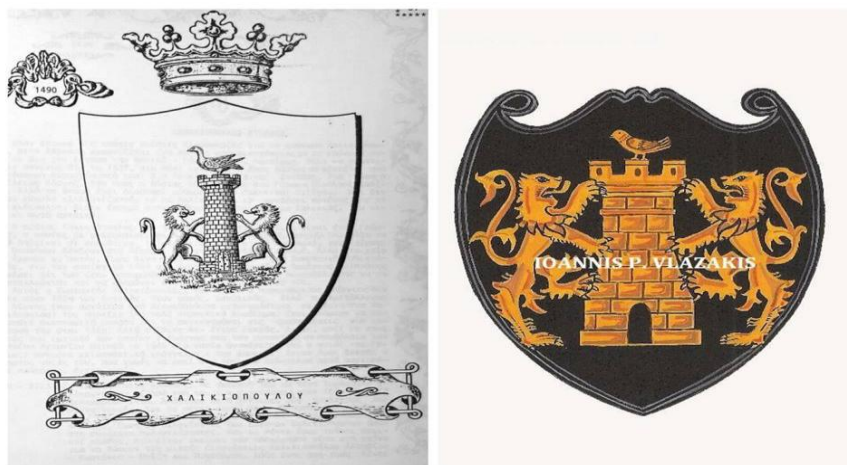
Η οικογένεια Μάκρη δεν απέκτησε τίτλο ευγένειας κατά την εξεταζόμενη περίοδο, αλλά έλαβε τίτλο συνταγματικής ευγένειας επί Επτανήσου πολιτείας και κατοχυρώθηκε επισήμως επί Αγγλοκρατίας, με ειδικό διάταγμα που εκδόθηκε από τον αρμοστή. Ο γενάρχης της οικογενείας Σπύρος ανέλαβε διοικητικά αξιώματα στους Παξούς. Η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" λόγο του γνωστού θέματος. Αλλά σήμερα η οικογένεια αυτή είναι πολυπληθής και η πλειονότητα έχει εγκατασταθεί στους Παξούς και στην Κέρκυρα. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα αυτό με τις πέρλες που δηλώνει ότι η οικογένεια ανήκε στην τάξη των κόντηδων, το περίβλημα είναι διακοσμημένο με κρίνους που έχουν σαν κατάληξη λιοντάρια έτοιμα να αλληλοσπαραχτούν και στο κέντρο, βλέπουμε ένα αρματωμένο χέρι να κρατεί ένα σπαθί, αυτό το οικόσημο είναι κοινό με το οικόσημο της οικογενείας Σπάθα και Σπαταφορά, που όπως αναφέραμε είχαν παρακλάδια στην Κέρκυρα και στους Παξούς.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΠΕΚΟ.

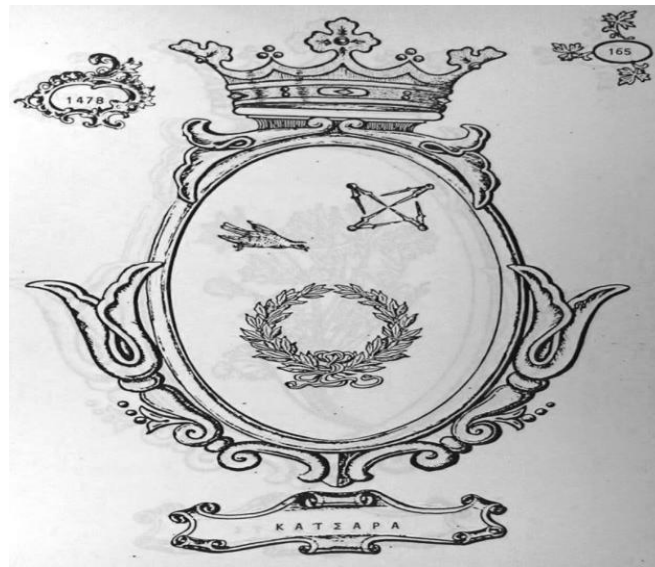
Η οικογένεια Σπεκο γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1478, χρονιά που το μεγάλο συμβούλιο θέλησε να ανανεώσει τις τάξεις του λόγο ελλείψεως μελών, αποφάσισε να δώσει τον τίτλο του ευγενή σε τιμαριωτικές οικογένειες. Δυστυχώς δεν γνωρίζουμε τίποτα σχετικά με τους γενάρχες της οικογενείας και για την τύχη της που από ότι γνωρίζουμε η οικογένεια αυτή καταστεί "εκλιπούσα" από την πρώτη γενιά, λόγο ελλείψεως απογόνων. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που πιστοποιεί ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρονών, και το κυρίως μέρος της αποτελείται από ένα λιοντάρι που στέκεται όρθιο, που αυτό είναι ένα κοινό εικονογραφικό μοτίβο που παρατηρείται σε πολλά οικόσημα.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΥ.

Η οικογένεια Χαλικοπουλου γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1490. Στην Κέρκυρα υπήρχαν διαφορές οικογένειες με αυτό το επώνυμο και ήταν διασκορπισμένες σε όλο το νησί, ο πρώτος γνωστός της οικογενείας ήταν ο Γιωργής που λάβαινε τα "σολιατικά"- ενοίκια των κτημάτων που βρισκόταν γύρω από την γνωστή στους ντόπιους "λιμνοθάλασσα του Χαλικοπουλου", γνωστή τότε με το τοπωνύμιο "νεκροθαλασσα" λόγω της γειτνίασης του με το νεκροταφείο της Παλαιόπολης. Ο γενάρχης της Στέλιος αποκτάει 5 παιδιά που η οικογένεια χωρίζεται στους εξής κλάδους: 1) κλάδος Χαλικοπουλου, ήταν κυρίως οικογένεια δικηγорών αλλά καταστεί "εκλιπούσα" λόγω ελλείψεως απογόνων. 2) κλ. Χαλικοπουλου- Αλταβίλλα. Οι απόγονοι αυτού του κλάδου έγιναν όλοι διάσημοι, επειδή καλοπαντρεύτηκαν με τις μεγάλες κερκυραϊκές αριστοκρατικές οικογένειες Θεοτόκη, Βούλγαρη. κ.α. 3) κλ. Χαλικοπουλου - Καρτανου. Ονομάστηκε έτσι επειδή απόγονος παντρεύτηκε μια από την οικογένεια Καρτανου. 4) κλ. Χαλικοπουλου - Μπιζη. Ονομάστηκε έτσι επειδή απόγονος παντρεύτηκε κάποια από την οικογένεια Μπιζη που δεν ήταν αριστοκράτες. Αλλά πλούτισαν με την εκμετάλλευση κτημάτων και τέλος 5) κλ. Χαλικοπουλου- Μαντζαρου. Ονομάστηκε έτσι γιατί κάποιος παντρεύτηκε από την οικογένεια Μαντζαρου και από αυτόν τον κλάδο προήλθε ο εθνικός μας συνθέτης Νικόλαος Χαλικοπουλος- Μαντζαρος. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια ανήκε στην τάξη των ιπποτών τιμής ένεκεν, λόγω του ηρωισμού του Στυλιανού Χαλικοπουλου, στην ναυμαχία και το κυρίως μέρος του οικοσήμου περιλαμβάνει 2 λιοντάρια έτοιμα να αλληλοεπιτεθούν και ένας πύργος που θεωρείται ότι είναι της οικογενείας και στην κορυφή του βρίσκεται ένα πτηνό, τέτοιου είδους οικόσημο που ανήκουν στην κατηγορία των "ομιλούντων", έχουμε αναφέρει και παραπάνω.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΤΣΑΡΑ.

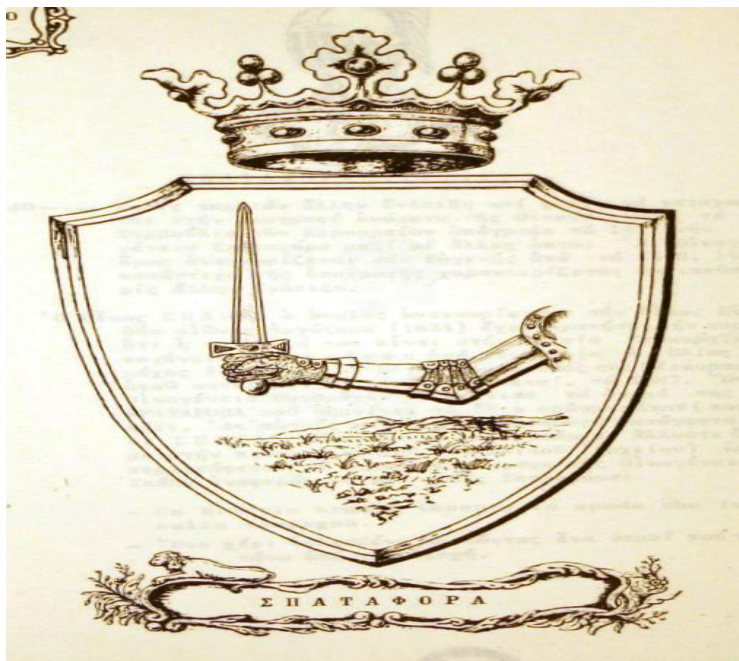
Η οικογένεια Κατσαρά γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1478. Χρονιά επανασύστασης του Μεγάλου συμβούλιου που άνοιξε τις πύλες του σε οικογένειες που δεν ήταν αμιγώς αριστοκρατικές για να ενταχθούν στις τάξεις τους. Δυστυχώς δεν έχουμε πληροφορίες για τους γενάρχες της και δεν σχετίζεται άμεσα με τις οικογένειες Κατσαρού που, άνηκε στην αριστοκρατία της Κεφαλονιάς. Η οικογένεια γρήγορα καταστεί “εκλιπούσα” λόγο του γνωστού θέματος. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που πιστοποιεί ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρονών, το κυρίως μέρος περιέχει διαβήτες που σχηματίζουν ένα αστέρι ανοιγμένοι σε γωνιά 9^ο μοιρών, ακόμα περιέχει ένα πτηνό και στο κάτω μέρος ένα δάφνινο στεφάνι που τέτοια ποικιλία από σύμβολα, έχει παρατηρηθεί και σε αλλά “ομιλούντα” οικόσημα, όπως έχουν αναφερθεί παραπάνω.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΔΕΚΑΔΥΟΥ.

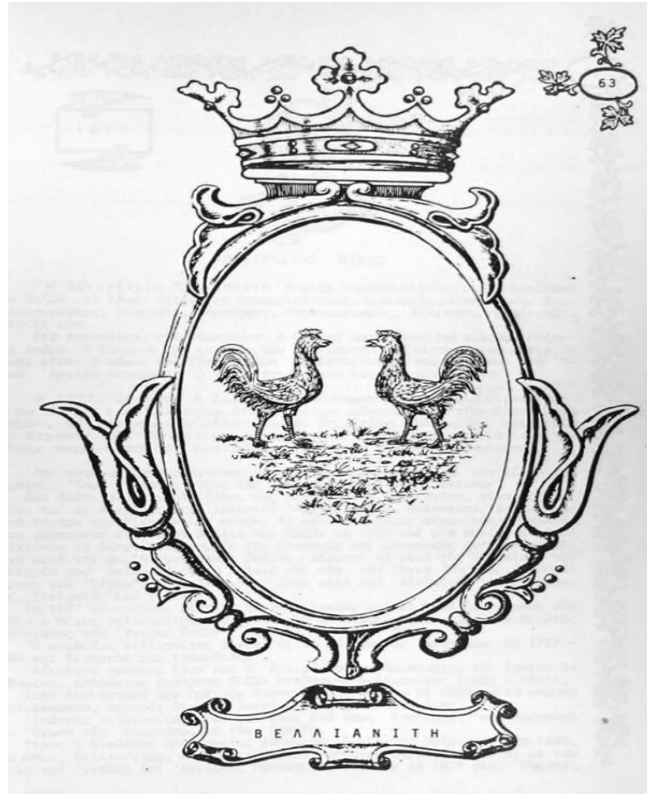
Η οικογένεια Δεκαδου γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1477, η καταγωγή τους ήταν από την Κρήτη ο γενάρχης Εμμανουήλ είχε παντρευτεί απόγονο της οικογενείας Φιομαχου και έλαβε σαν προίκα κτήματα με υποχρέωση την φύλαξη τους και την είσπραξη ενοικίων. Οι απόγονοι του Εμμανουήλ ήταν λόγιοι, όπως ο Ιωάννης Δεκαδιος που θεωρούνταν σαν ένας από τους γνωστούς δασκάλους και ελληνιστές της εποχής του, και οι άμεσοι απόγονοι είχαν άμεση σχέση με την ίδρυση του χωριού Κρητικά στην νοτιά Κέρκυρα. Το οικόσημο: περιλαμβάνει το στέμμα το οποίο τεκμηριώνει ότι η οικογένεια ανήκε στην τάξη των βαρονών, στο κυρίως μέρος απεικονίζονται δυο σιδηρόφρακτα χέρια να κρατούν δυο σπαθιά έτοιμα για την μονομαχία, αυτό είναι κοινό χαρακτηριστικό των στρατιωτικών οικογενειών, όπως είδαμε παραπάνω και στην συνέχεια.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΠΑΤΑΦΟΡΑ.

Η οικογένεια Σπαταφορα γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1440, δυστυχώς δεν υπάρχουν πληροφορίες για τους γενάρχες και τα μέλη. Η οικογένεια Σπαταφορα της Κέρκυρας και η αντίστοιχη Σπάθα των Παξών, όπως αναφέραμε είχαν κοινές καταγωγές από την αρχαία κερκυραϊκή οικογένεια Μονομάχου που άλλαξε το επώνυμο της όταν ήρθαν οι Ενετοί, η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" λόγω του γνωστού θέματος. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρονών, το κυρίως μέρος είναι κοινό με αυτό του παρακλαδιού των Παξών, δηλ. ένα σιδηρόφρακτο χέρι να κράτα σπαθί και να υπερασπίζεται το έδαφος των κτημάτων, που όλες αυτές οι παραστάσεις είναι κοινές για οικόσημα στρατιωτικών οικογενειών.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗ.

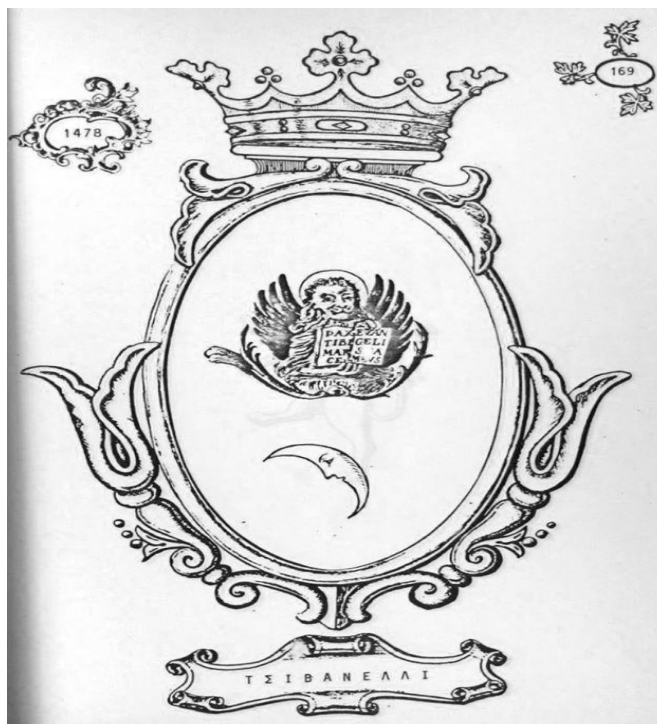
Η οικογένεια Βελλιανιτη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1620, η οικογένεια αυτή είναι αμιγώς Παξινιτική, αφού στα Κουκούλια που ήταν η πρώτη πρωτεύουσα του νησιού υπάρχουν τα ερείπια του αρχοντικού της οικογενείας. Ο γενάρχης της ήταν ο Μιχος Βελλιανιτης και οι απόγονοι του έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην νεότερη ιστορία των Παξών, είτε αποκτώντας αξιώματα της διοίκησης του νησιού η' συμμετέχοντας σε αδελφότητες των ιερών ναών που ήταν υπεύθυνες για την συντήρησή τους. Η οικογένεια αυτή είναι πολυπληθής υπάρχει μέχρι σήμερα, αλλά η πλειοψηφία κατοικεί στους Παξούς. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια αυτή ανήκει στην τάξη των βαρονών. Το κυρίως μέρος περιλαμβάνει δυο αρσενικούς κοκκορούς ετοιμούς να αλληλοεπιτεθούν και αυτό είναι ένα παράδειγμα "ομιλούντος" οικοσήμου.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΟΥΒΑΡΑ.

Η οικογένεια Κουβαρά γράφτηκε στη βίβλο των ευγενών το 1478, χρονιά που όπως αναφέραμε το μεγάλο συμβούλιο έκανε διεύρυνση των τάξεων του σε μη αριστοκρατικές οικογένειες. Δυστυχώς δεν γνωρίζουμε πολλά για τους γενάρχες και τα μέλη, αλλά η οικογένεια υπάρχει μέχρι σήμερα. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια αυτή ανήκει στην τάξη των βαρονών, το κυρίως μέρος του οικοσήμου αποτελείται από ένα αρματωμένο χέρι να κρατεί ένα κύκλο από κουβάρι, οπού θεωρείται σαν χαρακτηριστικό της οικογενείας.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΣΙΒΑΝΕΛΛΙ.

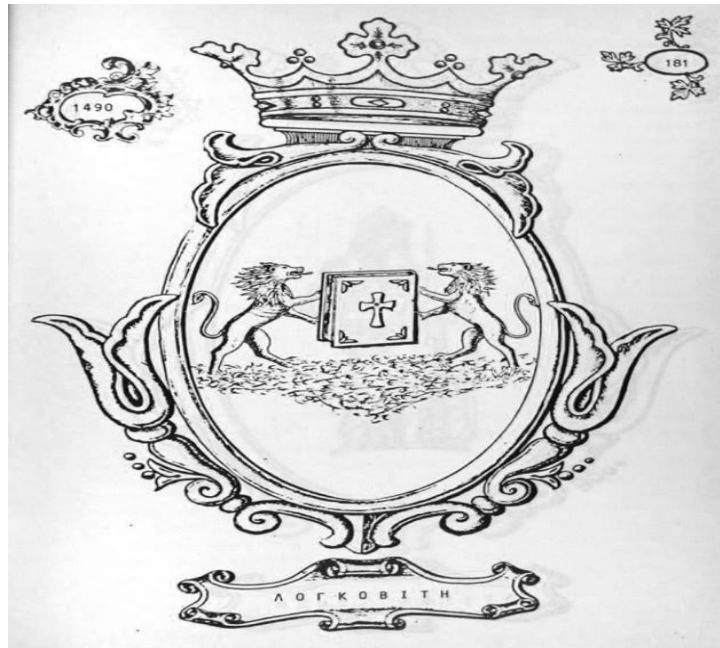
Η οικογένεια Τσιβανελλι γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1478, χρονιά διεύρυνσης του μεγάλου συμβούλιου προς τις τάξεις των πολιτών, δυστυχώς δεν γνωρίζουμε πολλά αλλά η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" από την πρώτη κιόλας γενιά, για αυτό τον λόγο το επώνυμο της δεν σώζεται μέχρι τις μέρες μας. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που μας αναφέρει ότι η οικογένεια αυτή ανήκε στην τάξη των βαρονών, το κυρίως μέρος περιλαμβάνει το εθνικό σύμβολο της Βενετίας, τον φτερωτό λέοντα του Αγίου Μάρκου να κρατά το ευαγγέλιο σε σμίκρυνση και στο κάτω μέρος ένα μισοφέγγαρο, αυτό το οικόσημο είναι αντιπροσωπευτικό των οικογενειών της Βενετίας και δηλώνει ότι η οικογένεια έχει καταγωγή από εκεί.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΑΝΤΙΓΚΟΥΣΤΗ.

Η Οικογένεια Μαντιγκουστη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1490, χρονιά που το μεγάλο συμβούλιο ήθελε να διευρύνει τις τάξεις του, δυστυχώς δεν ξέρουμε πολλά για αυτή την οικογένεια, αλλά ξέρουμε ότι από αυτή προήλθε η οικογένεια Γκουστη που η ελληνική ερμηνεία του επωνύμου είναι φιλοκαλία. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρονών, το κυρίως μέρος του οικοσήμου απεικονίζεται ένας ηλικιωμένος, με στέμμα και πλήρη στρατιωτική εξάρτηση που στο χέρι κρατεί σπαθί, συμβολίζει προφανώς τους φυλακές που φρουρούσαν τις πύλες των αρχοντικών.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΟΓΚΟΒΙΤΗ.

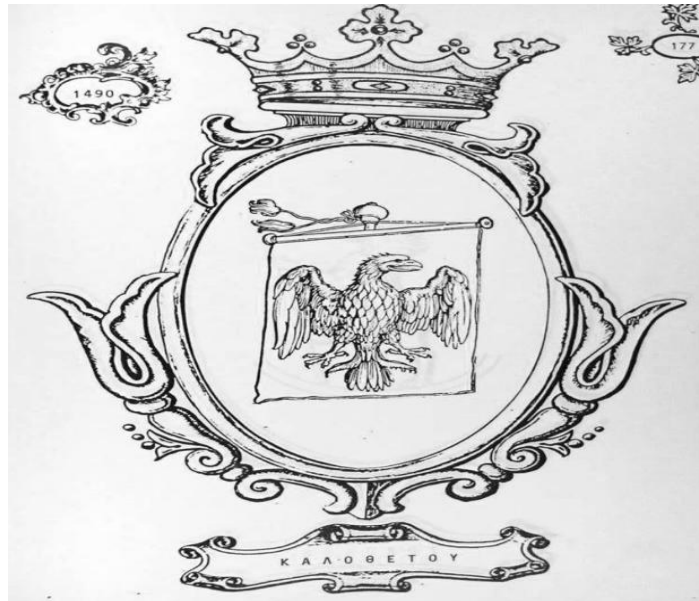
Η οικογένεια Λογκοβιτη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1490, χρονιά διεύρυνσης των τάξεων του μεγάλου συμβούλιου, από μη αριστοκρατικές οικογένειες. Δυστυχώς δεν γνωρίζουμε πολλά για την οικογένεια καθώς κατεστη "εκλιπούσα" λόγο του γνωστού θέματος, από την πρώτη κιόλας γενιά και για αυτό τον λόγο δεν μας είναι γνώστη. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που μας δείχνει ότι, η οικογένεια ανήκε στην τάξη των βαρονών και το κυρίως μέρος αποτελείται από δυο λιοντάρια που κρατούν ένα κλειστό ευαγγέλιο, που όπως αναφέραμε πριν είναι απομίμηση του εθνικού συμβόλου της Βενετίας.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΠΟΥΡΛΙΟΝ.

Η οικογένεια Μπουρλιον γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1490, χρονιά που έγινε η αναδιάρθρωση του μεγάλου συμβούλιου, ο γενάρχης της Νικόλαος είναι ο μόνος που γνωρίζουμε και για τους απογόνους που πέθαναν άτεκνοι και αυτός ήταν ο λόγος που η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" το 1600. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που μας αποδεικνύει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρονών. Το κυρίως μέρος περιλαμβάνει ένα λιοντάρι να στέκεται όρθιο και από πάνω βρίσκεται ένα αστέρι, που όλα αυτά είναι κοινά εικονογραφικά μοτίβα των οικοσήμεν.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΛΟΘΕΤΟΥ.

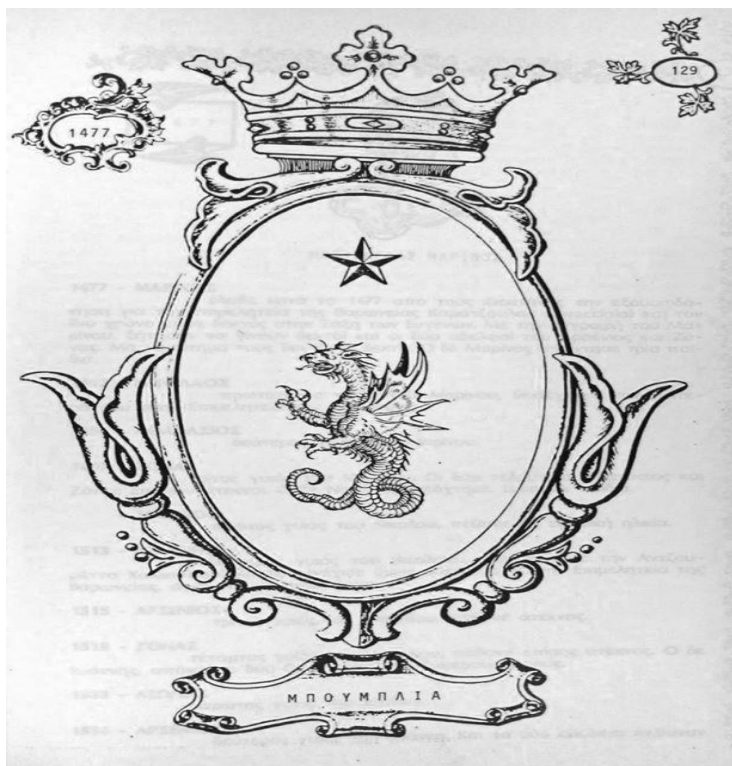
Η οικογένεια Καλοθετου γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1490. Χρονιά επανασύστασης του μεγάλου συμβούλιου, ο μόνος γνωστός είναι ο γενάρχης της οικογενείας Ζουανε που οι απόγονοι του πέθαναν άτεκνοι και αυτός είναι ο λόγος που η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" περί το 1690. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια ανήκε στην τάξη των βαρονών. Το κυρίως μέρος περιέχει έναν αετό ο οποίος είναι ενταγμένος σε ένα πλαίσιο πολεμικής σημαίας της εποχής εκείνης, που όπως γνωρίζουμε ο αετός είναι ένα κοινό εικονογραφικό μοτίβο, που ήταν σε ευρεία χρήση για την διακόσμηση των οικοσήμων.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗ.

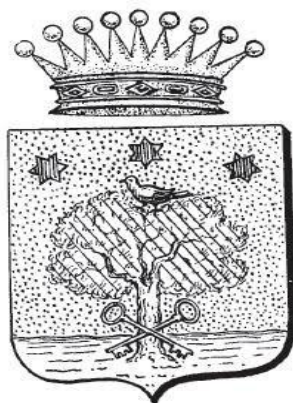
Η οικογένεια Αυλωνίτη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1477. Ο γενάρχης της Γιανουνης Αυλωνίτης, ήταν κερκυραίος στρατιωτικός που ήταν υπεύθυνος για την φύλαξη των κτημάτων της βαρονίας Ράλλη, Φραγκονη και Σουρλακη παντρεύτηκε απόγονο της οικογένειας. Ράλλη και απέκτησε κτήματα και προίκα στην ευρύτερη περιοχή των Μαναταδων, Ασπιωταδων και Αυλιωτων εξ' ον και το επώνυμο της οικογενείας λόγω των πατρογονικών κτημάτων, ο γενάρχης ανέλαβε μεγάλα αξιώματα στην κοινότητα (επιθεωρητής των Συνιδικων και διαμεσολαβητής μεταξύ της ενετικής αρχής και της κοινότητας), ο γνωστός απόγονος ήταν ο Θωμάς Φλαγγίνης που ήταν ιερωμένος και δάσκαλος του Ελληνικού φροντιστηρίου της Βενετίας, που θεωρείται ένας από τους μεγαλύτερους λόγιους της εποχής εκείνης μαζί με τον Μόσχο και τον Σοφιανό όπως αναφέραμε παραπάνω. Η οικογένεια Αυλωνίτη είναι πάρα πολύ μεγάλη που χωρίστηκε σε κλάδους: 1) κλάδος Αυλωνίτη- Χαλικιοπουλου. Οι απόγονοι αυτού του κλάδου πέθαναν νέοι και άτεκνοι, ο χαρακτηριστικός αντιπρόσωπος του κλάδου ήταν ο μέγας πρωτόπαπας της Κέρκυρας Αναστάσιος Αυλωνίτης, ακόμα προσήλθαν λόγιοι, από αυτόν τον κλάδο που λόγω της έλλειψης απογόνων καταστεί "εκλιπούσα". 2) κλάδος Αυλωνίτη - Λουκανη. Οι απόγονοι του κλάδου αυτού πέθαναν άτεκνοι που γρήγορα αυτός ο κλάδος καταστεί "εκλιπούσα" και 3) κλάδος Αυλωνίτη - Αλταβίλλα. Οι απόγονοι της οικογενείας αυτής ήταν άτεκνοι, αλλά παντρεύτηκαν απογόνους πλουσίων αριστοκρατικών Οικογενειών (Μιδεη) και τέλος η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" λόγω έλλειψης αρρενογονίας. Σήμερα αυτή η οικογένεια είναι πολυπληθής και κατοικεί στην Κέρκυρα. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια αυτή ανήκει στην τάξη των βαρόνων, το κυρίως μέρος περιλαμβάνει ένα λιοντάρι που στέκεται όρθιο να κρατεί σημαία που προφανώς, συμβολίζει την στρατιωτική σημαία της οικογενείας και τα ποδιά του στέκονται πάνω σε μια ανεστραμμένη ημισέληνο, που αυτό είναι κοινό σύμβολο με το οικόσημο άλλης οικογενείας όπως θα αναφέρουμε παρακάτω.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΠΟΥΜΠΛΙΑ.

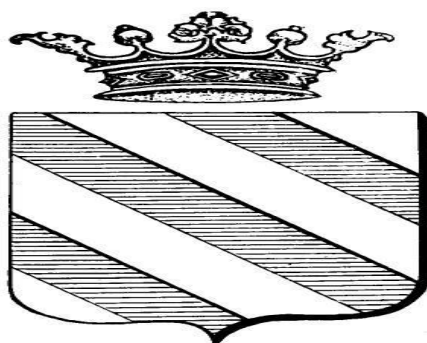
Η οικογένεια Μπουμπλια γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1477. Ο γενάρχης της οικογενείας Μαρίνος είχε αναλάβει την γενική επιμέλεια της βαρονίας Καρατσουλια, οι απόγονοι του παντρεύτηκαν κόρες αριστοκρατικών Οικογενειών, αλλά πέθαναν χωρίς απογόνους και άλλοι έγιναν δικηγόροι και αρχιμανδρίτες, αλλά η έλλειψη αρρένων απογόνων οδήγησε στο να καταστεί η οικογένεια “εκλιπούσα”. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρόνων, το κυρίως μέρος του οικοσήμου έχει έναν δράκοντα και από επάνω ένα αστέρι, που όπως ξέρουμε στην εραλδική ο δράκοντας και το αστέρι, ήταν κοινά εικονογραφικά μοτίβα και είχαμε παραστάσεις και σε άλλα οικόσημα.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΠΙΕΡΗ.

PIERI

Η οικογένεια Πιερη ήταν Γαλλικής καταγωγής, που εγκαταστάθηκαν στην Κέρκυρα τον 15^ο αι. και ήταν κυρίως άνθρωποι των γραμμάτων, λόγιοι, πολεμιστές, καθηγητές και φαρμακοποιοί με καλή θέση και υπόληψη στην κερκυραϊκή κοινωνία. Η οικογένεια γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών λίγο αργότερα από την εξεταζόμενη περίοδο το 1805 επί Επτανήσου πολιτείας, απέκτησαν συνταγματική ευγένεια που επικυρώθηκε πολύ αργότερα με διάταγμα από τον αρμοστή το 1840. Επίσημα η οικογένεια υπάρχει μέχρι σήμερα που είναι πολυπληθής και κατά την εξεταζόμενη περίοδο ήταν τόσο μεγάλη που είχε χωριστεί σε κλάδους, όπως συνέβη και με άλλες οικογένειες όπως αναφέραμε παραπάνω. Οι κλάδοι αυτοί είναι οι εξής: 1) κλάδος της κοντραδας του Αγίου Αντωνίου ονομάστηκε έτσι επειδή το αρχοντικό της οικογενείας, βρίσκονταν σε εκείνο το σημείο. 2) κλάδος της κοντραδας των τειχών, αναφέρεται στην γνώστη περιοχή Μουράγια. 3) κλάδος Πιερη - Κορμαριν. 4) κλάδος Τριβολη-Πιερη, όπου αυτό έγινε λόγο της γνωστής επιγαμίας όπως αναφέραμε, στα της οικογενείας ακόμη υπήρχαν οι κλάδοι της κοντραδας της Άγιας Αικατερίνης, που έχει σχέση με τον μισοερειπωμένο σήμερα ναό και τέλος ο κλάδος της κοντραδας του ναού της Υ.Θ. Παναγιοπούλας. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα με τις πέρλες που δηλώνει ότι η οικογένεια αυτή ανήκει στην τάξη των κόντηδων, το κυρίως μέρος περιέχει ένα δέντρο με πυκνή φυλλωσιά που στην κορυφή του κάθεται ένα πτηνό και από πάνω βρίσκονται 3 αστέρια και στις ρίζες του είναι τοποθετημένα 2 κλειδιά. Αυτό το οικόσημο ανήκει στην κατηγορία των "ομιλούντων" και περιέχει στοιχεία τα οποία έχουμε συναντήσει και σε αλλά οικόσημα, όπως το δέντρο με την πυκνή φυλλωσιά που έτσι απεικονίζεται η οικογένεια λόγω των πολλών μελών της, το ίδιο και το πτηνό και τα αστέρια που συμβολίζουν την καλοτυχία της οικογενείας, ενώ τα κλειδιά μας δείχνουν το ποσό καλά είναι φυλαγμένο το αρχοντικό και συνάμα η περιούσια της οικογενείας.

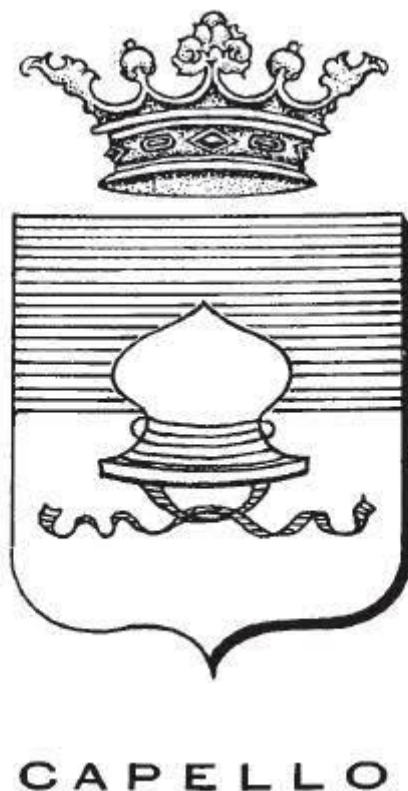

G I A L I N A

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΓΥΑΛΙΝΑ

Η οικογένεια Γυάλινα καταγόταν από το Σασσουολο της Δαλματίας που βρίσκεται διπλά στην Βενετία, όπου εγκαταστάθηκαν στην Κρήτη τον 13^ο αι. αλλά ένα παρακλάδι της μετακόμισε στην Κέρκυρα, γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1791, αλλά επικυρώθηκε επίσημα με διάταγμα από τον αυτοκράτορα της Αυστρίας το 1822. Οι γενάρχες της οικογενείας αυτής είχαν λάβει αξιώματα και προνόμια από την Ενετική διοίκηση, Ο κλάδος της Κέρκυρας ήρθε το 1394 και ήταν μέλη του μεγάλου συμβουλίου, οι απόγονοι ήταν λόγιοι και καθηγητές, τα μετέπειτα παρακλάδια είχαν αναλάβει αξιώματα στην διοίκηση επί Επτανήσου πολιτείας. Ο πιο χαρακτηριστικός εκπρόσωπος της οικογενείας ήταν ο περίφημος ζωγράφος Άγγελος Γυαλινας που θεωρήθηκε, ως ο “βασιλιάς της ακουαρέλας” και με τα έργα του έκανε γνωστά τα φυσικά τόπια της Κέρκυρας στο εύρη κοινό. Η οικογένεια αυτή έχει καταστεί “εκλιπούσα” λόγω έλλειψης αρρενογονίας. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια αυτή ανήκει στην τάξη των βαρόνων, το κυρίως μέρος διακόπτεται από καθετές γραμμές επιχρωματισμένες με γαλάζιο χρώμα, που συμβολίζει τους κλάδους της οικογενείας που είναι 3.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΠΕΛΟΥ.

Η οικογένεια Καπέλου ήταν Βενετικής καταγωγής που εγκαταστάθηκε στην Κέρκυρα τον 15^ο αι, γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1519. Ο γενάρχης της οικογενείας Σεβαστιανός έκανε 3 παιδιά και οι απόγονοι του αναδείχτηκαν σε λόγιους και ένας από αυτούς ο Νικόλαος ήταν ο ιδρυτής της "ακαδημίας των εξασφαλισμένων", οι αμέσως επόμενοι απόγονοι παντρεύτηκαν κόρες υψηλών αριστοκρατικών Οικογενειών. Όπως οι Μοροζيني και απέκτησαν κτήματα ως προίκα και ανέλαβαν την Βαρονία Πετρετην, που βρίσκονταν στην μέση Κέρκυρα και έδρα της ήταν το σημερινό χωρίο Άγιος Προκόπιος, άλλοι ανέλαβαν διοικητικά αξιώματα όπως αυτό το καγκελαρίου και του Πατρικίου επί Επτανήσου πολιτείας και πάει λέγοντας. Η οικογένεια αυτή υπάρχει μέχρι σήμερα, αλλά ανήκουν στις οικογένειες που ακολουθούν το καθολικό δόγμα. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που πιστοποιεί ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρόνων και το πάνω μέρος είναι διακοσμημένο με καθετές γραμμές και στο ενδιάμεσο υπάρχει ένα καπέλο σαν αυτά που φορούσαν παλαιότερα οι ρωμαιοκαθολικοί καρδινάλιοι, αυτό το οικόσημο ανήκει στην κατηγορία των "ομιλούντων", καθώς είναι αντιπροσωπευτικό του οικογενειακού επωνύμου.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΖΑΝΚΑΡΟΛ

Η οικογένεια Τζαγκαρολ η Τζανγκαρολα είναι βενετικής καταγωγής που αποκτούν το αριστοκρατικό αξίωμα το 1252 και εγκαθίστανται στην Κρήτη, το 1669 με την πτώση του Χάνδακα έρχονται στην Κέρκυρα και Λευκάδα, η οικογένεια αυτή είναι στρατιωτική, αφού όλα τα μέλη της πολεμούν στους αγώνες της Βενετίας. Ο γενάρχης της Κων/νος ήταν ευγενής στην Κρήτη που πολέμησε και όλοι οι απόγονοι του σκοτώθηκαν στην μάχη η κυρίως οικογένεια ήταν του Ανδρέα, οι απόγονοι του υπερασπίστηκαν την Κέρκυρα κατά την πολιορκία του 1716 και έγινε ανώτατος φρούραρχος, οι υπόλοιποι ακλούθησαν το στρατιωτικό κλάδο και ανήλθαν σε ανώτατα αξιώματα και απέκτησαν τον τίτλο του κόμη ως ανταμοιβή για τις πράξεις γενναιότητας, ακόμα παντρεύτηκαν κόρες αριστοκρατικών Οικογενειών και έγιναν καθηγητές ιατρικής, τέλος από αυτή την οικογένεια προήλθαν και ιερωμένοι που ζωγράφιζαν εκκλησιαστικές εικόνες και εμπλουτιστήκαν οι γνώσεις μας για την Επτανησιακή - Κρητική σχόλη. Η οικογένεια αυτή καταστεί "εκλιπούσα" λόγο του γνωστού θέματος. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα με τις πέρλες που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια ανήκε στην τάξη των κόντηδων, το κυρίως μέρος είναι χωρισμένο σε 2 μέρη το πρώτο μέρος, έχει 3 παραστάσεις γραμμών σε μορφή κύματος, ενώ το 2 μέρος αποτελείται από οριζόντιες ευθείες, μια διακοπή με βουλές και συνέχεια με καθετές γραμμές που τέτοια ομοιομορφία γραμμών, έχουν παρουσιαστεί και σε άλλα οικόσημα όπως έχουμε δει παραπάνω.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΒΡΑΧΛΙΩΤΗ.

V R A C L I O T T I

Η οικογένεια Βραχλιωτη ήταν ελληνικής καταγωγής πιθανότατα κερκυραϊκή, ήταν άνθρωποι των γραμμάτων -επιστήμονες, που οι πιο πολλοί ήταν γιατροί και φαρμακοποιοί εξ' ων και το παλαιότερο φαρμακείο του Βραχλιωτη που βρισκόταν στην περιοχή που σήμερα υπάρχει η ομώνυμη στέρνα, γραφτήκαν στην βίβλο των ευγενών το 1695. Ο γενάρχης της Ιωάννης και οι απόγονοι του ανέλαβαν αξιώματα στην διοίκηση ήταν καθηγητές της ιατρικής-φαρμακευτικής οπού συνεργαστήκαν με την οικογένεια Μπάτη και με την επιγαμία αυτή δημιουργήθηκε ο κλάδος Βραχλιωτη-Μπάτη που ήταν οι ιδρυτές του πρώτου φαρμακείου της Κέρκυρας, άλλοι ήταν λόγιοι αρχαιολόγοι που έγραψαν τις πρώτες τους εργασίες για την αρχαία Κέρκυρα που ενέπνευσαν τον Μουστοξύδη να γράψει την ιστορία της Κέρκυρας και η ποίηση του μελοποιήθηκε από τον Μαντζαρο, άλλοι ήταν δικηγόροι και καθηγητές του δίκαιου, στην Ιόνιο ακαδημία και ήταν γιατροί χειρουργοί και καθηγητές χημείας. Η οικογένεια αυτή καταστεί "εκλιπούσα" λόγο του γνωστού θέματος. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που πιστοποιεί ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρόνων, το κυρίως μέρος απεικονίζει 2 λιοντάρια όρθια που στηρίζουν με τα ποδιά τους, τον οικογενειακό πύργο που στην κορυφή του βρίσκεται ένα πτηνό, όλο αυτό το σκηνικό με παραλλαγές υπάρχουν και σε άλλα οικόσημα, όπως έχουμε αναφέρει και αυτό το οικόσημο ανήκει στην κατηγορία των "ομιλούντων".

C A L O G E R A

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΛΟΓΕΡΑ.

Η οικογένεια Καλογερα ήταν Κυπριακής καταγωγής με την κατάκτηση της Κύπρου από τους Τούρκους το 1501, μετανάστευσαν στην Κρήτη και έλαβαν τίτλο ευγένειας και στην Κέρκυρα ήρθαν κατά το τέλος του 16^{ου} αι. και γραφτήκαν στην βίβλο των ευγενών το 1644. Ο γενάρχης της Δημήτριος και οι αδελφοί του μαζί με τους απογόνους είχαν αναλάβει αξιώματα της διοίκησης όπως ναύαρχος του στόλου, άλλος ήταν αρχίατρος της φρουράς, ήταν πολυπληθής οικογένεια που είχε χωριστεί σε κλάδους όπως: 1) κύριος κλ. Της Κέρκυρας όπου διατέλεσαν καγκελάριοι της διοίκησης, άλλοι ήταν ιερείς σε μοναστήρι της Ιταλίας όπου εξέδωσε σημαντικό επιστημονικό έργο, άλλοι ήταν γιατροί και προβλεπτές της δημοσίας υγείας, άλλοι ήταν δικηγόροι και πρόεδροι του μεγάλου συμβουλίου επίσης ήταν και πρέσβεις επί Επτανήσου πολιτείας, άλλος κλάδος. Ήταν αυτός της Βενετίας που ήταν ο πρώτος της οικογενείας που είχαν λάβει τιμητικούς τίτλους όπως αυτού του αυθεντικού βενετού πολίτη και ευγενή άλλοι ανήκαν στην εραλδική επιτροπή της Βενετίας για την επιβεβαίωση της αυθεντικότητας του αριστοκρατικού αξιώματος, ακόμα είχαν τιμηθεί με το παράσημο του τάγματος του αγίου μάρκου και τιμήθηκαν με το αξίωμα του ιππότη ως ανταμοιβή εξαιρετων πράξεων, επιπλέον υπήρχε και δευτερεύον κλάδος. Στην Κέρκυρα αλλά δεν επέζησε και πολύ, τα μέλη του συμμετείχαν στην ιόνιο βουλή ως βουλευτές.

Η οικογένεια αυτή υπάρχει μέχρι σήμερα και είναι πολυπληθής. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρόνων και το κυρίως μέρος απεικονίζει έναν καλόγερο, να διασχίζει ένα δασός που είναι χαρακτηριστικός αντιπρόσωπος του επωνύμου της οικογενείας και στα οικόσημα είναι συχνή η εμφάνιση θρησκευτικών αντικειμένων η παραστάσεων, όπως έχουμε αναφέρει και για αλλά οικόσημα παραπάνω.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΑΡΛΙΩΤΗ.

ARLIOTTI

Η οικογένεια Αρλιωτη ήταν ηπειρωτικής καταγωγής, στην κερκυραϊκή κοινωνία εμφανιστήκαν στην τάξη των πολιτών και γραφτήκαν στην βίβλο των ευγενών το 1797. Ο γενάρχης της Δημήτριος ήταν μέλος της συγκλήτου, επί Γάλλων και συγγραφέας της πρώτης βιογραφίας του Ιωάννη Καποδιστρία και η οικογένεια αυτή ήταν οικογένεια λογίων όπως ήταν ο Νικόλαος Αρλιωτης συγγραφέας των "Χρονικών", που από αυτό αντλούμε σημαντικές πληροφορίες για την ιστορία της Κέρκυρας τότε και ο Δημήτριος καθηγητής του δίκαιου και δικηγόρος που διατέλεσε πρώτος διευθυντής του αρχειοφυλακείου της συγκλήτου, ιόνιου γερουσίας, ακόμα ήταν μέλος της επιτροπής δημοσίου υγείας και σωτηρίας. Αλλά μελή της οικογενείας διατέλεσαν γιατροί και φαρμακοποιοί και η οικογένεια γρήγορα καταστεί "εκλιπούσα" λόγω του γνωστού θέματος. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρόνων, το κυρίως μέρος του οικοσήμου είναι χωρισμένο από καθετές γραμμές, επιχρωματισμένες και το δεύτερο μισό υπάρχει ένα δέντρο που είναι αντιπροσωπευτικό των ειρηνικών προσπαθειών της οικογενείας και είναι ένα παράδειγμα των "ομιλούντων" οικόσημων.

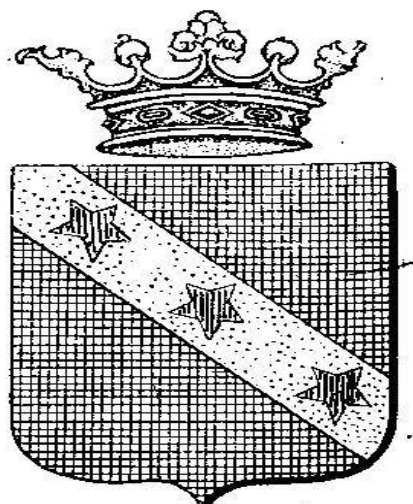
ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΒΑΡΘΗ.

Η οικογένεια Βαρθη ήταν πελοποννησιακής καταγωγής συγκεκριμένα από την Κόρινθο, εγκαταστάθηκαν στην Κέρκυρα στα μέσα του 15^{ου} αι. και ο γενάρχης της ήταν Καστελάνος στην περιοχή της μέσης Κέρκυρας και γραφτήκαν στην βίβλο των ευγενών το 1790. Ο γενάρχης της Αντώνιος και οι απόγονοι του παντρεύτηκαν κόρη της οικογένειας Πριφτη μελή της οικογενείας διατέλεσαν διευθυντές των αρχείων της Κέρκυρας και παντρεύτηκαν κόρη της οικογένειας Αρμένη, άλλοι ήταν στρατιωτικοί και συμμετείχαν σε επαναστατικά κινήματα και πολέμους. Η οικογένεια αυτή υπάρχει μέχρι σήμερα, αλλά είναι πολυπληθής στην πλειονότητα τους είναι δικηγόροι και συμβολαιογράφοι. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια αυτή ανήκει στην τάξη των βαρόνων, το κυρίως μέρος είναι πλούσια διακοσμημένο και περιέχει 3 μέρη στο πρώτο έχει ένα καπέλο, στο δεύτερο ένα φτερό από πουλί και στο τρίτο ένα αστέρι και διπλά ένα αρματωμένο χέρι να κρατεί δυο κλωνάρια ελιάς που συμβολίζει τον πολυπρόσωπο χαρακτήρα της οικογενείας, επιπλέον ανήκει στην κατηγορία των "ομιλούντων" οικόσημων.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΣΕΡΟΥΛΗ.

Η οικογένεια Τσερουλη είχε καταγωγή από την Κρήτη, οπού γράφτηκε στην εκεί βίβλο των ευγενών και με την πτώση του Χάνδακα, ήρθαν στην Κέρκυρα και γραφτήκαν στην βίβλο των ευγενών το 1791. Ο γενάρχης της Γιώργος ήταν ευγενής της Κρήτης και οι απόγονοι του ήταν κυβερνήτες γαλέρας και ναύαρχοι, στρατιωτικοί που για τις υπηρεσίες τους έλαβαν τον τίτλο τιμής του “μεγαλοπρεπούς” και στην πλειονότητα τους ακλούθησαν αυτό το επάγγελμα. Η οικογένεια αυτή καταστεί “εκλιπούσα” λόγο έλλειψης αρρένων απογόνων. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρόνων, και το κυρίως μέρος περιλαμβάνει ένα ελάφι σε κίνηση που συμβολίζει τη γρήγορη ανέλιξη της οικογενείας, στις τάξεις της αριστοκρατίας.

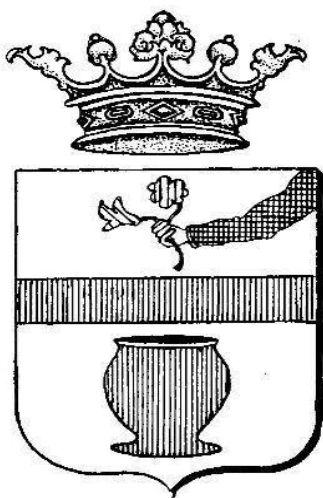

S A C L I C H I

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΑΧΛΙΚΗ.

Η οικογένεια Σαχλικη ήταν ελληνικής καταγωγής από την Κρήτη που εγκαταστάθηκαν στην Κέρκυρα στα τέλη του 15^{ου} αι. και γραφτήκαν τότε στην βίβλο των ευγενών. Ο γενάρχης της οικογένειας Στέφανος βοήθησε στην ανακαίνιση του ναού του αγίου Νικολάου που ανήκει στην οικογένεια, οι απόγονοι παντρεύτηκαν κόρες αριστοκρατικών Οικογενειών. Και η οικογένεια αυτή καταστεί "εκλιπούσα" λόγο του γνωστού θέματος. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια αυτή ανήκει στην τάξη των βαρόνων, το κυρίως μέρος είναι ζωγραφισμένο και ανάμεσα στις 2 καθετές γραμμές βρίσκονται 3 αστέρια, που είναι κοινό εικονογραφικό μοτίβο όπως, έχουμε δει και σε άλλα οικόσημα παραπάνω.

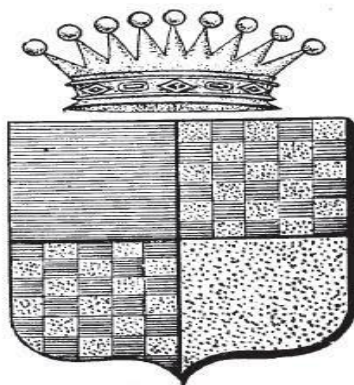
ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΡΟΔΟΣΤΑΜΟ.

R O D O S T A M O

Η οικογένεια Ροδοσταμο είχε καταγωγή από την Ρόδο, αλλά κατέφυγαν στην Κέρκυρα μετά την πολιορκία του 1522 και γραφτήκαν στην βίβλο των ευγενών το 1506 και ανεδείχθησαν σε υψηλής τάξης οικογένεια και ήταν οικογένεια λογίων, γιατρών, συγκλητικών, δικηγорών. Ο γενάρχης της Φραγκίσκος και οι απόγονοι του ήταν μέλη του συμβουλίου και σύνδικοι άλλοι ήταν γιατροί απόγονοι της οικογενείας παντρεύτηκαν στις οικογένειες Πετρεττην και Μαρκορα. Η οικογένεια χωρίστηκε σε 3 μεγάλους κλάδους όπως: 1) της οικογενείας Ζακκαρια από όπου αναδείχτηκαν δικηγόροι, σύνδικοι, συγκλητικοί και κυβερνήτες επί Επτανήσου πολιτείας. Αυτός ο κλάδος γρήγορα καταστεί "εκλιπών" λόγο ελλείψεως αρρενογονίας. 2) αυτός του Αντωνίου Ροδόσταμου, όπου δεν επέζησαν άτομα λόγο ελλείψεως απογόνων και τέλος 3) αυτός του κλάδου Ροδοσταμο- Τριαντάφυλλου, από όπου προήρθαν δικηγόροι, κυβερνήτες και καπετάνιοι στην Πάργα, άλλοι ήταν λόγιοι που έγραψαν την ιστορία της Κέρκυρας, μέλη του συμβουλίου και της συγκλήτου, ο Αντώνιος - Μάρκος Ροδοσταμος, ήταν Στρατάρχης επί βασιλείας Γεωργίου του Α'. Η οικογένεια αυτή υπάρχει μέχρι σήμερα, αλλά έχει δημιουργήσει συγγενικές σχέσεις με την οικογένεια Κουρκουμελη. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που μας αναφέρει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρόνων, το κυρίως μέρος του οικοσήμου απεικονίζει ένα χέρι να κρατεί 2 τριαντάφυλλα και στο κάτω μέρος ένα πήλινο δοχείο όπου είναι μαζεμένο το άρωμα, από τα τριαντάφυλλα που έχουν στάξει και αυτό είναι χαρακτηριστικό του επωνύμου της οικογενείας.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΑΝΔΟΥ.

L A N D O

Η οικογένεια Λανδου ήταν κρητικής καταγωγής, που είχαν εγκατασταθεί στην Βενετία κατά τον 13^ο αι. και είχαν λάβει τον τιμητικό τίτλο του αυθεντικού πολίτη της Βενετίας, στην Κέρκυρα ήρθαν κατά τα μέσα του 17^{ου} αι. και γραφτήκαν στην βίβλο των ευγενών το 1803 που απέκτησαν τίτλο συνταγματικής ευγένειας επί Επτανήσου πολιτείας και επικυρώθηκε επίσημα το 1840 με δίπλωμα από τον αρμοστή. Ο γενάρχης ήταν ο Φραγκίσκος, οι απόγονοι του είχαν αποκτήσει διοικητικά αξιώματα όπως αυτό του καγκελαρίου στην Κρήτη, άλλοι ήταν μέλη του μεγάλου συμβουλίου των ευγενών στο Ναύπλιο που είχαν καταφύγει εκεί μετά την άλωση του Χάνδακα διατέλεσαν αρχηγοί του βενετικού στρατού, το 1792 περιήλθε η ιδιοκτησία της βαρονίας Βιαρου. Οι απόγονοι του κλάδου της Κέρκυρας ήταν δικηγόροι, μέλη της κυβέρνησης επί Επτανήσου πολιτείας, ακόμη παντρεύτηκαν κόρη της οικογένειας Αρμένη και οι υπόλοιποι είχαν εγκατασταθεί στην Αθήνα. Η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" λόγω του γνωστού θέματος. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα με τις πέρλες, που δηλώνει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των κόντηδων. Το κυρίως μέρος του οικοσήμου είναι χωρισμένο σε 4 μέρη. Το 1 είναι βαμμένο μπλε, το 2 και 3 είναι άσπρο, αλλά είναι διακοσμημένο με μπλε τετραγωνάκια και το 4 είναι τελείως άσπρο με μικρές μαύρες κουκιδιτσες και αυτό το οικόσημο έχει κοινά εικονογραφικά μοτίβα με τα αλλά οικόσημα, επίσης ανήκει στην κατηγορία των "ομιλούντων."

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΟΡΔΙΝΑ.

Η οικογένεια Γώγο- Σορδινά (αυτό το επώνυμο προέκυψε λόγω της επιγαμίας), έχει καταγωγή από το Μαρζομπο της Ιταλίας. Γράφτηκε στην κερκυραϊκή βίβλο των ευγενών το 1752. Ο ιστορικός Χιώτης αναφέρει ότι η οικογένεια Σορδινά είχε 2 κλάδους. Ο γενάρχης της Πέτρος και οι απόγονοι του υπηρέτησαν στον ενετικό στρατό και σαν ανταμοιβή για την γενναιότητά τους, έλαβαν τον τίτλο του κόμη και τιμήθηκαν από τον παπά Βενέδικτο με το αξίωμα του ιπότη του χρυσού πτερνιστήρος και τιμήθηκαν με τον τίτλο του κόμη του Λατερανού. Οι απόγονοι του ήταν μέλη του μεγάλου συμβουλίου, διατέλεσαν συγκλητικοί και αντιπρόεδροι της συγκλήτου, κυβερνήτες της Κέρκυρας, μέλη της κεντρικής κυβέρνησης, επίσης ήταν δωρητές του άσλου για τους φρενοβλαβείς που ήταν προπομπός του σημερινού θεσμού του ψυχιατρείου, παντρευτήκαν κόρες σημαντικών αριστοκρατικών Οικογενειών (Χαλικοπουλου, Παλατιανού, Τριβολη-Πιερη). Επίσης χαρακτηριστικός αντιπρόσωπος της οικογενείας ήταν ο αρχαιολόγος Σορδινάς, που έκανε ανασκαφές στο νησί την δεκαετία του 60' και βρήκε παλαιολιθικούς οικισμούς σε διαφορά σημεία (Σιδари, Αφίωνας κ.α.). Η οικογένεια αυτή είναι πολυπληθής και υπάρχει μέχρι σήμερα. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα με τις πέρλες που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των κόντηδων. Το κυρίως μέρος είναι έντονα διακοσμημένο με 3 αστέρια που είναι απομίμηση του άστρου του Δαβίδ, που είναι αντιπροσωπευτικό στοιχείο της εβραϊκής καταγωγής της οικογενείας, στην συνέχεια ένα ασπροντυμένο χέρι κρατεί μια σάλπιγγα που συμβολίζει τους αγγέλους και στο κάτω μέρος φαίνονται οι χιονισμένες κορυφές των βουνών. Θεωρώ ότι αυτό το οικόσημο που ανήκει στην κατηγορία των "ομιλούντων", αν αποδοκιποήσουμε τα σύμβολα, θα κατανοήσουμε και θα μάθουμε νέα στοιχεία σχετικά με αυτήν την οικογένεια.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΠΡΟΣΑΛΕΝΔΗ.

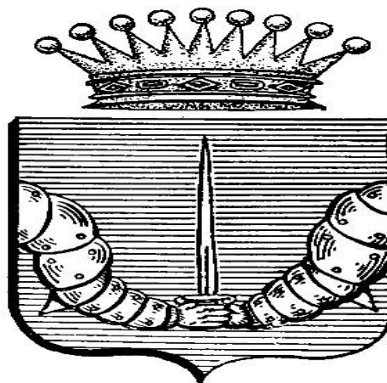

PROSSALENDI

Η οικογένεια Προσαλενδη ήταν βυζαντινής καταγωγής, που ήρθε στην Κέρκυρα το 1452 και γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1504 και επειδή η οικογένεια ήταν πολυπληθής, είχε χωριστεί σε κλαδους:1) της κοντραδας του Αγίου Αντωνίου η' Βαζεγιο. 2) της κοντραδας του Παντοκράτορα στο Καμπιελο και τέλος 3) Ντορια η' της κοντραδας Αντιβουνιωτισσας. Ο γενάρχης της οικογενείας ήταν ο Σεβαστιανός που με τους αδελφούς του ήταν μελή του μεγάλου συμβουλίου των ευγενών, ιππότες του Αγίου Μάρκου και Σύνδικοι τιμής ένεκεν, για την συμμετοχή στην υπεράσπιση της πολιορκίας του 1716, άλλοι ήταν καθηγητές θεολόγοι. Ο πρώτος κλάδος που ο γενάρχης ήταν ο Ιωάννης οι απόγονοι του παντρεύτηκαν κόρες αριστοκρατικών Οικογενειών (Καποδιστρία), οπού γρήγορα αυτός ο κλάδος καταστεί "εκλιπών" λόγο ελλείψεως απογόνων. Ο 2^{ος} κλάδος που ο γενάρχης ήταν ο Σπυρίδων, οι απόγονοι του ήταν αρχαιολόγοι, σύμβουλοι του δίκαιου, αλλά ο αντιπρόσωπος αυτού του κλάδου ήταν ο γλυπτής και ζωγράφος Παύλος Προσαλεντης που ήταν μαθητής του γνωστού γλύπτη Κανοβα στην Ρώμη, ήταν ιδρυτής της σχολής καλών τεχνών της Κέρκυρας έπειτα καθηγητής. Οι γλυπτικές συνθέσεις του διακοσμούν την Κέρκυρα (άγαλμα Ανταμ) και αυτός ο κλάδος καταστεί "εκλιπών" λόγο του γνωστού θέματος. Τέλος ο 3^{ος} κλάδος που ο γενάρχης ήταν ο Στέλιος, οι απόγονοι του ήταν Σύνδικοι και κατηχητές του λόρδου Γκυλφορντ, άλλοι ήταν δικηγόροι, αρχαιολόγοι και έγραφαν στην εφημερίδα "Λόγιος Ερμής". Η οικογένεια γρήγορα καταστεί "εκλιπούσα" λόγο του γνωστού θέματος. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα αυτό με τις πέρλες που δηλώνει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των κόντηδων, το κυρίως μέρος περιλαμβάνει ένα λιοντάρι να στέκεται όρθιο που προσπαθεί να αγγίξει με το πόδι του, τον Ήλιο και το φεγγάρι οπού, αυτό είναι

κοινό εικονογραφικό μοτίβο και έχουμε ξαναδεί παρόμοιο σε οικόσημα παραπάνω.

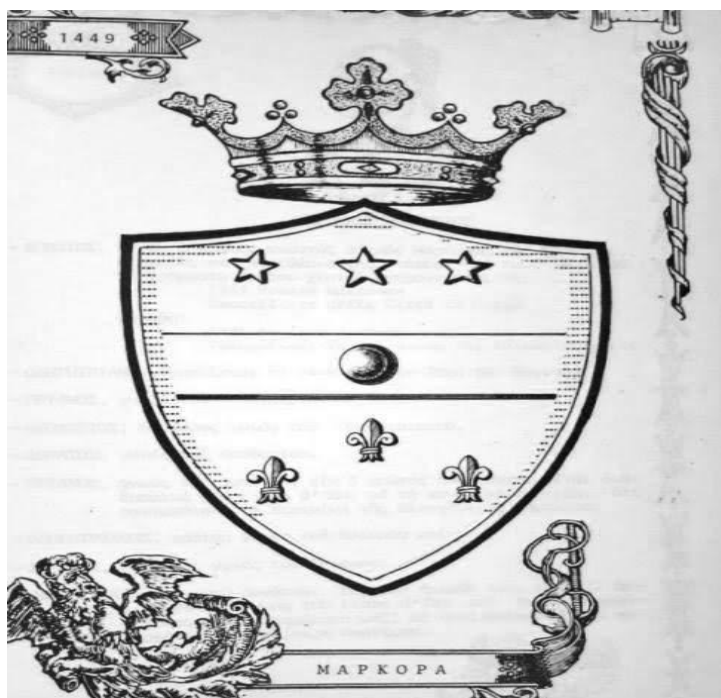
ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΔΟΥΣΜΑΝΗ.

Ι Δ Ο Σ Μ Α Ν Η

Η οικογένεια Δουσμανη ήταν Αλβανικής καταγωγής, ήταν στρατιωτικοί και υπηρετούσαν την λεγκα Δουσμανη που ήταν μια συνομοσπονδία οικογενειών που κατοικούσαν στην περιοχή της Κροιας, στην βόρειο Αλβανία που βοήθησαν τους ενετούς να αντιμετωπίσουν τους Οθωμανούς και πολέμησαν μαζί με τον Μοροζινι στην πολιορκία των Αθηνών, έπειτα μετοίκησαν στην Πελ/νήσο και διατέλεσαν σύνδικοι στην Γαστούνη και σε άλλες περιοχές λόγω των μετακινήσεων τους. Στην βίβλο των ευγενών γραφτήκαν το 1779 και ανήκαν στην κατηγορία των ευγενών ξένων. Ο γενάρχης της Γιώργος ήταν προύχοντας στην Αθήνα, σύνδικος στην Γαστούνη και υπόπτης του Αγίου Μάρκου, οι απόγονοι του παντρεύτηκαν κόρη της οικογένεια Λευκοχειλου που έμεινε γνωστή η επιγαμία, διατέλεσαν γραμματείς της συγκλήτου επί Αγγλοκρατίας. Ο άλλος κλάδος της οικογενείας ήταν στρατιωτικοί που έφτασαν στην βαθμίδα του στρατηγού στο γενικό επιτελείο, αυτός ήταν ο Βίκτωρ Δουσμανης που πολέμησε στους Βαλκανικούς πολέμους του 1912 και ο αδελφός του Σοφοκλής που ήταν ναύαρχος εκείνη την περίοδο. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα με τις πέρλες που δηλώνει αμέσως ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των κόντηδων και στο κυρίως μέρος του οικοσήμου με τις επιχρωματισμένες καθετές γραμμές, βλέπουμε δυο σιδηρόφρακτα χεριά να κρατούν ένα σπαθί, οπού αυτό το οικόσημο είναι "ομίλων" και έχει κοινά εικονογραφικά μοτίβα που είναι αντιπροσωπευτικά οικόσημων στρατιωτικών οικογενειών, όπως έχουμε αναφέρει παραπάνω, τέλος η οικογένεια έχει καταστεί "εκλιπούσα" λόγω του γνωστού θέματος.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΑΡΚΟΡΑ.

Η οικογένεια Μαρκορα γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1449, ήταν κερκυραϊκής καταγωγής. Ο γενάρχης τους Δονάτος ήταν γραμματέας - καγκελάριος της βενετικής διοίκησης, απέκτησε απογόνους που παντρεύτηκαν κόρες αριστοκρατικών Οικογενειών, χαρακτηριστικός εκπρόσωπος αυτής της οικογενείας ήταν ο ποιητής Γεράσιμος Μαρκορας. Η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" λόγο του γνωστού θέματος. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που πιστοποιεί ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρόνων και το κυρίως μέρος αποτελείται από 3 μέρη το 1^ο έχει 3 αστερία που διακόπτεται από δυο καθετές γραμμές και στην μέση βρίσκεται ένας βόλος και στο τελευταίο μέρος βλέπουμε 3 γαλατικούς κρίνους, οπού αυτό το "ομίλων" οικόσημο έχει κοινά εικονογραφικά μοτίβα με αλλά οικόσημα, όπως έχουμε αναφέρει παραπάνω.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ MAMONA.

M A M O N A

Η οικογένεια Μαμωνά είχε καταγωγή από την Πελ/νήσο και συγκεκριμένα από την Μονεμβάσια, οπού ήταν μεγάλοι δούκες επί δεσποτάτου του Μορέως και μετά την άλωση του Μωρία μετανάστευσαν σε διαφορά μέρη, στην Κέρκυρα εγκατασταθήκαν το 1716 και γραφτήκαν στην βίβλο των ευγενών το 1805, οπού απέκτησαν τίτλο συνταγματικής ευγένειας επί Επτανήσου πολιτείας. Ο γενάρχης της Θεοχάρης συμμετείχε στην πολιορκία του 1716 και οι απόγονοι του παντρεύτηκαν κόρες αριστοκρατικών Οικογενειών, ήταν στρατιωτικοί και διετέλεσαν προνόητες της δημοσίας υγείας και άλλοι ήταν καγκελάριοι της πόλης. Άλλοι ήταν στρατιωτικοί και επιθεωρητές του στρατού, ένας άλλος κλάδος της οικογένειας, εγκαταστάθηκε στην Ρωσία και άλλος ένας στην Κέρκυρα οπού γρήγορα κατέστησαν "εκλιπών" λόγο του γνωστού θέματος. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα με τις πέρλες που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των κόντηδων και το κυρίως μέρος αποτελείται από τον δικέφαλο αετό χαρακτηριστικό της καταγωγής της οικογενείας και στο μέσον του είναι σε μικρογραφία το οικόσημο της οικογενείας, δηλαδή ένα λιοντάρι όρθιο που όπως έχουμε παρατηρήσει αυτού του είδους τα οικόσημα, έχουν αναφερθεί και παραπάνω.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΑΡΜΟΡΑ.

M A R M O R A

Η οικογένεια Μαρμορα, ήταν βυζαντινής καταγωγής, τον 12^ο αι. έλαβε τιμητικό τίτλο από την βυζαντινή άυλη και με την Α' άλωση το 1204, εγκατέλειψαν την Κων/πολη και εγκαταστάθηκαν στον Μωρία, στην Κέρκυρα ήρθαν το 1462. Γραφτήκαν στην βίβλο των ευγενών το 1637 και το 1680 ανέλαβαν την ιδιοκτησία της βαρονίας Πετρετην. Ο γενάρχης της οικογενείας Αντώνιος πιάστηκε αιχμάλωτος στην πολιορκία του 1537, οι απόγονοι του χρήθηκαν ιππότες του αγίου μάρκου και ήταν στρατιωτικοί, ο αντιπροσωπευτικός αυτής της οικογενείας ήταν ο ιστορικός Ανδρέας Μαρμορας που έγραψε την πρώτη ιστορία της Κέρκυρας από την αρχαιότητα μέχρι τις μέρες του, άλλοι ήταν Σακελάριοι και Βικαριοι της εκκλησιάς. Ο Σπυρίδων Μαρμορας ανέλαβε την ιδιοκτησία της βαρονίας Βραγαδινα. Η οικογένεια καταστεί "εκλιπούσα" λόγω του γνωστού θέματος. Το Οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρόνων, το κυρίως μέρος είναι επιχρωματισμένο και ένας δικέφαλος αετός με στέμματα και στα δυο κεφαλιά, με ολάνοιχτα φτερά και στην μέση βρίσκεται σε μικρογραφία, το οικόσημο της οικογενείας που είναι καθετές γραμμές χρωματισμένες και στο μέσον ένα σιδηρόφρακτο χέρι να κρατεί ένα σπαθί και τέτοια οικόσημα που έχουν κοινά εικονογραφικά μοτίβα που είναι αντιπροσωπευτικά της καταγωγής, τους έχουν αναφερθεί παραπάνω.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΟΥΠΙΝΑ.

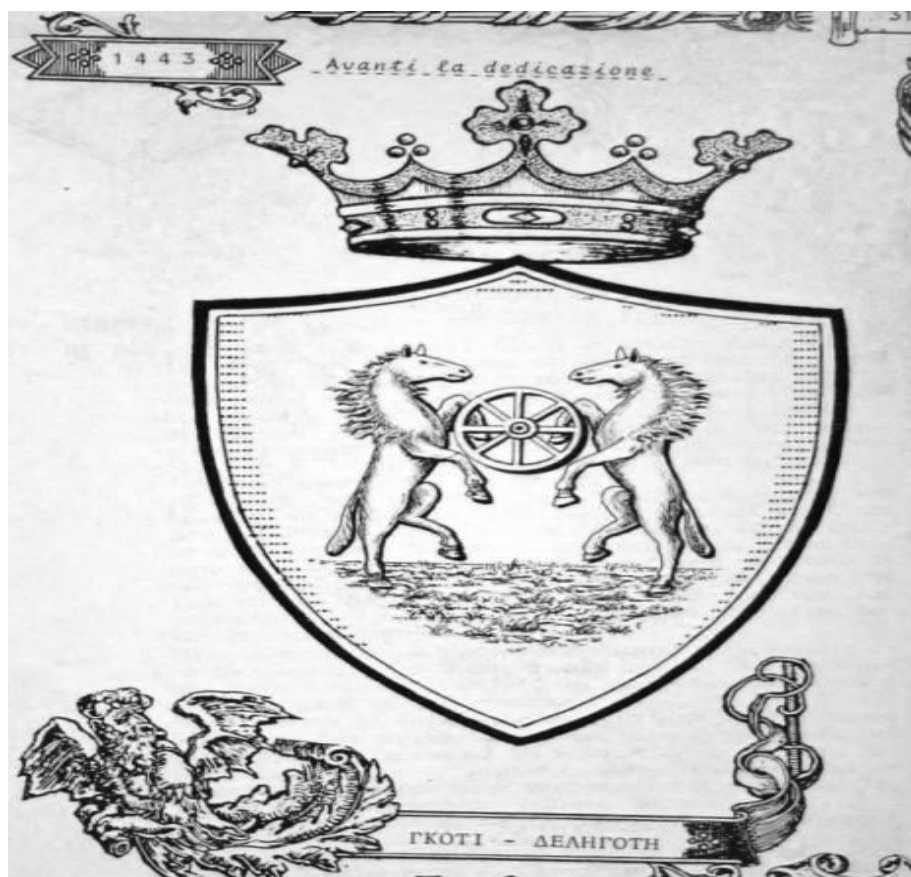
Η οικογένεια Λούπινα γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1440, οι πρώτοι της οικογενείας μας είναι άγνωστοι, ο γενάρχης Δήμος με τους απογόνους του είναι γνωστοί. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρόνων, το κυρίως μέρος είναι πλούσια διακοσμημένο και περιλαμβάνει στο πάνω έναν σταυρό, τον Ήλιο στην μέση, ένας βώλος και για το τέλος ένα βάζο με 2 τριαντάφυλλα, που όσο πιο πλούσια διακοσμημένο είναι ένα οικόσημο, τόσο πιο καλή είναι η οικονομική κατάσταση της οικογενείας που έχει τέτοιο οικόσημο.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΑΛΑΜΑΝΟΥ.

Η καταγωγή της οικογενείας Αλαμάνου ήταν γερμανική, αλλά οι απόψεις μεταξύ των ιστορικών σχετικά με την καταγωγή δίστανται και υποστηρίζουν ότι η οικογένεια αυτή είναι γηγενής και ότι εγκαταστάθηκε στην Κέρκυρα κατά τα μέσα του 13^{ου} αι. Ο γενάρχης της οικογενείας λεγόταν Γαρνεριος η Αλπος στρατιωτικός που υπηρέτησε στο Δεσποτάτο της Ηπείρου και σαν αμοιβή του έδωσαν την επιστασία της περιοχής Γύρου και είχε το δικαίωμα της είσπραξης των οφειλών, τότε κτίστηκε το φρούριο Αγγελοκαστρο και ανέλαβε την διοίκηση του. Οι απόγονοι του ήταν νόθοι που δεν τους επιτράπη η ιδιοκτησία του φέουδου. Ο αδελφός του Θωμάς ήταν επίσης στρατιωτικός που πολέμησαν στις συγκρούσεις Ανδηγαυων και Βυζαντινών, για την κατοχή της Κέρκυρας όπου ανέλαβε την διοίκηση των φρουρίων και των φέουδων ώστε να τα παραδώσει στους Ανδηγαυους ολοκληρωτικά. Οι απόγονοι του δυσκολευτήκαν να κρατήσουν την Κέρκυρα, οι κόρες του παντρεύτηκαν απογόνους αριστοκρατικών οικογενειών που έγιναν πλούσιοι και ήταν δικηγόροι, επίσης μέλη της οικογενείας ήταν πρεσβευτές στην γνωστή πρεσβεία της κοινότητας των Κορυφών προς την Βενετία. Η οικογένεια Αλαμάνου γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1250 και είναι πολυπληθής

και υπάρχει μέχρι σήμερα. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια αυτή ανήκει στην τάξη των βαρόνων, το κυρίως μέρος είναι άσπρο με μια κάθετη γραμμή επιχρωματισμένη, που αυτό είναι κοινό εικονογραφικό μοτίβο και έχει συναντηθεί σε οικόσημα όπως έχουμε αναφέρει παραπάνω, και το περίβλημα είναι διακοσμημένο με φυτικά στοιχεία που έχουν κατάληξη τους κρίνους.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΓΚΟΤΙ- ΔΕΛΗΓΟΤΗ.

Η οικογένεια Γκοτι ήταν ιταλικής καταγωγής. Ο γενάρχης της Πέτρος ήταν στρατιωτικός που υπηρέτησε τους Ανδηγαυούς και σαν αμοιβή για τις υπηρεσίες του έδωσαν κτήματα στην Ιταλία, για φέουδο παντρεύεται την κόρη από την οικογένεια Αλαμάνου, ο γιος του Γουλιέλμος ακλούθησε το πατρίο επάγγελμα και έλαβε για κτήσεις του περιοχές έξω από την πόλη.

Οι απόγονοι του ήταν στρατιωτικοί παντρεύτηκαν κόρες υψηλών αριστοκρατικών Οικογενειών, που έλαβαν ως προίκα εκτάσεις στην Αλβανία συγκεκριμένα στην περιοχή του Βουθρωτού. Οι απόγονοι του έγιναν ιππότες και υπασπιστές του Καρόλου Ανδηγαυού όπου δυσκολευτήκαν στην μοιρασιά της περιουσίας όπου πέθαναν νέοι και οι απόγονοι τους οι γνωστοί από τις ιστορικές πηγές 5 αδελφοί Γκοτι, ήταν η πιο δύσκολη περίοδος για την τοπική ιστορία γιατί είχαμε συνέχεια πόλεμους και για να ανταπεξέλθουν οικονομικά, φορολογούσαν υπέρ του δέοντος τους χωρικούς και έκαναν κατασχέσεις σε κτήματα και περιουσίες. Οι αδελφοί πέθαναν χωρίς απογόνους.

Επέζησε ο κλάδος Διγοτη που ο γενάρχης Αντωνέλλος και οι απόγονοι του τους παραχώρησαν κτήματα σε χώρια (μύλο κοντά στο Σιδαρι), ήταν ιδιοκτήτες της βαρονίας Μαρτινας, οι απόγονοι του υπηρετήσαν τους Βένετους και έγιναν ιππότες. Ακόμη διατέλεσαν πολιτικοί και στρατιωτικοί άρχοντες του νησιού, επίσης απέκτησαν αρκετές, εδαφικές εκτάσεις σε πολλά μέρη του νησιού και γύρω από την πόλη, επιπλέον από τις σωζόμενες νοταριακές πράξεις, μαθαίνουμε τι συνήθειες επικρατούσαν στα κτήματα. Ο τελευταίος κλάδος

της οικογενείας που ο γενάρχης λεγόταν Φραντσέσκο, οι απόγονοι του συνεργάστηκαν με άλλες αριστοκρατικές Οικογένειες. Για την επιστασία των φέουδων και διετέλεσαν σύμβουλοι των βουλών και κληρονομήσαν τις βαρονίες Τρον και Καναλα, ακόμη είχαν υπό την κατοχή τους την βαρονία των Αθιγγάνων στην περιοχή της Βαγενετίας, που ήταν στις ηπειρώτικες ακτές και ήταν γνωστή από τις ιστορικές πηγές ως “αμπιταμπουλι” δηλαδή ακατοίκητο μέρος. Η οικογένεια Γκοτι- Δεληγοτη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1443, με την ειδική διαδικασία “ελεώ θεού” για γενναίες η ευάρεστες πράξεις. Η οικογένεια καταστεί “εκλιπούσα” λόγο του γνωστού θέματος. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρόνων και δίπλα γράφει επανεγγραφή της οικογενείας. Το κυρίως μέρος αποτελείται από δυο άλογα όρθια που ασκωνουν με τα δυο ποδιά τους μια ρόδα και από κάτω είναι τα κτήματα της οικογενείας. Η παράσταση αυτού του οικοσήμου είναι κοινή με τα οικόσημα στρατιωτικών οικογενειών, καθώς απεικονίζονται ζώα που έχουν αμιγώς στρατιωτική χρήση.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΒΑΣΙΛΑ.

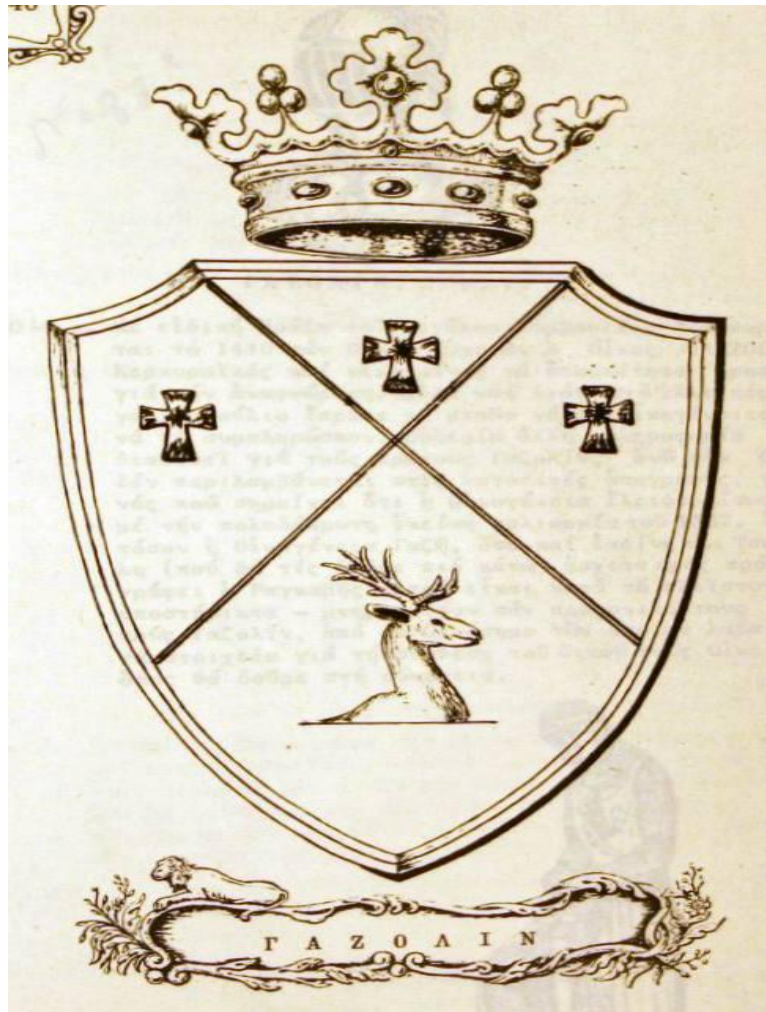
Η οικογένεια Βασιλα έχει καταγωγή από την Πάργα, αλβανικής καταγωγής που προέρχονται από την οικογένεια Καβάσιλα που εγκαταστάθηκαν στην Κέρκυρα, τους Παξούς και στα υπόλοιπα Επτάνησα, αλλάζοντας το επώνυμο ανάλογα με τον τόπο στον οποίο πήγανε. Το οικόσημο: δεν υπάρχει στέμμα επειδή απέκτησαν τίτλο συνταγματικής ευγένειας επί Επτανήσου πολιτείας και το οικόσημο είναι κοινό με αυτόν των Καβάσιλα, με κάποιες διαφοροποιήσεις δηλαδή απουσία στέμματος των κόντηδων, δηλαδή είναι μόνο το χέρι που κρατεί την ράβδο του αξιώματος χωρίς τις πλούσιες διακοσμήσεις, σήμερα η οικογένεια Βασιλα είναι πολυπληθής, αλλά η πλειοψηφία ζει στους Παξούς και στα Διαποντια νησιά.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΑΜΙΤΣΑ.

Η οικογένεια Σταμιτσα γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1478, μαζί με τις άλλες οικογένειες όπως είχαμε αναφέρει επειδή το μεγάλο συμβούλιο ήθελε, να ανανεώσει τις τάξεις του και να εισελθουν μη αριστοκρατικές οικογένειες. Ο κλάδος αυτός κατεστη γρήγορα "εκλιπούσα" αλλά αντικαταστάθηκε από την πολυπληθή και υπάρχουσα μέχρι σήμερα οικογένεια Άνθη. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια αυτή ανήκει στην τάξη των βαρόνων, το κυρίως μέρος είναι εμπλουτισμένο με λουλούδια, που είναι αντιπροσωπευτικό του επωνύμου της οικογενείας.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΓΑΖΟΛΙΝ.

Η οικογένεια Γαζολιν γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1440, με ειδική απόφαση του μεγάλου συμβουλίου που ήθελε να εντάξει νέα μελή στις τάξεις του ένεκα των απωλειών, δυστυχώς δεν υπάρχουν πληροφορίες για τους πρώτους Γαζολιν, πράγμα που μας οδηγεί στην είδηση ότι η οικογένεια σκοτώθηκε κατά την πολιορκία του 1537. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που δηλώνει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρόνων, το κυρίως μέρος περιλαμβάνει 3 σταυρούς που χωρίζονται με καθετές γραμμές που συμβολίζει το σκηνικό του Γολγοθά που αντιπροσωπεύει την θυσία της οικογενείας και στο κάτω μέρος, το κεφάλι από το ελάφι σύμβολο της θυσίας από αρχαιότατων χρόνων.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΟΛΙΝ.

Η οικογένεια Μολιν ήταν βενέτικης καταγωγής που είχαν μύλους στην περιοχή της Κάτω Κορακιανας(από αυτούς προηλθε η ονομασία της περιοχής Κατωμερι) και γραφτήκαν στην βίβλο των ευγενών το 1599. Ο γενάρχης της οικογένειας Σταματελος που οι απόγονοι του παντρεύτηκαν κόρη της ιταλικής οικογένειας Ανεμογιαννη. Η οικογένεια Μολιν κατεστη "εκλιπούσα" λόγω του γνωστού θέματος. Το οἰκόσημο: δεν υπάρχει στέμμα επειδή η οικογένεια απέκτησε τίτλο συνταγματικής ευγενείας επί Επτανήσου πολιτείας και στο κυρίως μέρος που είναι επιχρωματισμένο, απεικονίζεται μια ρόδα που θεωρείται αντιπροσωπευτικό του επωνύμου και του επαγγέλματος της οικογένειας.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΔΑΜΥΛΟΥ.

Η οικογένεια Δαμύλου ήταν το παρακλάδι της οικογένειας Μουλινου. Που είχαν κοινούς απογόνους αλλά από αυτούς προήλθε η γνωστή οικογένεια σε Κέρκυρα και Παξούς Ανεμογιαννη, που αυτό δεν προέκυψε σαν επώνυμο αλλά σαν παρατσούκλι και σαν οικογένεια υπάρχει μέχρι σήμερα αλλά είναι πολυπληθής. Το οικόσημο: δεν υπάρχει στέμμα επειδή απέκτησαν συνταγματικό τίτλο ευγενείας επί Επτανήσου πολιτείας, το κυρίως μέρος του οικοσήμου παριστάνει έναν ολοκληρωμένο ανεμόμυλο, που είναι χαρακτηριστικό της οικογένειας και συνάμα του επαγγέλματος, της όπως έχουμε αναφέρει παραπάνω.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΑΥΡΟΓΕΝΗ.

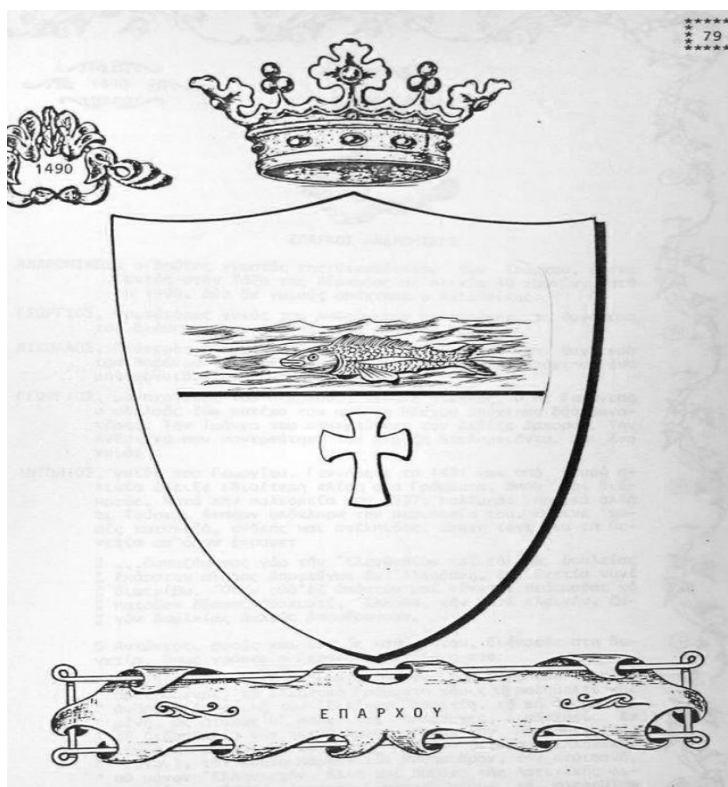
Η οικογένεια Μαυρογενη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1440, κατά τα λεγόμενα του Σπυρίδωνος Θεοτόκη στο έργο του "Ενετοκρατία" αναφέρει ότι οι οικογένειες Καστριση και Σκιαδοπουλου προηλθαν από την οικογένεια Μαυρογενη, δυστυχώς οι πληροφορίες που έχουμε για τους γενάρχες και τυχόν απογόνους είναι ελλείψεις. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που πιστοποιεί ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρόνων και το κυρίως μέρος αποτελείται από το κεφάλι ενός μαύρου άνθρωπου χαρακτηριστικό της οικογενείας και άλλων οικογενειών με το πρόθεμα Μαύρο, στο κάτω μέρος βλέπουμε το κυρίως οικόσημο σε μικρογραφία δηλαδή ένα λιοντάρι όρθιο που στέκεται έτοιμο να επιτεθεί, που ακριβώς πανομοιότυπα οικόσημα έχουμε δει και αλλού.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΒΕΓΙΑ.

Η οικογένεια Βεγία γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1549, ήταν οικογένεια που είχε τους κυρίους κλάδους στους Παξούς και στην Κέρκυρα και είχαν άμεση σχέση με την οικογένεια Βελλιανιτη, επίσης είχαν κοινό επώνυμο. Το οικόσημο: δεν υπάρχει στέμμα γιατί απέκτησαν τίτλο συνταγματικής ευγένειας επί Επτανήσου πολιτείας, το κυρίως μέρος απεικονίζει ένα άλογο με σέλα να βρίσκεται ξαπλωμένο στο έδαφος, χαρακτηριστικό της οικογενείας επειδή στους Παξούς είχε κτήματα και όπως αναφέραμε πιο πάνω οι Βελλιανιτη είχαν αναλάβει διοικητικά αξιώματα στους Παξούς και ένα μέλος τους είχε χρηματίσει υπουργός παιδείας και θρησκευμάτων το 1924.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΕΠΑΡΧΟΥ.

Η οικογένεια Έπαρχου γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1490. Ο γενάρχης της Ανδρόνικος έκανε απογόνους, οι πιο γνωστοί ήταν οι λόγιοι Αντώνιος Έπαρχος που έγραψε τον θρήνο για την άλωση της Ελλάδος και ήταν ο ιδρυτής του Ελληνικού εκπαιδευτηρίου της Βενετίας, έκανε συλλογή χειρόγραφων και ήταν πρεσβευτής της κοινότητας των Κορυφών, το 1552.

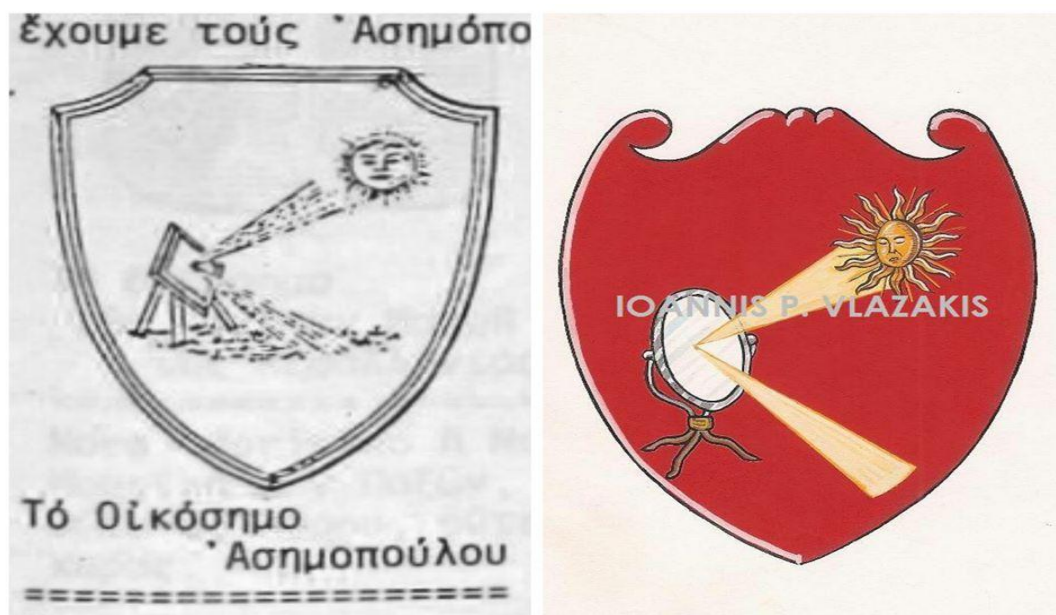
Οι απόγονοι του ήταν λόγιοι, συλλέκτες χειρόγραφων, δικηγόροι και πρεσβευτές και από τις ενέργειες αυτών ορίστηκε ο συνεορτασμός του Πάσχα στην Κέρκυρα, καθολικών και ορθόδοξων. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα που αναφέρει ότι η οικογένεια άνηκε στην τάξη των βαρόνων, το κυρίως μέρος αποτελείται από ένα ψάρι που κολύμπα, που αυτό συμβολίζει την επιθυμία της οικογενείας, για άνοδο στα αξιώματα της αριστοκρατίας. Χωρίζεται με μια οριζόντια γραμμή και από κάτω βρίσκεται ένας σταυρός που όπως αναφέραμε πιο πάνω, είναι σύμβολο θρησκευτικότητας και λογιοσύνης.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΟΝΤΑΡΗ.

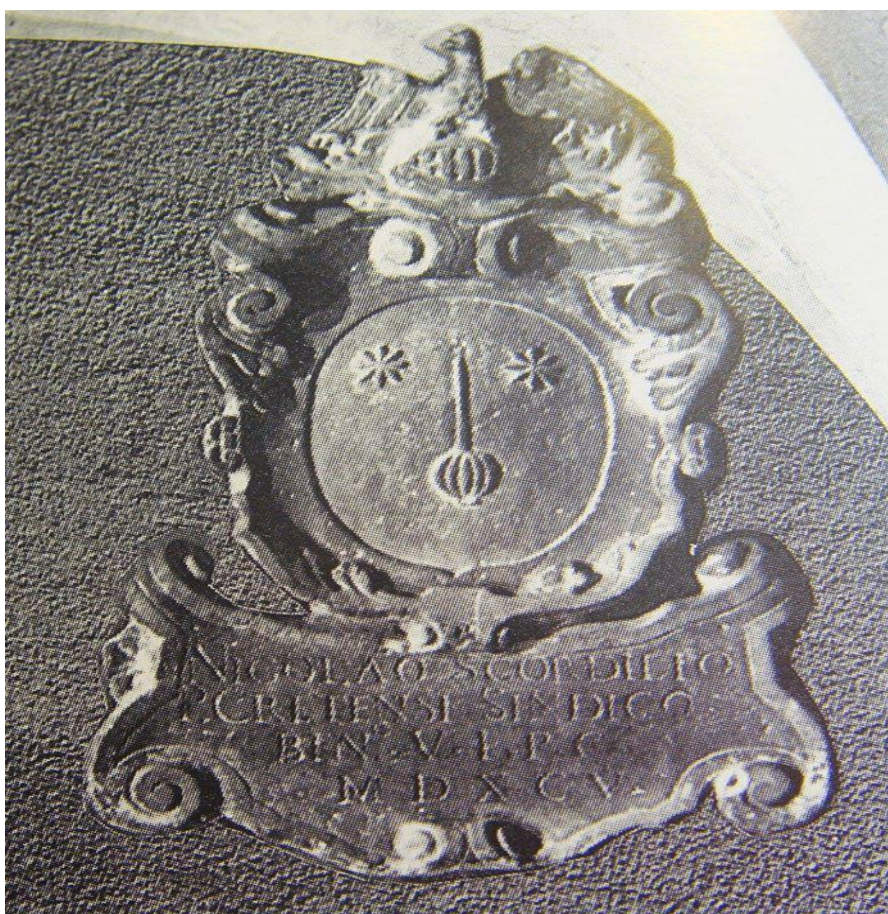
Η οικογένεια Κονταρη ήρθε στην Κέρκυρα στα τέλη του 15^{ου} αι. και γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1561, δυστυχώς δεν έχουμε πληροφορίες για τον γενάρχη και τυχόν απογόνους, κλάδος αυτής της οικογενείας υπάρχει και στους Παξούς. Το Οικόσημο: δεν υπάρχει στέμμα γιατί απέκτησαν τίτλο συνταγματικής ευγένειας επί Επτανήσου πολιτείας, το κυρίως μέρος έχει ένα σιδηρόφρακτο χέρι να κρατεί ένα κοντάρι, χαρακτηριστικό της οικογενείας κυρίως των στρατιωτικών οικογενειών.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΑΣΗΜΟΠΟΥΛΟΥ.

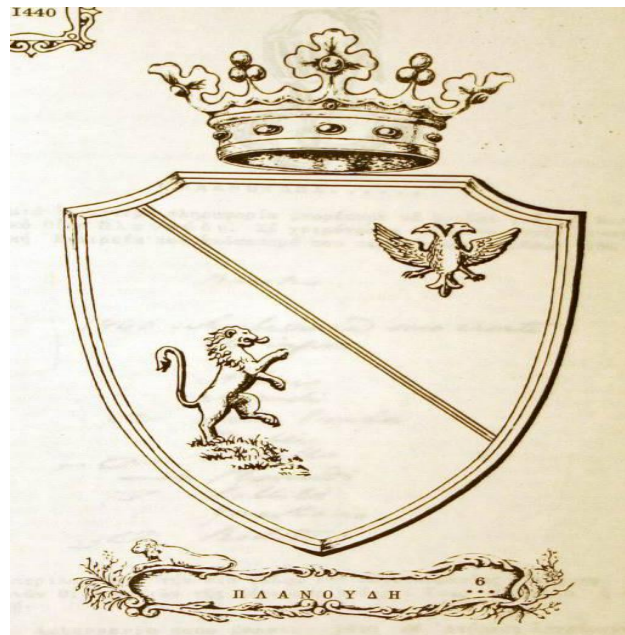
Η οικογένεια Ασημοπουλου γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1545. Ήταν παρακλάδι της οικογενείας Κασιμη, που η καταγωγή ήταν από την Πελ/νήσο και μετέπειτα συγχωνευτήκαν με την οικογένεια Κασιμη, που εγκατασταθήκαν στην Κέρκυρα, τους Παξούς και στα υπόλοιπα Επτάνησα. Το οικόσημο: δεν περιλαμβάνει στέμμα γιατί απέκτησαν τίτλο συνταγματικής ευγένειας επί Επτανήσου πολιτείας. Το κυρίως μέρος του οικοσήμου αποτελείται από τον Ήλιο που είναι κοινό σύμβολο, στην εραλδική και συμβολίζει την λαμπρότητα που ρίχνει τις ακτίνες του, στον καθρέφτη και έπειτα αντανακλούνται, θεωρείται το ωραιότερο "ομιλούν" οικόσημο.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΚΟΡΔΙΛΗ.

Η οικογένεια Σκορδιλη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1692. Ο γενάρχης της Πέτρος Σκορδιλης ήταν στρατιωτικός ιατρός και κατά την διάρκεια του Τουρκοβενετικού πόλεμου, κατέφυγε από την Κρήτη, που είχε την καταγωγή της η οικογένεια στην Κέρκυρα όπου παντρεύτηκε απόγονο αριστοκρατικής Οικογενείας και με τα κτήματα που έλαβε ως προίκα, ανήλθε στις τάξεις του μεγάλου συμβουλίου πάρα τις αντιρρήσεις και τα κωλύματα έγιναν μελή της αριστοκρατίας, ήταν παρακλάδι της οικογενείας Διαλετου. Σήμερα η οικογένεια Σκορδιλη είναι πολυπληθής και κατοικεί στην Κέρκυρα. Το οικόσημο: προέρχεται από το εξοχικό της οικογενείας στην περιοχή της Περιθειας, στην βόρεια Κέρκυρα και αποτελείται από την περικεφαλαία που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια αυτή άνηκε στην τάξη των ιπποτών και το κυρίως μέρος απεικονίζει ένα ολόκληρο σκόρδο που βρίσκεται μέσα στην γη, χωρίζεται από 3 αστερία και στο πάνω μέρος αναφύεται η ριζά του, αυτό το οικόσημο κατά την άποψη μου, θεωρείται το ομορφότερο “ομιλων” οικόσημο και μας δείχνει με λίγα λόγια το αντιπροσωπευτικό επώνυμο της οικογενείας.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΠΛΑΝΟΥΔΗ.

Η οικογένεια Πλανούδη γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1440, μαζί με άλλες αριστοκρατικές Οικογένειες, δυστυχώς δεν μπορέσαμε να βρούμε επαρκείς πληροφορίες για αυτήν την οικογένεια αλλά μόνο στην απογραφή που είχε κάνει το μεγάλο συμβούλιο για την αρχαιότητα των οικογενειών, η καταγωγή της οικογενείας δεν είναι κερκυραϊκή, αλλά βυζαντινή που είχαν καταφύγει στην Κέρκυρα μετά την άλωση της Κων/λης, αλλά οι απόψεις δίδονται μεταξύ των ιστορικών. Το οικόσημο: περιλαμβάνει στέμμα που προσδιορίζει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των βαρόνων, το κυρίως μέρος αποτελείται από τον δικέφαλο αετό που είναι χαρακτηριστικός της οικογενειακής προέλευσης και συναντάται σε οικόσημα οικογενειών. Με βυζαντινή καταγωγή, στην συνέχεια τα δυο μέρη χωρίζονται με μια κάθετη γραμμή και στο δεύτερο μισό βλέπουμε ένα λιοντάρι να στέκεται με τα χεριά- ποδιά σε όρθια στάση, η οικογένεια αυτή κατεστη "εκλιπούσα" λόγω του γνωστού θέματος.

ΤΕΟΤΟΧΗ

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΗ.

Η οικογένεια Θεοτόκη είχε καταγωγή από την Κων/πόλη, που ήρθαν στην Κέρκυρα με την άλωση της πόλης το 1453 εν τω μεταξύ είχαν εγκατασταθεί σε Αθήνα και Ναύπλιο, γραφτήκαν στην βίβλο των ευγενών το 1525, επειδή σαν οικογένεια ήταν πολυπληθής και υπάρχει μέχρι σήμερα είχαν χωριστεί σε κλάδους: 1) της Σπηλιάς η' "Καλοκαρδιαρη", 2) Σταθακη η' του Αγίου, 3) Σκλημπουνη, 4) Ζανμαρκο, 5) Νταβιαζζο και τέλος 6) Ανδρουτσελλη. Ο γενάρχης της Γιώργος και οι απόγονοι του πολέμησαν στις πολιορκίες και χρήσθηκαν υπότες του αγίου μάρκου, άλλοι έγιναν σύνδικοι, προνόητες, δικαστές. Ο κύριος κλάδος γενάρχης ήταν ο Ζωρζης, οι απόγονοι του ήταν κυβερνήτες, στρατιωτικοί της Πάργας και επιθεωρητές των νοταρίων, επίσης ήταν ειρηνοδίκες, προβλεπτές για την δημόσια υγεία και κυβερνήτες που καταλήγει "εκλιπών" λόγο του γνωστού θέματος. Ο κλάδος Της Σπηλιάς η' "Καλοκαρδιαρη" που γενάρχης ήταν ο Νικολός Θεοτόκης, που οι απόγονοι όπως ο Σπυρίδων που ήταν κυβερνήτης και ιδιόκτητης γαλέρας, ήταν όλοι στρατιωτικοί και προβλεπτές για την υγεία, Σύνδικοι και πρεσβευτές στην Βενετία, διοικητές του νοσοκομείου και του ορφανοτροφείου, άλλοι ήταν καθηγητές του δίκαιου, επίσης ήταν πρόεδροι της κυβέρνησης. Ο Σπυρίδων-Γεώργιος Θεοτόκης ήταν ειρηνοδίκης, σύνδικος, προβλεπτής και πρεσβευτής ακόμη ανέβηκε στο αξίωμα του πρύτανη επί Επτανήσου πολιτείας, οι τελευταίοι απόγονοι ήταν διευθυντές του αρχείου και δημοτικοί σύμβουλοι με μεγάλη περιούσια. Και αυτός ο κλάδος κατεστη "εκλιπών" λόγο του γνωστού θέματος. Ο κλάδος Θεοτόκη- Σταθακη η' του Αγίου. Ο γενάρχης ο Νικολός Θεοτόκης και οι απόγονοι του, ήταν άνθρωποι των γραμμάτων και ο πιο χαρακτηριστικός ήταν ο Νικηφόρος Θεοτόκης που διδάχτηκε φιλοσοφία και μαθηματικά, που έγινε αρχιεπίσκοπος Αστραχάν της Ρωσίας και θεωρήθηκε ένας από τους πρώτους του νεοελληνικού διαφωτισμού. Ο κλάδος Θεοτόκη- Σταθακη που ο γενάρχης της ήταν ο Ευστάθιος, και οι απόγονοι του ήταν μέλη της συγκλήτου, ιδρυτές της Επτανήσου πολιτείας και διευθυντές του

του πρώτου ελληνικού ορφανοτροφείου. Ο κλάδος των βαρόνων Θεοτόκη, που ο χαρακτηριστικός αντιπρόσωπος ήταν ο Εμμανουήλ Θεοτόκης, που διατέλεσε πρόεδρος της συγκλήτου και τιμήθηκε με τον τίτλο του βαρόνου ήταν προστάτης των γραμμάτων και έγραψε το έργο “Ιστορικά στοιχεία για την Κέρκυρα”, επίσης άλλη αντιπρόσωπος ήταν η λογία και συγγραφέας Ισαβέλλα Αλιμπριντζι- Θεοτόκη, οι υπόλοιποι ήταν λόγιοι συγγραφείς και γραμματείς της συγκλήτου, ο κλάδος αυτός εκλείπει λόγο της έλλειψης απογόνων. Κλάδος Θεοτόκη- Σκλημπουνη. Ο γενάρχης Σπυρίδων και οι απόγονοι του, ήταν στρατηγοί που πολέμησαν στην πολιορκία του 1716 και ο κλάδος αυτός κατεστη “εκλιπών” λόγο του γνωστού θέματος. Κλάδος Θεοτόκη - Ζανμαρκο. Ο γενάρχης της Κων/νος οι απόγονοι του πολέμησαν στην πολιορκία και έγιναν τιμής ένεκεν προνόητες των δρόμων και η οικογένεια αυτή είχε την ίδια κατάληξη λόγο του γνωστού θέματος. Κλάδος Θεοτόκη- Νταβιαζζο. Ο γενάρχης της Οκτάβιος και οι απόγονοι του πολέμησαν στην πολιορκία του 1716, ήταν επίσης στρατιωτικοί και κυβερνήτες στο Βουθρωτό, οι σημαντικότεροι αυτού του κλάδου ήταν οι: Ιωάννης - Βαπτιστής Θεοτόκης που ήταν έφορος της Φιλικής Εταιρείας στην Κέρκυρα, ακόμη ήταν ο πρώτος υπουργός Εσωτερικών της Ελλάδας. Άλλοι ήταν γιατροί επόμενος ήταν ο Γεώργιος Θεοτόκης, βουλευτής, υπουργός και Πρωθυπουργός και αυτός ο κλάδος είχε την ίδια κατάληξη. Βασικός κλάδος ο γενάρχης της Γιαννουλης και οι απόγονοι του που είχαν την ίδια κατάληξη. Κλάδος Θεοτόκη - Ανδρουτσελλη. Ο γενάρχης της Ανδρέας και οι απόγονοι του ήταν στρατιωτικοί και διατέλεσαν προβλεπτές της υγείας, Σύνδικοι και Πρεσβευτές. Ήταν στρατιωτικοί και διατέλεσαν διευθυντές των αρχείων της Κέρκυρας. Επίσης ήταν καθηγητές και υπεύθυνοι για το δημόσιο ταμείο. Κλάδος Θεοτόκη της Σπηλιάς όπου ο σημαντικότερος εκπρόσωπος ήταν: ο Συγγραφέας και εισηγητής του σοσιαλιστικού μυθιστορήματος Κων/νος Θεοτόκης και ο Σπυρίδων Θεοτόκης διευθυντής των αρχείων της Κέρκυρας, ιστορικός που έγραψε μελέτες για την ιστορία των ιόνιων νήσων. Κλάδος Θεοτόκη -Σταθακη ήταν στρατιωτικοί. Κλ. Βαρόνων Θεοτόκη. Ήταν και αυτοί στρατιωτικοί. Κλάδος Θεοτόκη - Σκλημπουνη. Κατεστη “εκλιπών” λόγο ελλείψεως απογόνων. Κλάδος Θεοτόκη- Νταβιαζζο. Οι σημαντικότεροι εκπρόσωποι ήταν οι: Νικόλαος Θεοτόκης υπουργός εθνικής άμυνας και ναυτικών, Ιωάννης Θεοτόκης, Υπηρετής της Βασίλισσας Σοφίας καταδικάστηκε και εκτελέστηκε στην περίφημο “Δική των Εξ” και τέλος η Ζαιρα Θεοτόκη μητέρα του πρώην πρωθυπουργού Γεώργιου Ράλλη. Κλάδος Θεοτόκη- Ανδρουτσελλη, ήταν γιατροί, τραπεζικοί υπάλληλοι και στρατιωτικοί, επίσης η οικογένεια κατεστη εκλιπούσα λόγο του γνωστού θέματος. Η οικογένεια Θεοτόκη υπάρχει μέχρι σήμερα και είναι πολυπληθής. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα αυτό με τις πέρλες που πιστοποιεί ότι η οικογένεια αυτή ανήκει στην τάξη των κόντηδων, στο κυρίως μέρος παριστάνεται ένα λιοντάρι όρθιο να κρατεί σπαθί και να απειλεί τους εχθρούς. Αυτό είναι παράδειγμα “ομιλούντος” οικοσμήμου που έχει κοινά εικονογραφικά μοτίβα και αντιπροσωπεύει τις αρετές τις στρατιωτικής οικογένειας όπως ήταν οι Θεοτόκη.

B U L G A R I

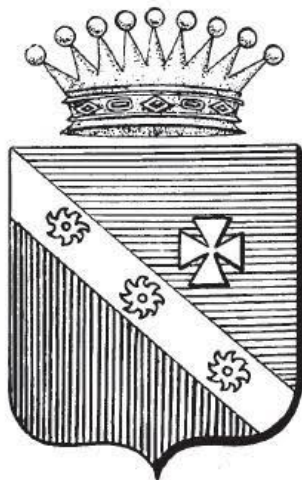
ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗ.

Η οικογένεια Βούλγαρη ήταν Ηπειρωτικής καταγωγής και γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1549, το επώνυμο της οικογένειας έχει σχέση με πριγκιπικό αξίωμα από την βυζαντινή άυλη και η οικογένεια έχει χωριστεί σε 3 κλάδους: 1) της κοντραδας της Υπαπαντής η' κύριος κλάδος. 2) της υψηλής Θεοτόκου η' πόρτα Ρεμουνδα και του αγίου και τέλος ο κλάδος της κοντραδας της Άγιας Αικατερίνης. Η οικογένεια εγκαταστάθηκε στην Κέρκυρα τον 14^ο αι. ο γενάρχης της οικογένειας Ελεάζαρ ήταν πρίγκιπας και οι απόγονοι του, αλλά ο πιο γνωστός ήταν Σταματελος που παντρεύτηκε την Ασημίνα που έχει άμεση σχέση με την ιστορία του Αγίου. Όλοι ανήκαν στο ιερατικό αξίωμα και ήταν πρεσβευτές. Κλάδος της κοντραδας της Υ.Θ. Υπαπαντής. Ο γενάρχης της Σπυρίδων και οι απόγονοι του, ήταν καθηγητές φιλοσοφίας και ιατρικής που είχαν σχέση με τον Άγιο, ήταν αρχίατροι της φρουράς, χαρακτηριστικός αντιπρόσωπος ήταν ο Χριστόδουλος Βούλγαρης που διατέλεσε πρωτόπαπας της Κέρκυρας. Άλλοι χρήστηκαν ιππότες του Αγίου Μάρκου, επίσης ήταν σύνδικοι. Ο Νικόλαος Βούλγαρης ήταν στρατιωτικός και έφορος - ειρηνοδίκης των έξοχων. Ο Πέτρος έγινε ο πρώτος αρχιεπίσκοπος της Κέρκυρας με την επανασύσταση του θεσμού. Ο Μάρκος - Αντώνιος Βούλγαρης έγραψε τον πρώτο βίο του Αγίου και ήταν κυβερνήτης. Ο Σπυρίδων - Βεγίας ήταν συγκλητικός και μέλος της ιόνιου βουλής. Η οικογένεια αυτή κατεστη "εκλιπούσα" λόγο του γνωστού θέματος. Κλάδος της Πόρτα Ρεμουνδα της Υψηλής Θεοτόκου και του Αγίου Ο γενάρχης της Σταματελος και οι απόγονοι του ήταν ιδιοκτήτες γαλέρας, άλλοι ήταν πρωτοπαπάδες και καθηγητές αρχαίων ελληνικών και λογοτεχνίας, ακόμη ήταν καθηγητές δίκαιου και πρόεδροι της συγκλήτου και ο Σπυρίδων - Νικολός Βούλγαρης ήταν βουλευτής της ιόνιου βουλής ακόμη από αυτήν την οικογένεια προήλθε ο ιεράρχης Ευγένιος Βούλγαρης όπου μαζί με τον Νικηφόρο Θεοτόκη εισήγαγαν τον νεοελληνικό διαφωτισμό στην Ελλάδα. Και η οικογένεια αυτή κατεστη "εκλιπών" λόγο του γνωστού θέματος. Κλάδος της

κοντραδας της άγιας Αικατερίνης. Ο γενάρχης της πρωτοπαπάς Αρτέμιος Βούλγαρης. Οι απόγονοι του όπως ο Σπυρίδων, διατέλεσε αρχών των εκκλησιών, άλλοι ήταν διερμηνείς του δίκαιου, και αρχών των

μοναστηριών. Ο Μαρίνος Βούλγαρης ήταν σακελλαριος και καθηγητής, άλλος ο Σπυρίδων που ήταν και αυτός μέγας πρωτοπαπάς, γενικώς όλη η οικογένεια ακλούθησε το ιερατικό αξίωμα. Τελευταίος κλάδος ήταν αυτός της κυρίας οικογένειας. Ο γενάρχης ήταν Λιβιος Βούλγαρης και οι απόγονοι του ήταν γιατροί, ποιητές, στρατηγοί και ο δέκατος κλάδος που ο γενάρχης ήταν ο Χριστόδουλος- Ευγένιος- Κάρλος- Αύγουστος Βούλγαρης και οι απόγονοι τού ήταν στρατιωτικοί και ναύαρχοι, αυτοί οι κλάδοι κατέστησαν "εκλιπόντες" λόγο του γνωστού θέματος. Σήμερα η οικογένεια Βούλγαρη είναι πολυπληθής και παίζει σημαντικό ρόλο στην ζωή της Κέρκυρας και το αρχοντικό της οικογένειας βρίσκεται στο κέντρο της παλαιάς πόλης, ακριβώς δίπλα από τον ναό του Αγίου. Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα αυτό με τις πέρλες που δηλώνει ότι η οικογένεια αυτή ανήκει στην τάξη των κόντηδων, το κυρίως μέρος απεικονίζει ένα λιοντάρι που στέκεται όρθιο με ανασηκωμένα τα χεριά του και τα ποδιά του να πατούν πάνω στην ημισέληνο που είναι η προσωποποίηση της Τουρκιάς, λόγο της συμμετοχής των μελών της οικογένειας στους Βενετοτουρικούς πολέμους και δίπλα του στέκεται ένα αστέρι όπου όλα αυτά είναι κοινά εικονογραφικά μοτίβα και θεωρείται σαν ένα από τα ωραιότερα παραδείγματα "ομιλούντων" οικόσημων.

ΟΙΚΟΣΗΜΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ.

C A P O D I S T R I A

Η οικογένεια Καποδιστρία θεωρείται μια από της αρχαιότερες αριστοκρατικές οικογένειες της Κέρκυρας, που ελκύει την καταγωγή της από την πόλη

Καποντιστρία της Δαλματίας που σήμερα είναι γνωστή ως Κοπερ. Η οικογένεια αυτή γράφτηκε στην βίβλο των ευγενών το 1477 και τον τίτλο του κόμη τον έλαβε από τον Δούκα της Σαβοΐας Κάρολο - Εμμανουήλ το 1689. Εγκατασταθήκαν στην Κέρκυρα το 1373 στην αρχή ήταν γνωστοί με το όνομα Βεττορι. Η οικογένεια αυτή ήταν πολυπληθής και είχε χωριστεί σε 4 έως 6 κλάδους. 1) Της κοντραδας των τειχών. 2) Σουφι η' αγίου Δημήτριου.

3) του Βαλατου. 4) Καψωνικολου. 5) Βιαρου. και 6) Τρωΐλου. Ο γενάρχης της οικογένειας λεγόταν Βιττοριος η' Ιερώνυμος και οι απόγονοι του ήταν μέλη του μεγάλου συμβουλίου και πρεσβευτές στην Βενετία, επίσης ήταν καγκελάριοι της κοινότητας των Κορυφών. Αυτός ήταν ο βασικός κλάδος που κατεστη "εκλιπών" λόγο του γνωστού θέματος. Κλάδος Καποδιστρία- Σουφι. Ο

γενάρχης Αλβιζε και οι απόγονοι του που παντρεύτηκαν κόρη της οικογένειας Γκοτι και κληρονομήσαν την βαρονία Μεμα, επίσης το επώνυμο Σουφι προηλθε κληρονομία από τους Μιδεη. Ο Φραγκίσκος πολέμησε στην πολιορκία του 1716 και τιμήθηκε με το αξίωμα του βαρόνου. Η οικογένεια κατεστη "εκλιπούσα" λόγο του γνωστού θέματος. Κλάδος Κομητών Καποδιστρία η' της κοντραδας των τειχών. Ο γενάρχης της Γερολυμος και οι απόγονοι

του, ήταν δικαστές, δεπουτατοι της πόλεως, άλλοι ήταν αρχίατροι της φρουράς και μέλη της Ακαδημίας. Επίσης ήταν καθηγητές του δικαίου, διετέλεσαν κυβερνήτες και καπετάνιοι. Ο Βιττοριος πολέμησε στην πολιορκία του 1716 και για την γενναιότητα του τιμήθηκε με το αξίωμα του

δεπουτατου της πόλης, ακόμη ήταν στρατιωτικοί, ιερείς. Ακόμη ήταν καγκελάριοι της κοινότητας των κορυφών και σύνδικοι. Οι σημαντικότεροι εκπρόσωποι αυτής της οικογένειας είναι οι: Αντώνιο- Μαρία Καποδιστρία παντρεύτηκε την Αδαμάντινα Γονεμη, έμαθε τα πρώτα του γράμματα και την θεολογία από τον Νικηφόρο Θεοτόκη, έγινε δικηγόρος ήταν μέλος του

μεγάλου συμβουλίου και ήταν κήνσορας, συγκλητικός και πρεσβευτής. Επί Επτανήσου Πολιτείας ήταν μέλος της “ένδοξης επιτροπής” που έφερε το πρώτο σύνταγμα στα Επτάνησα. Άλλοι ήταν στρατιωτικοί. Ο Βιαρος η’ Αυγουστίνος, ήταν δικηγόρος, συγκλητικός, υπουργός και έφορος της Φιλικής Εταιρείας και υπηρέτησε επί Ιωάννη Καποδιστρία και μετά την δολοφονία του αδελφού του εγκαταστάθηκε στο εξοχικό της οικογένειας στην Κουκουριτσα, εκεί που βρίσκεται το ομώνυμο μουσείο. Ο Ιωάννης Καποδίστριας ήταν ο πρώτος κυβερνήτης της Ελεύθερης Ελλάδος που θεωρείται από τους ιστορικούς ως “άγιος της πολιτικής” σπούδασε γιατρός και ήταν αρχίατρος στο Οθωμανικό νοσοκομείο, διατέλεσε γραμματέας του επτανησιακού κράτους και αργότερα έγινε υπουργός εξωτερικών της Τσαρικής Ρωσίας, αλλά από αυτήν την θέση βοηθούσε όσο μπορούσε την ελληνική επανάσταση. Το 1827 επιλέχθηκε για κυβερνήτης της ελεύθερης Ελλάδας και δολοφονήθηκε το 1831 στο Ναύπλιο. Ο άλλος αδελφός του ήταν ο Ιωάννης- Μαρία- Αυγουστίνος ήταν γραμματέας και πρεσβευτής, ήταν έφορος της Φιλικής Εταιρείας και είχε τις ίδιες ιδέες με τον αδελφό του διορίστηκε αρχηγός του στρατού και με την δολοφονία του Ιωάννη ανέλαβε αυτός κυβερνήτης. Άλλοι ήταν γιατροί επίσης ήταν άνθρωποι των γραμμάτων και μέλη της ελληνικής βουλής. Αυτή η οικογένεια κατεστη “εκλιπούσα” λόγο του γνωστού θέματος. Ο κύριος κλάδος γρήγορα κατεστη εκλιπών λόγω ελλείψεως αρρενογονίας. Κλάδος της οικογένειας που μένει κοντά στο Βαίλατο. Ο γενάρχης της Νικολός και οι απόγονοι του ήταν δικηγόροι αλλά γρήγορα εξέλειπε ο οίκος, ο κλάδος των κομητών, ήταν μέλη του ελληνικού κοινοβουλίου, γιατροί, στρατιωτικοί, ειρηνodίκες. Η οικογένεια Καποδιστρία υπάρχει μέχρι σήμερα και είναι πολυπληθής που είναι άτομα που έχουν συνεισφέρει στην πολιτική ζωή της νεότερης ιστορίας της Κέρκυρας (Η πρώτη κερκυραία γυναίκα δήμαρχος η Μαρία Δεσσυλα) και στον πολιτισμό (η ηθοποιός Ναταλία Καποδιστρία). Το οικόσημο: αποτελείται από το στέμμα αυτό με τις πέρλες που τεκμηριώνει ότι η οικογένεια ανήκει στην τάξη των κόντηδων, το κυρίως μέρος είναι επιχρωματισμένο με καθετές γραμμές και παριστάνεται ο σταυρός των ιπποτών της Μάλτας, αυτό σχετίζεται με το γεγονός ότι ο Αντώνιο-Μαρία Καποδίστριας είχε τιμηθεί με το παράσημο αυτό από τον αυτοκράτορα της Ρωσίας Παύλο Α’ ο οποίος ήταν εκείνη την περίοδο μεγάλος μαγιστρος του τάγματος στην συνέχεια χωρίζεται με καθετή γραμμή 3 ήλιοι που είναι αντιπροσωπευτικό σήμα κατατεθέν της πόλης καταγωγής της οικογένειας, που όπως έχουμε αναφέρει είναι κοινό εικονογραφικό μοντέλο στην εραλδική. Το οικόσημο αυτό των Καποδιστρία, θεωρείται σαν ένα από τα πιο όμορφα διακοσμημένα “ομιλούντα” οικόσημα.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ.

Αφού ολοκληρώσαμε την περιγραφή των οικόσημων αναλύοντας τα από εραλδικής και αρχειονομικής οπτικής γωνιάς, επιπλέον εμπλουτιστήκαν με ιστορικές γνώσεις δεδομένες αλλά και άγνωστες πτυχές των οικογενειών είδαμε την δημογραφική τύχη των οικογενειών, όσες από αυτές κατέστησαν εκλιπούσες λόγω του γνωστού θέματος που ήταν υπέρ του δέοντος σημαντικό και επίσης ήταν σε μεγάλη υπόληψη οι άρρενες απόγονοι για την διαιώνιση του γένους ακόμη και για τα ζητήματα διαδοχής του αξιώματος αλλά και του φέουδου. Εκτός από την φυσική παρουσία στα αρχεία γίνεται μεγάλη προσπάθεια από απλούς συλλέκτες ατομικά ή σε οργανώσεις να βρίσκουν στα αρχεία τους τεκμήρια και με την σωτηρία διαδικασία της ψηφιοποίησης να τα ανεβάζουν στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, τα ψηφιοποιημένα τεκμήρια και επίσης τα ανεβάζουν σε ιστοσελίδες που έχουν σχέση με την ιστορία ενός τόπου (εδώ στην Κέρκυρα υπάρχουν ομάδες στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης που ανεβάζουν παλιές φωτογραφίες, πινάκες και σκαναρισμένα τεκμήρια και σε συνδυασμό με ιστορικού τύπου ιστοσελίδες), μέσω αυτών γίνεται η αλληλεπίδραση με το εύρη κοινό που χρησιμοποιεί το μέσο και θαυμάζει από εκεί τα τεκμήρια χωρίς να αναγκάζεται να πηγαίνει στον φυσικό χώρο όπως είναι τα μουσεία, αρχεία και οι βιβλιοθήκες αυτό είναι το θετικό κομμάτι της υπόθεσης. Το αρνητικό κομμάτι είναι ότι ο Έλληνας δεν είναι ιδιαίτερα εξοικειωμένος με τους 3 τομείς που είναι το αντικείμενο της επιστήμης μας και αμφιβάλλω για την έλλειψη μουσειακής παιδείας αλλά για αυτό ευθύνονται και οι 3 τομείς, αλλά το νομοθετικό πλαίσιο δεν είναι τόσο διευρυμένο και ανοιχτό όπως στην Ευρώπη και στον υπόλοιπο κόσμο όπου επικρατεί διαφορετική φιλοσοφία, και με αυτούς τους θεσμούς είναι ευρύτατα συνδεδεμένοι και αλληλεπιδρούν με ποικίλους τρόπους, ακόμα θα έπρεπε τα αρχεία να είχαν ανοιχτές της συλλογές τους στο κοινωνικό σύνολο και να μην υπήρχε τόση πολύ γραφειοκρατία.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Σαν επίλογο αυτής της εργασίας θα ήθελα να εκφράσω την δυσαρέσκεια μου και την θλίψη μου για την άγνοια της τοπικής μας ιστορίας, παράδοσης και των εθίμων από τις νεότερες γενιές του τόπου μας, αλλά υπάρχει ελπίδα με τις διαλέξεις που γίνονται σε γνωστούς χώρους από τους γνωστούς τοπικούς ιστοριοδίφες - ερευνητές που τις παρακολουθεί σημαντικός αριθμός ανθρώπων και εκπλήσσομαι ευχαρίστα όταν βγαίνουν νέα βιβλία που έχουν σχέση με ιστορικό - τοπικό θέμα και μέσω της ανάγνωσής τους, μαθαίνουμε νέα πράγματα και δεδομένα που μας ήταν άγνωστα για αρκετό χρόνο και θα ήθελα να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου για τα αρχεία που είναι αληθινός θησαυρός πολιτισμικής κληρονομιάς και διάμεσου της μελέτης που γίνεται συστηματικά μαθαίνουμε όντως νέα και ενδιαφέροντα πράγματα, αυτό το ταξίδι στον χώρο της εραλδικής, αρχειονομίας και τοπικής ιστορίας μου έμαθε πολλά πράγματα για τα οποία δεν γνώριζα την ύπαρξή τους, ελπίζω μέσω αυτού του παρόντος πονήματος να δώσω με την σειρά μου το έναυσμα για περαιτέρω μελέτη.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Οι φωτογραφίες των οικόσημων των αριστοκρατικών οικογενειών της Κέρκυρας, προέρχονται από το άλμπουμ "οικόσημα του Λίμπρο ντ' ορό της Κέρκυρας" που ανεβάζει η Εραλδική εταιρεία της Ελλάδος στην σελίδα της στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Οι φωτογραφίες των ιστορικών προσώπων που έχουν σχέση με την Κέρκυρα, ακόμη και χάρτες της Κέρκυρας, προέρχονται από την συλλογή του γνωστού κερκυραίου συλλέκτη-ιστοριοδίφη Θεοδώρου Μεταλληνου.

Σπ. Κατσαρού: Το Λίμπρο ντ' Ορό της Κέρκυρας 3τ. εκδ. Κορυφω Κέρκυρα 1981.

Eugene Rizo Rangabe.: Livre d'or de la noblesse Ionienne. Athenes. Maison d' Editions "Eleftheroudakis", 1925- 1927.

N.G. Wilson: Οι λόγιοι στο Βυζάντιο. εκδ. Καρδαμίτσα Αθηνά 1991.

Μαριάννα Κολυβα: Εγχειρίδιο Αρχειονομίας Θεωρητικές προσεγγίσεις. Οργάνωση και σκοποί. Σύγχρονες προκλήσεις. Εκδ. Πατάκη Αθηνά 2011.

Η Διαχείριση των Αρχείων. Ε.Α.Ε εκδ. Τυποθητω Αθηνά 2000.

Σπύρος Ν. Ασωνιτης: Η Κέρκυρα και τα ηπειρώτικα παράλια στα τέλη του Μεσαίωνα (1386-1462). εκδ. USP Θες/νικη 2009.

Γιάννη Τσανταριδη: Η ιστορία της Κέρκυρας μέσα από τους δρόμους και τα καντούνια της. εκδ. ελληνεκδοτική Αθηνά 1992.

Αντωνίου Ι. Αγίου: Τα Κερκυραϊκά. Αυτοεκδ. Κέρκυρα 2005.

Αντωνίου Ι. Αγίου: Οδοιπορικό στην Πάλαια Κέρκυρα. Αυτοεκδ. Κέρκυρα 2004.

Σπ. Κατσαρού: Σύντομη Ιστορία της Κέρκυρας. Κέρκυρα 1992.

Δημ. Καπαδοχου: Αφιέρωμα στην ιστορία της Κέρκυρας Ο.Κ.Ε.Σ.Α Αθηνά 2002.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Οι φωτογραφίες των οικόσημων των αριστοκρατικών οικογενειών της Κέρκυρας, προέρχονται από το άλμπουμ "οικόσημα του Λίμπρο ντ' ορό της Κέρκυρας" που ανεβάζει η Εραλδική εταιρεία της Ελλάδος στην σελίδα της στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Οι φωτογραφίες των ιστορικών προσώπων που έχουν σχέση με την Κέρκυρα, ακόμη και χάρτες της Κέρκυρας, προέρχονται από την συλλογή του γνωστού κερκυραίου συλλέκτη- ιστοριοδίφη Θεοδώρου Μεταλληνου.

Αντωνίου Ι. Αγίου: Τα Κερκυραϊκά. Αυτοεκδ. Κέρκυρα 2005.

Αντωνίου Ι. Αγίου: Οδοιπορικό στην Πάλαια Κέρκυρα. Αυτοεκδ. Κέρκυρα 2004.

Σπύρος Ν. Ασωνιτης: Η Κέρκυρα και τα ηπειρώτικα παράλια στα τέλη του Μεσαίωνα (1386-1462). εκδ. USP Θεσ/νικη 2009.

Η Διαχείριση των Αρχείων. Ε.Α.Ε εκδ. Τυποθητω Αθηνά 2000.

Μαριάννα Κολυβα: Εγχειρίδιο Αρχειονομίας Θεωρητικές προσεγγίσεις. Οργάνωση και σκοποί. Σύγχρονες προκλήσεις. Εκδ. Πατάκη Αθηνά 2011.

Σπ. Κατσαρού: Το Λίμπρο ντ' Ορό της Κέρκυρας 3τ. εκδ. Κορυφω Κέρκυρα 1981.

Σπ. Κατσαρού: Σύντομη Ιστορία της Κέρκυρας. Κέρκυρα 1992.

Δημ. Καπαδοχου: Αφιέρωμα στην ιστορία της Κέρκυρας Ο.Κ.Ε.Σ.Α Αθηνά 2002.

Eugene Rizo Rangabe.: Livre d'or de la noblesse Ionienne. Athenes. Maison d' Editions "Eleftheroudakis", 1925- 1927.

N.G. Wilson: Οι λόγιοι στο Βυζάντιο. εκδ. Καρδαμίτσα Αθηνά 1991.

Γιάννη Τσανταριδη: Η ιστορία της Κέρκυρας μέσα από τους δρόμους και τα καντούνια της. εκδ. Ελληνεκδοτική Αθηνά 1992.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ.

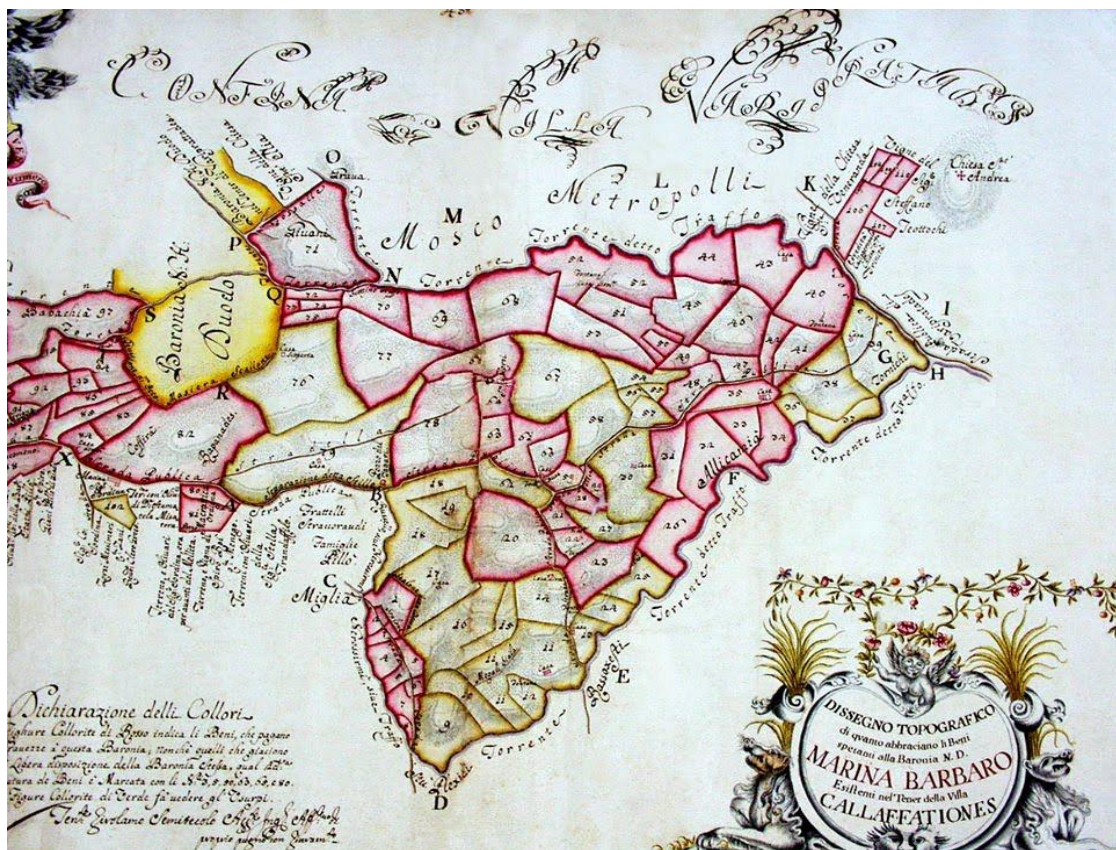
ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ Α΄ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ. ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ Ο ΑΣΤΕΡΑΣ Α΄ ΤΑΞΗΣ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΛΑΔΗΜΗΡΟΥ, ΠΟΥ ΤΟΝ ΤΙΜΗΣΕ Η ΤΣΑΡΙΚΗ ΡΩΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΟΥ ΠΑΡΕΙΧΕ ΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ. (προέρχεται από την συλλογή πινάκων σχετικά με τις προσωπικότητες που έχουν άμεση σχέση με την Κέρκυρα).

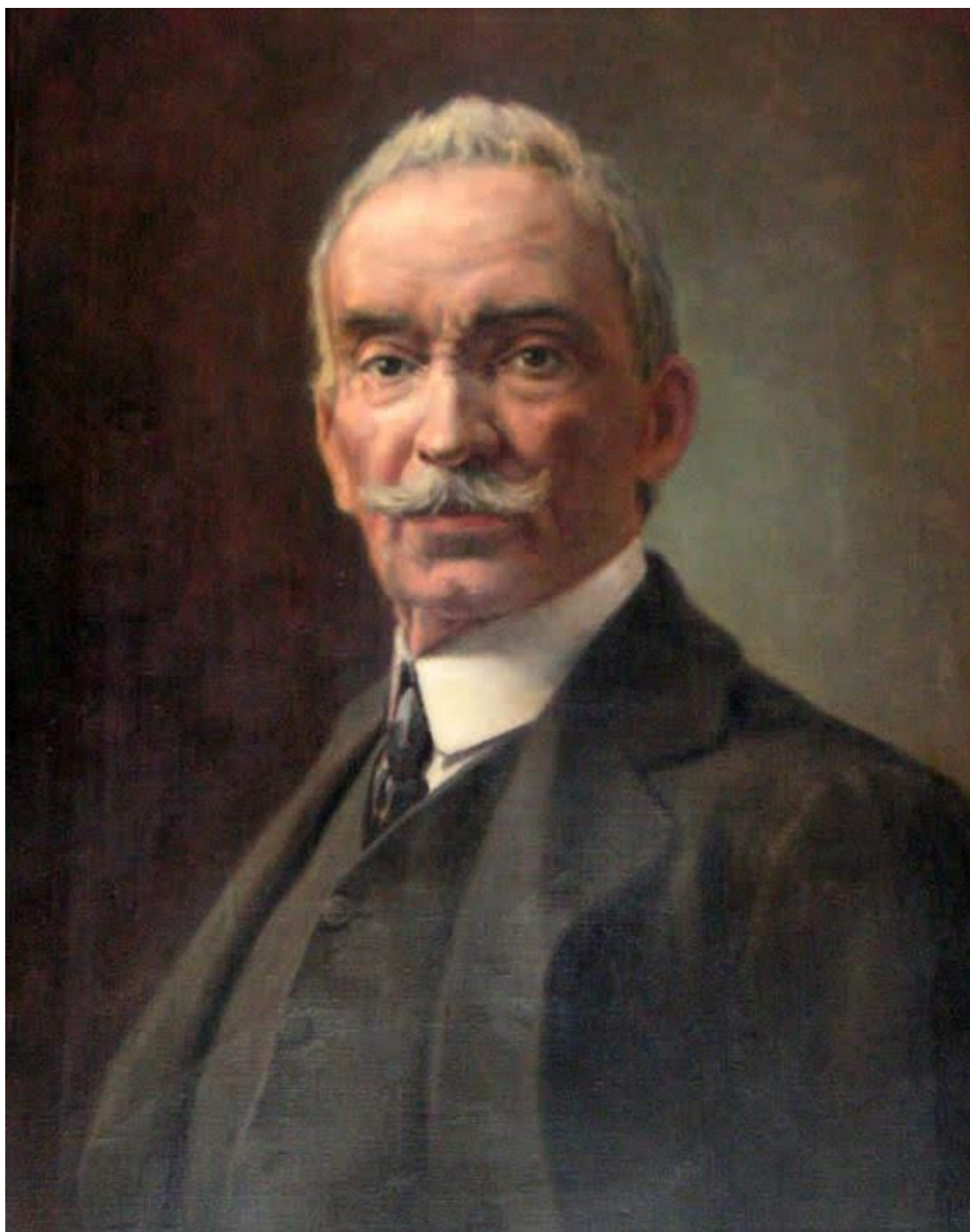
ΧΑΛΚΙΝΗ ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΙΠΠΟΤΗ ΠΑΥΛΟΥ ΠΡΟΣΑΛΕΝΤΗ ΓΝΩΣΤΟΥ
ΓΛΥΠΤΗ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΕΘΥΝΤΗ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ.
ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΣΗΜΟ ΤΗΣ ΛΕΓΕΩΝΑΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ, ΠΟΥ ΤΟΝ ΤΙΜΗΣΕ
ΜΕ ΑΥΤΟ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΒΟΝΑΠΑΡΤΗΣ. (προέρχεται από την
ιδία συλλογή πινάκων όπως έχει αναφερθεί παραπάνω).

ΑΠΛΗ ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΜΙΑΣ ΚΟΜΜΗΣΑΣ ΑΠΟ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ (προέρχεται από την ίδια συλλογή πινάκων).

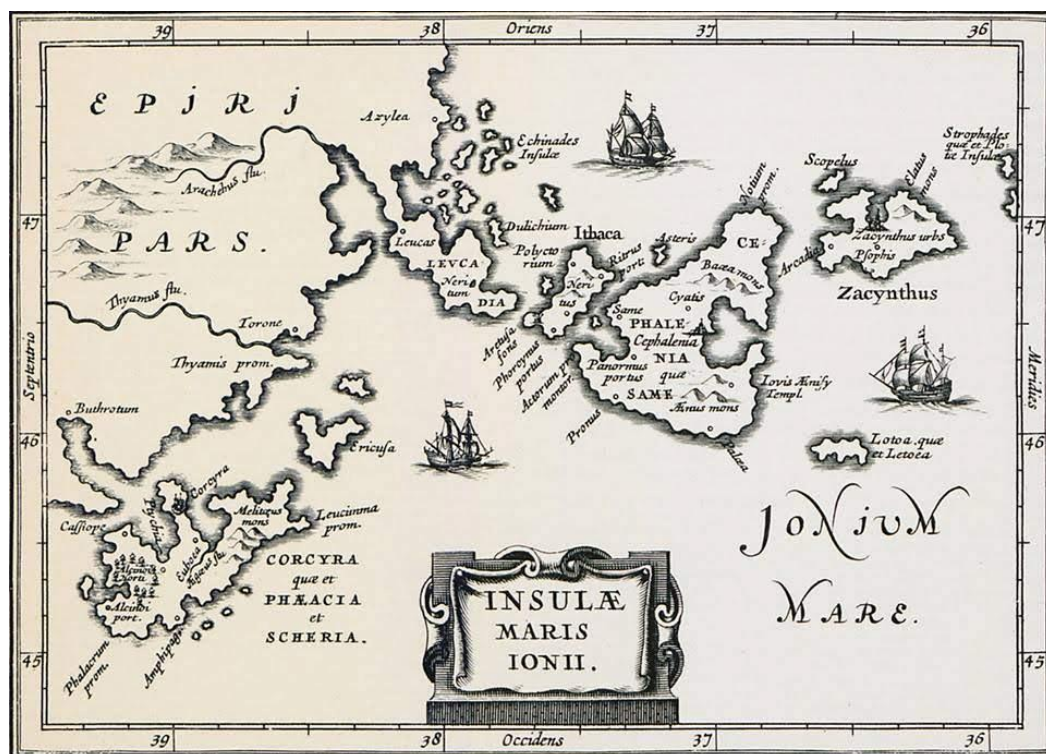
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΗΝ ΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ ΒΑΡΩΝΙΑΣ ΜΠΑΡΜΠΑΡΟ, ΠΟΥ ΣΗΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΛΑΦΑΤΙΩΝΕΣ ΣΤΗΝ ΜΕΣΗ ΚΕΡΚΥΡΑ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΜΑΣ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ ΚΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΤΑ ΚΑΛΛΙΕΡΓΟΥΣΑΝ ΟΙ ΦΤΩΧΟΙ ΧΩΡΙΚΟΙ. (προέρχεται από την συλλογή χαρτών που έχουν σχέση με την Κέρκυρα στο πέρασμα του χρόνου).

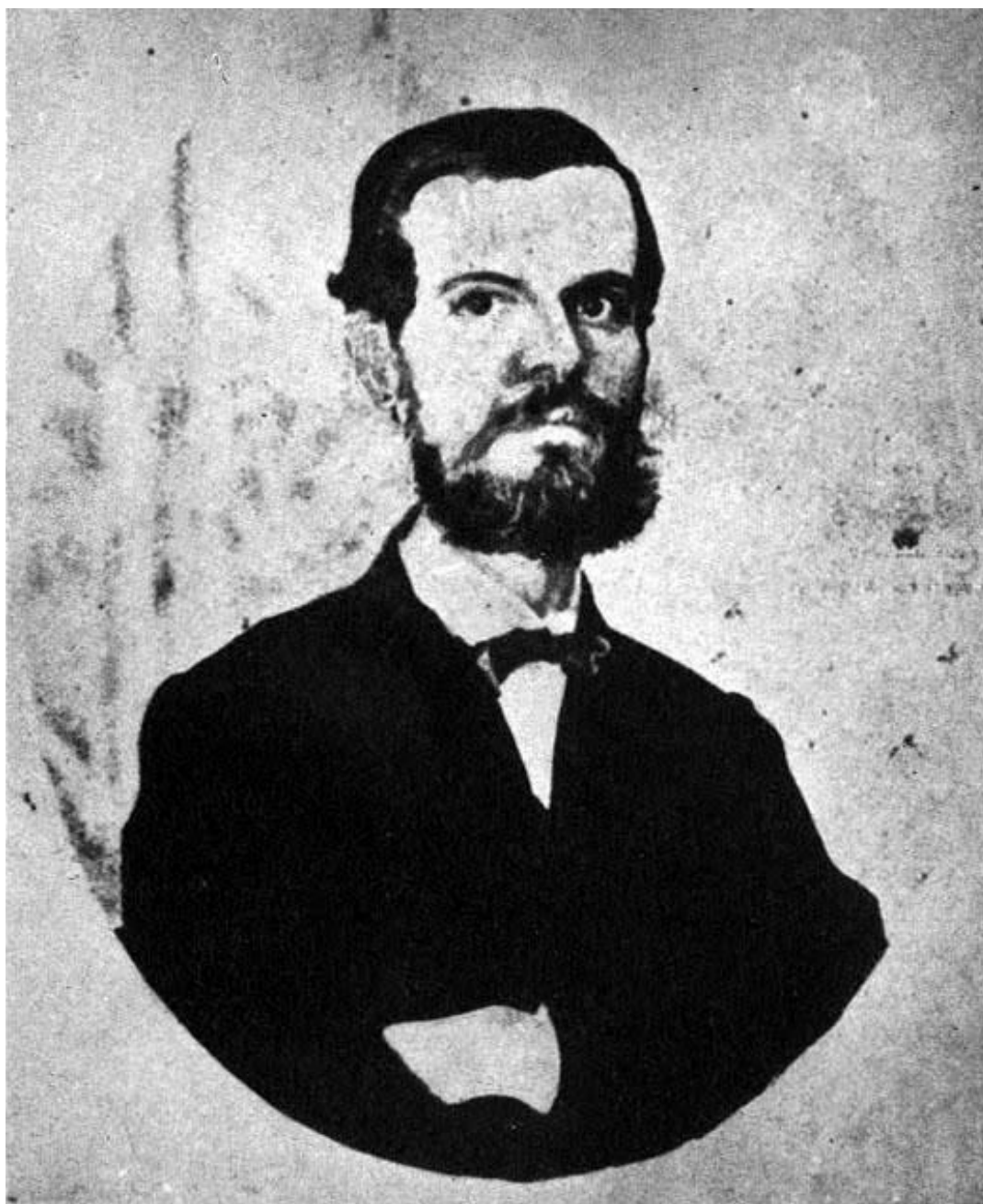
ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΙΟΥ ΕΡΕΥΝΗΤΗ ΚΑΙ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ ΠΟΥ ΗΤΑΝ Ο ΥΠΕΘΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ
ΠΑΝΙΟΝΙΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ. (προέρχεται από την συλλογή των
πινάκων όπως έχουμε αναφέρει παραπάνω).

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΗΝ ΒΕΝΕΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΠΛΑ ΣΕ ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΙΕΣ, ΤΙΣ ΣΥΝΟΙΚΙΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝΤΑΝ. (προέρχεται από την συλλογή με τους χάρτες όπως ανέφερα παραπάνω).

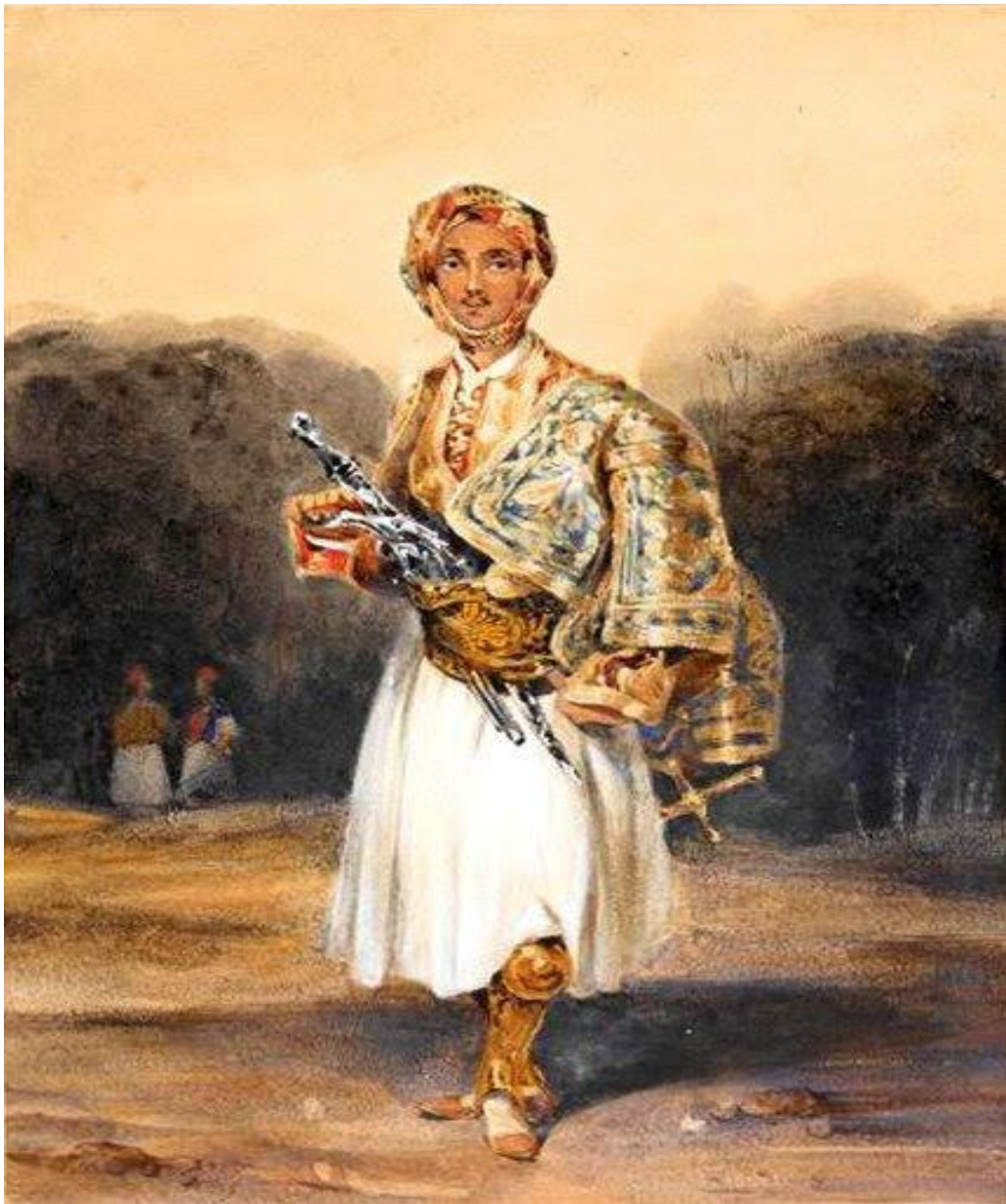
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΩΝ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΡΟΥΣ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΑΚΤΩΝ. (προέρχεται από την συλλογή με τους γεωγραφικούς χάρτες όπως ανέφερα παραπάνω).

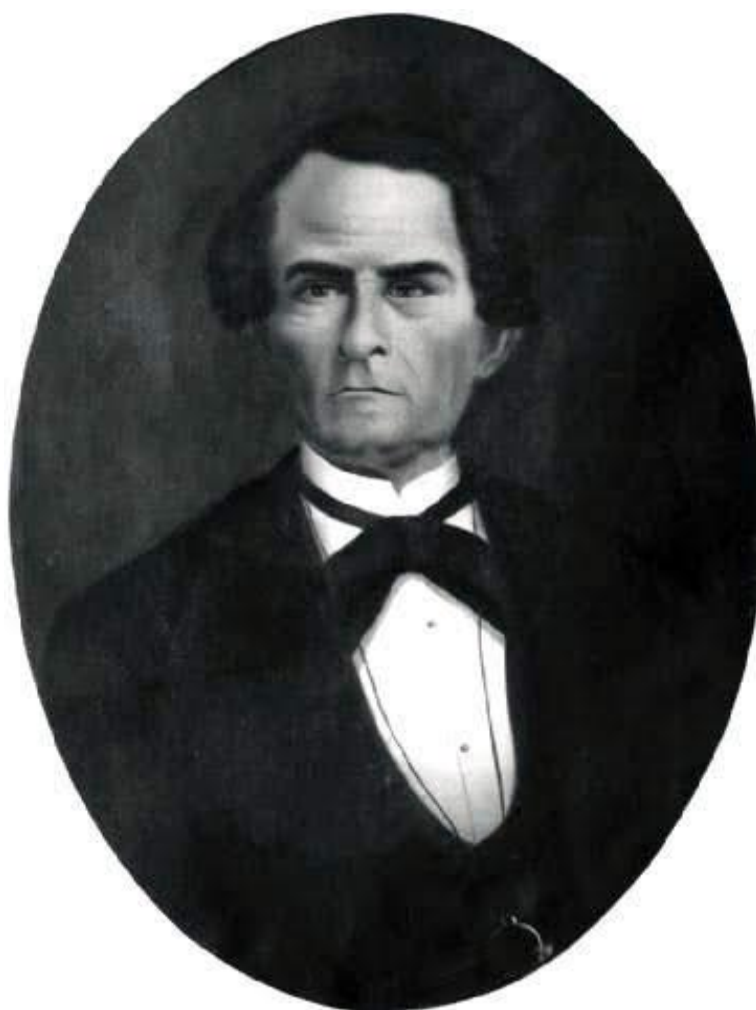
ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΙΩΑΝΝΙΔΗ- ΚΑΛΒΟΥ ΓΝΩΣΤΟΥ ΠΟΙΗΤΗ ΚΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΣΤΗΝ ΙΟΝΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑ. (προέρχεται από την συλλογή με τις προσωπογραφίες όπως ανέφερα παραπάνω).

ΧΑΛΚΙΝΗ ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΚΟΜΗΣΣΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ. (προέρχεται από την συλλογή με τις προσωπογραφίες όπως ανέφερα παραπάνω).

ΕΝΧΡΩΜΗ ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑΝΟΥ ΠΟΥ ΠΑΡΙΣΤΑΝΕΤΑΙ ΩΣ ΤΣΟΛΙΑΣ. (προέρχεται από την συλλογή με τους πινάκες όπως ανέφερα παραπάνω).

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΠΑΔΟΒΑ ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΤΗΣ ΙΟΝΙΟΥ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ
ΠΡΩΤΕΡΓΑΤΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ. (προέρχεται από την συλλογή πινάκων με τις
προσωπογραφίες όπως έχει αναφερθεί παραπάνω).

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΝΑΣ - ΝΙΝΑΣ ΠΑΛΑΤΙΑΝΟΥ ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΣΟΥΦΗ,
ΜΕΤΕΠΕΙΤΑ ΣΥΖΗΓΟΥ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΑΡΜΟΣΤΗ ΑΝΤΑΜ ΠΟΥ ΕΦΤΙΑΞΕ ΤΟ
ΘΕΡΙΝΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟ ΜΟΝ-ΡΕΠΟ. (προέρχεται όπιο την συλλογή των πινάκων
όπως έχει αναφερθεί παραπάνω).

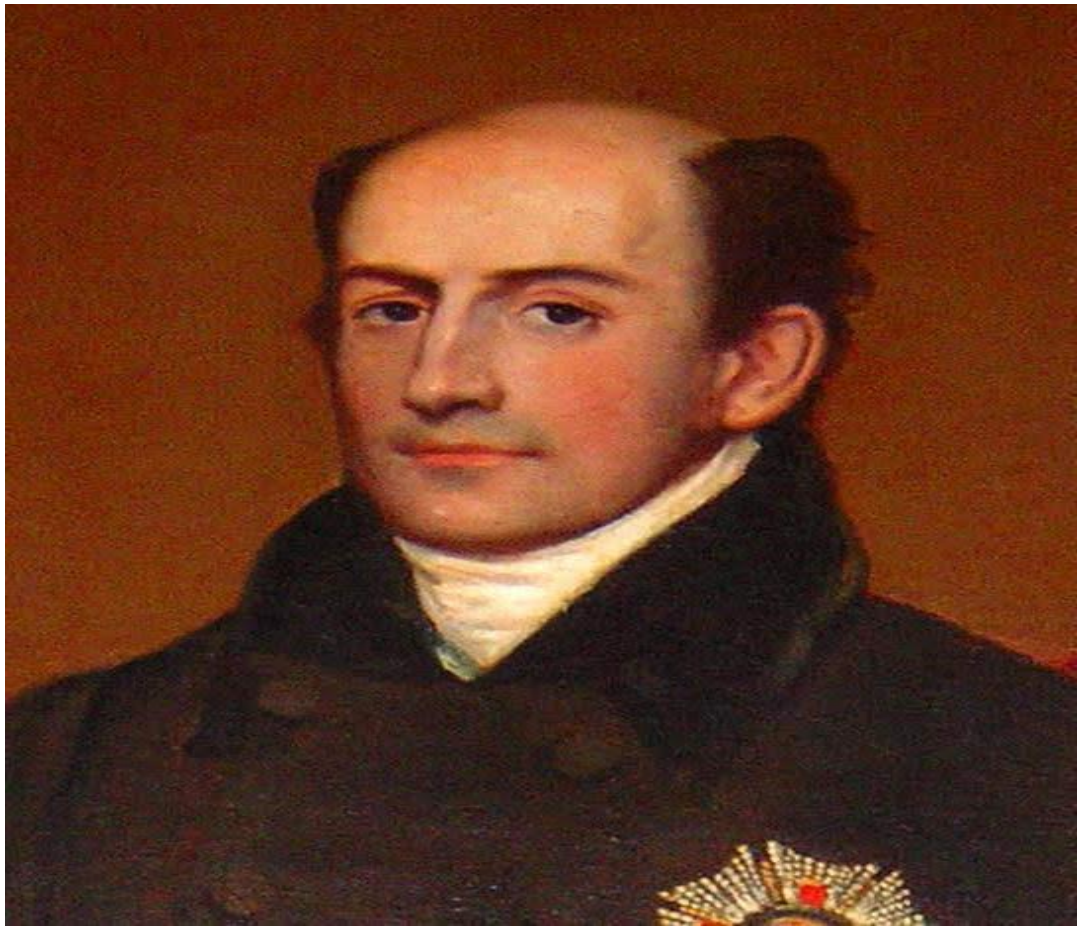
ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΟΡΟΥ ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΠΡΟΝΟΗΤΗΣ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ
ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΚΑΣΤΕΛΛΑΝΟΙ ΜΕΣΗΣ. (προέρχεται από την συλλογή των πινάκων
όπως έχω αναφέρει παραπάνω).

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΘΕΟΤΟΚΗ ΠΟΥ ΕΙΣΗΓΑΓΕ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. (προέρχεται από την συλλογή πινάκων όπως έχω αναφέρει παραπάνω).

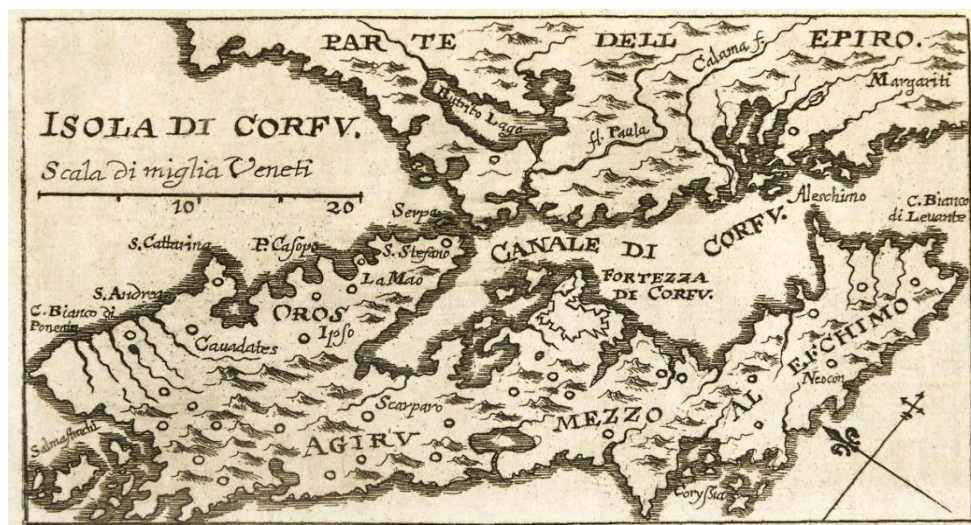
ΠΡΟΣΟΠΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΑΛΜΠΑΝΑ- ΜΗΝΙΑΤΗ ΓΝΩΣΤΗ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΗ
ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΘΕΤΗ ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΑΣ- ΝΙΝΑΣ
ΠΑΛΑΤΙΑΝΟΥ. (προέρχεται από την συλλογή των πινάκων όπως έχω αναφέρει
παραπάνω).

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΘΕΟΤΟΚΗ ΠΡΥΤΑΝΗΣ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΑΙ
ΒΑΡΟΝΟΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ Ο ΜΕΓΑΛΟΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ
ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΛΕΓΕΩΝΑΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ. (προέρχεται από την συλλογή πινάκων
όπως έχω αναφέρει παραπάνω).

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΘΕΟΤΟΚΗ, ΝΟΕΛΛΗΝΑ ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΗ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΤΟΥ ΑΣΤΡΑΧΑΝ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ, ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΡΩΣΙΚΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ ΤΙΜΗΣ. (προέρχεται από την συλλογή των πινάκων όπως έχω αναφέρει παραπάνω).

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΟΠΟΥ ΠΑΡΙΣΤΑΝΕΤΑΙ Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΚΑΙ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΑΚΤΗΣ, ΕΠΙΣΗΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΔΙΑΚΡΙΝΟΥΜΕ ΤΙΣ ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΧΩΡΙΣΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ.(προέρχεται από την συλλογή με τους χάρτες όπως έχω αναφέρει παραπάνω).

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΝΤΕ ΘΕΟΤΟΚΗ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ, ΑΔΕΡΦΗ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΘΕΟΤΟΚΗ ΚΑΙ ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΕΘΕΛΟΝΤΡΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΑ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ. (προέρχεται από την συλλογή πινάκων όπως έχω αναφέρει παραπάνω).

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΙΣΑΒΕΛΛΑΣ ΘΕΟΤΟΚΗ - ΑΛΙΜΠΡΙΝΤΖΙ, ΓΝΩΣΤΗΣ ΛΟΓΙΑΣ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΕΚΕΙΝΗΣ. (προέρχεται από την συλλογή πινάκων
όπως έχω αναφέρει παραπάνω).

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ- ΜΑΡΙΑ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ, ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΒΙΑΡΟΥ, ΟΠΟΥ ΚΡΑΤΑΕΙ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΣΤΗΚΕ ΣΤΑ ΕΠΤΑΝΗΣΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΜΑ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΔΑΦΟΣ. (προέρχεται από την συλλογή των πινάκων όπως έχω αναφέρει παραπάνω).

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΝΟΕΛΛΗΝΑ ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΗ ΚΑΙ ΙΕΡΩΜΕΝΟΥ ΕΥΓΕΝΙΟΥ
ΒΟΥΛΓΑΡΗ. (προέρχεται από την συλλογή των πινάκων όπως ανέφερα
παραπάνω).

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΝΑΣ ΓΟΝΕΜΗ, ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ
ΣΥΖΗΓΟΣ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ - ΜΑΡΙΑ ΚΑΙ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ 7
ΠΑΙΔΙΩΝ. (προέρχεται από την συλλογή πινάκων όπως έχω αναφέρει
παραπάνω).

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ.

- ¹) Για τον εμπλουτισμό των λεγομένων μου, χρησιμοποίησα κατόπιν ποιητικής άδειας λέξεις από το ποίημα του Κ.Π. Καβάφη "Η Ιθάκη"
- ²) Τζιοστρες ή' κονταρομαχίες όπως αναφέρει η ομότιμη καθηγήτρια Άλίκη Νικηφόρου στο έργο της: "τελετές και εορτές στην βενετοκρατούμενη Κέρκυρα" χωρίζει τις κονταρομαχίες σε δυο κατηγορίες : 1) αυτή που έπρεπε να περάσει το κοντάρι μέσα από το δαχτυλίδι και η 2) αυτό που έπρεπε να ρίξει με το κοντάρι ένα ομοίωμα Σαρακηνου. Κατά την εξεταζόμενη περίοδο οι κονταρομαχίες γινόνταν στην περιοχή του πλατιου καντουνιού και κατέληγαν στην πλατειά, επίκεντρο αυτών των εκδηλώσεων είναι το αρχοντικό Μιδεη που πέρασε στην ιδιοκτησία των Ρικκη.
- ³) Ο γαλατικός κρίνος όπως μας αναφέρει ο Κουπερ στο έργο του: "παγκόσμιο λεξικό των συμβόλων" σχετικά με τον γαλατικό κρίνο, λέει ότι έχει διπλή σημασία ιστορική γιατί ήταν το εθνικό σύμβολο των Γάλλων Βασιλέων καθώς ο πρώτος Μεροβιγγειος βασιλιάς γεννήθηκε κάτω από έναν κρίνο και θρησκευτική ότι είναι η απεικόνιση της άγιας Τριάδας σε φυτό.
- ⁴) Το τσαμπί σταφύλι όπως ανέφερα παραπάνω. Λέει σχετικά ότι το σταφύλι και ο χυμός μας οδηγούν σε ψυχική ευεξία και έχει άμεση σχέση με την θρησκεία μας, συγκεκριμένα με το μυστήριο της θειας κοινωνίας.
- ⁵) Ο βωμός με την φωτιά όπως ανέφερα παραπάνω, λέει σχετικά ότι στον βωμό με την φωτιά που βρισκόταν στην μέση του σπιτιού κατά την αρχαιότητα, η οικογένεια έκανε τελετές επίσης περνούσαν τα χεριά πάνω από την φωτιά για να προβούν σε πράξεις εξαγνισμού.

6) Το σιτάρι όπως ανέφερα παραπάνω. Έχει διπλή σημασία γεωργική και θρησκευτική. Γεωργική ότι έχει σχέση με την καλλιέργεια του από τους γεωργούς, θρησκευτική ότι από το σιτάρι βγαίνει το ψωμί το οποίο μετουσιώνεται στην θεία κοινωνία, ενώ από τους κόκκους του σιταριού πίστευαν οι αρχαίοι σχετικά με την ανάσταση των νεκρών και την μεταθανάτια ζωή που ανέπτυξαν την θεωρία τους.

7) Το “σαγραδο” όπως αναφέρουν οι ιστορικοί που έχουν ασχοληθεί με την ιστορία της Κέρκυρας λένε την μικρή κρυπτή που έχει μέγεθος πηγαδιού, και βρισκόταν στα σπίτια των ευγενών και εκεί πετούσαν τους ενοχλητικούς ανθρώπους που ήξεραν μυστικά της οικογένειας που δεν ήθελαν να αποκαλυφθούν, επίσης υπήρχαν σαγράδα στα αρχοντικά της πόλης (Κομπιτση) και στα αρχοντικά των χωρίων (Θεοτόκη στο Κοθωνική).

8) Ο Οδηγητριανός Σαραντάρης όπως αναφέρει ο Κάρολος Αγίους στο βιβλίο του “Τα Κερκυραϊκά” ήταν η οικογένεια του δικηγόρου που το σπίτι της ήταν πάνω στην οχύρωση του νέου φρουρίου που από αυτήν ξεκίνησε η πανώλη στην Κέρκυρα, που τελείωσε με την επέμβαση του αγίου Σπυρίδωνος και η οικογένεια αυτή εκτελέστηκε σαν υπεύθυνη για την υγειονομική κρίση που πρόεκυψε τότε.

9) Ο Πέτρος Μπουας σκοτώθηκε κατά την διάρκεια της ναυμαχίας της Ναύπακτου που είχε συμμετάσχει ως “Σοπρακομιτός” που όπως αναφέρουν οι ιστορικοί που έχουν σχέση με την ιστορία της Κέρκυρας, ήταν αξίωμα που αφορούσε στην ιδιοκτησία της γαλέρας και ήταν επιφορτισμένος για τον εξοπλισμό και ανεφοδιασμό της επίσης για την μισθοδοσία του πληρώματος.

10) Το “Σολιατικο” όπως μας αναφέρει ο αείμνηστος καθηγητής Σπυρίδων Ασωνίτης στο έργο του σχετικά με αυτό λέει ότι το Σολιατικο ήταν φόρος ενοικίου που είχε εισήχθη από τους ενετούς που έπρεπε οι χωρικοί να πληρώνουν τον ιδιοκτήτη του φέουδου σαν ενοίκιο για την καλλιέργεια του μέρους που τους αντιστοιχούσε.

¹¹⁾ Σχετικά με την οικογένεια Πιερρη αναφέρει ο Αγίους στο έργο του τα “Κερκυραϊκά” την απαγωγή της Ναζλη από τον Νικόλαο Πιερρη που αυτό συνέβη κατά τον καιρό της πολιορκίας του 1716. Αυτό το ερωτικό ειδύλλιο πέρασε στην σφαίρα του μύθου και έγινε παραμύθι που μεγάλωσε αρκετές γενιές κατά τα παλαιότερα χρόνια.

¹²⁾ Ο Ανδρέας Μαρμορας που ήταν ο πρώτος συγγραφέας της ιστορίας της Κέρκυρας από την αρχαιότητα μέχρι την εποχή του 1669 περίπου, όπως αναφέρει ο Αγίους στο έργο του: “οδοιπορικό στην Πάλαια Κέρκυρα” η κατοικία που γεννήθηκε ήταν στο κέντρο της πόλης εκεί όπου σήμερα στεγάζεται η Φιλαρμονική εταιρεία Κέρκυρας που είναι γνωστή ως “Πάλαια”, ακόμη σε εκείνο το κτήριο γεννήθηκε ο πρωθυπουργός της Ελλάδος Γεώργιος Θεοτόκης, το σπίτι αυτό άνηκε στην ιδιοκτησία της αριστοκρατικής οικογένειας Ιουστινιανη.

¹³⁾ Οι λέξεις Ρουβελοπιτα, Γαμιστρωνας και Αναπαψωλια έχουν άμεση σημασία και ενταθήκαν στην τοπική διαλεκτό - παράδοση, σχετίζονται με τις υποχρεώσεις που είχαν οι χωρικοί στα κτήματα των Γκοτι.

¹⁴⁾ Η βαρονία των αμπιταμπουλι όπως αναφέρουν οι ιστορικοί που έχουν ασχοληθεί με την ιστορία της Κέρκυρας ήταν γύφτοι που εισήγαγαν στην τοπική παράδοση τα κάλαντα του Μάη κατά την πρωτομαγιά και το ανθισμένο δέντρο που το έφερναν μέσα στην πόλη όταν πήγαιναν να πληρώσουν το ενοίκιο στον ιδιοκτήτη του φέουδου, που αυτή η σκηνή ενέπνευσε ντόπιους καλλιτέχνες να την αναπαραστήσουν ζωγραφικά ώστε να μας μείνει γνωστό μέχρι τις ημέρες μας.

¹¹

¹²

¹³

¹⁴

- ¹⁵⁾ Τα Μουριωνια όπως αναφέρει ο Αγίους στο έργο του: “Οδοιπορικό στην Πάλαια Κέρκυρα” ήταν μαύρα πρόσωπα με αποτρεπτική δύναμη που εμπόδιζε την εμφάνιση κακών πνευμάτων και δυσαρμονιών στο σπίτι που προστάτευαν, κυρίως αρχοντόσπιτα.
- ¹⁶⁾ Ο Νικηφόρος Θεοτόκης, ήταν ο πρώτος Έλληνας Νεοδιαφωτιστής και άνηκε στον κλάδο των Θεοτόκη που σχετίζονται με τον άγιο Σπυριδώνα κατά τον Αγίους γεννήθηκε στο αρχοντικό των Θεοτόκη - Νταβιαζζο που ήταν κοντά στον άγιο, όπου σήμερα στεγάζεται η φιλαρμονική εταιρεία “Μαντζαρος”.
- ¹⁷⁾ Ο κλάδος των Καποδιστρία που είναι του Βαίλατου όπως μας αναφέρει ο Κατσαρός στο έργο του αναφέρεται στην οικογένεια που έμενε κοντά στο Βαίλατο που βρίσκεται κοντά στο παλαιό δημαρχείο και την καθολική μητρόπολη όπου σήμερα στεγάζονται το δημοτικό σχολείο παλαιάς πόλης.
- ¹⁸⁾ Η Αδαμαντία Νίνα -Παλατιανού που ήταν η σύζυγος του άγγλου αρμοστή Άνταμς όπως αναφέρει ο Ραγκαβής στο έργο του ήταν ανιψιά του Ιωάννη Καποδιστρία επειδή κατάγονταν από την οικογένεια Σουφη που ήταν κλάδος της οικογένειας.
- ¹⁹⁾ Ο κλάδος της οικογένειας Καποδιστρία που ήταν γνωστός ως ο κλάδος Της κοντραδας των τειχών ή των κομητών που αναφέρει ο Κατσαρός στο έργο του, ήταν ο κλάδος του Ιωάννη που το αρχοντικό ήταν το γνωστό αρχοντικό Καποδιστρία που ήταν οι ιδιοκτήτες της εκκλησιάς της Υ.Θ. Λιμνιωτησας που ήταν κοντά στο αρχοντικό τους.

